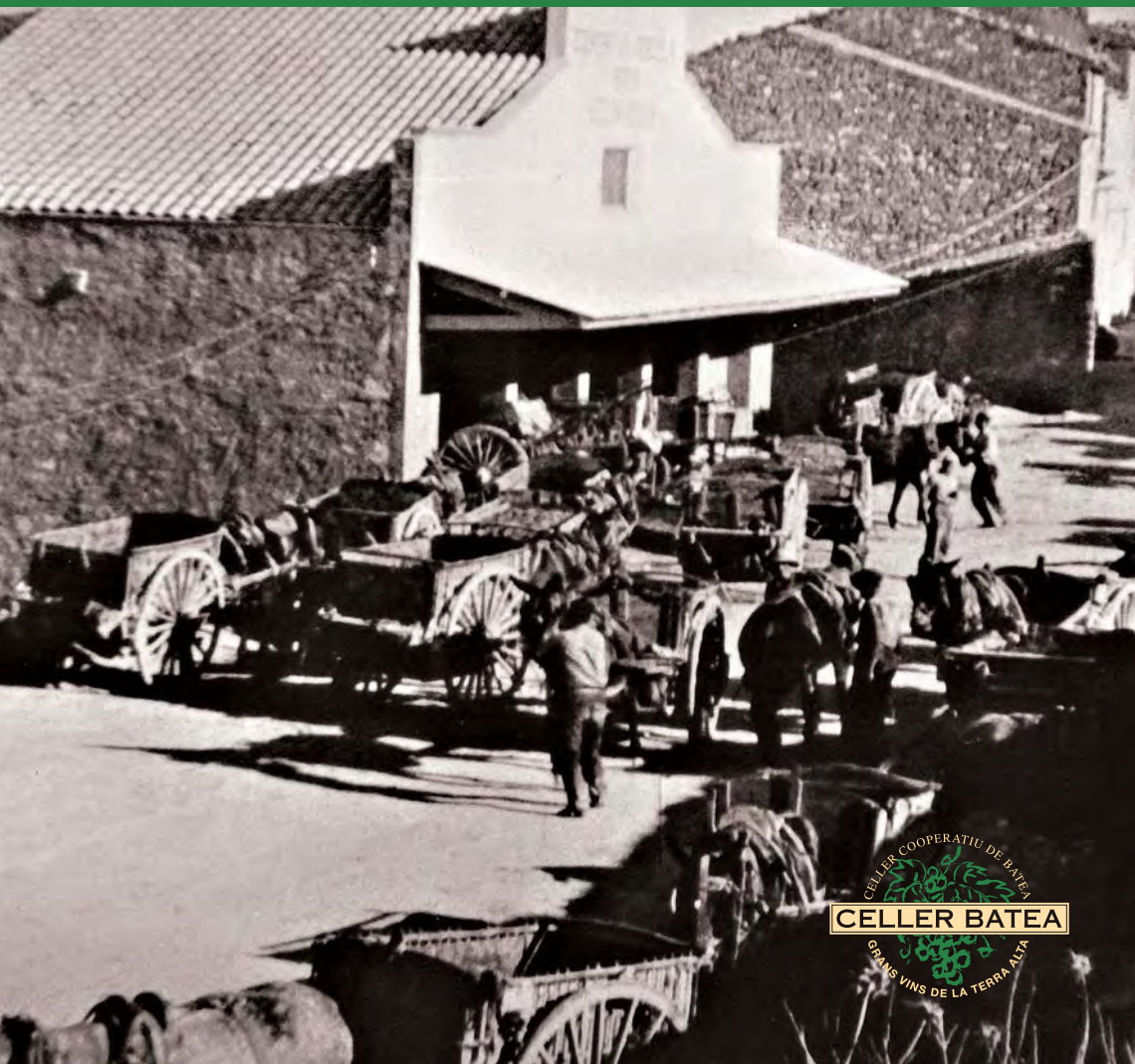

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Un repàs a la seva història
en el 50è aniversari (1961-2011)

Josep Maria Pérez Suñé
Pere Rams Folch

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Josep Maria Pérez Suñé
Pere Rams Folch

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Un repàs a la seva història
en el 50è aniversari (1961·2011)

Batea, 2011

Edita:

Celler Cooperatiu de Batea

Patrocina:

Diputació de Tarragona

Col·laboren:

Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya
Serveis Territorials d'Agricultura i de Cultura de la Generalitat de Catalunya
Consell Comarcal de la Terra Alta
Ajuntament de Batea
Associació Cultural La Castellania
Banesto
BBVA
La Caixa
Catalunya Caixa
Caixa Laietana
Caixa Penedès

Imprimeix:

Gràfiques del Matarranya. Calaceit
grafiques@matarranya.com

1a edició: abril de 2011

DL:T-481/2011

SUMARI

PRESENTACIÓ DEL PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA.....	7
PRESENTACIÓ DEL PRESIDENT DEL CELLER COOPERATIU DE BATEA.....	9
AGRAÏMENTS.....	11
I. ANTECEDENTS DEL COOPERATIVISME AGRARI A BATEA.....	13
II. FUNDACIÓ DE LA COOPERATIVA DE BATEA.....	21
III. ELS INICIS DE LA COOPERATIVA EN EL MARC D'UNA ECONOMIA DIRIGIDA (1961-1978).....	33
IV. ANYS DEFICITARIS I DE CRISI INTERNA A LA COOPERATIVA (1979-1986).....	79
V. REVITALITZACIÓ SOCIAL I ECONÒMICA DE LA COOPERATIVA I PROGRESSIVA INTEGRACIÓ ALS MERCATS EUROPEUS (1987-2010).....	93
ANEX I. MEMBRES DE LES JUNTES RECTORES.....	139
ANEX II. SOCIS DES DE LA CONSTITUCIÓ DE LA COOPERATIVA.....	149
ANEX III. RECALL DE VINS, ESCUMOSOS I LICORS DE VI ELABORATS PER LA COOPERATIVA.....	161

JOSEP POBLET I TOUS
President de la Diputació de Tarragona

PRESENTACIÓ DEL PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ DE TARRAGONA

D'aquest llibre de celebració del 50 aniversari de la Cooperativa Agrícola de Batea en vull destacar tres punts que, al meu parer, són tota l'estructura no solament del llibre, sinó del reflex d'una societat: l'organització, el treball i la producció.

Per a què un poble pugui evolucionar, calen unes organitzacions mínimes, una estructura que possibiliti potenciar els esforços individuals i converteixi l'agrupació en un element molt més fort, eficaç i competitiu. Ho és la família, però a partir d'aquesta unitat, ho és, sobretot, la comunitat, el grup. Una cooperativa no és res més que una gran família de persones que s'agrupen per fer-se forts per una finalitat concreta, en aquest cas en l'explotació de la vinya i la comercialització dels seus productes.

A través d'aquest ens cooperatiu el treball dels viticultors s'ha pogut defensar i potenciar de manera molt més eficaç. Un celler cooperatiu és, en aquest sentit, no solament un edifici o l'aixopluc sindical, sinó tota una història de lluites i d'esforços que són els que fan destacar la vila i la comarca i, de rebot, l'economia del país sencer.

La producció, que és un altre dels punts que volia destacar d'aquesta celebració, serveix per construir una economia local, però també té un valor afegit gens despreciable, com pugui ser el prestigi d'una producció, la seva qualitat. Gràcies a esforços com aquest, de Batea, no som simples productors, sinó que podríem dir que som productors de qualitat i prestigi arreu del món vinícola català.

Aquest llibre és tot això i més. És el resum d'un període històric i la projecció d'aquesta vila important de la Terra Alta, tant per la seva capacitat organitzativa com pel treball que han desenvolupat i la producció de bons vins. Gràcies als seus autors, Pere Rams i Josep M. Pérez disposem d'un llibre per aprofundir en la història contemporània de Batea, ajudats per tots els veïns que han aportat els seus documents gràfics i de memòria oral.

Enhorabona a tots!

JOSEP POBLET I TOUS
President de la Diputació de Tarragona

TOMÀS BES BES
President del Celler Cooperatiu de Batea

PRESENTACIÓ DEL PRESIDENT DEL CELLER COOPERATIU DE BATEA

Benvolguts amics,

La Junta Rectora ha pensat que per celebrar el cinquantè aniversari de la Cooperativa, seria molt bonic fer un llibre per poder explicar la nostra petita història.

Permeteu-me dir-vos quatre coses: avui és un dia d'alegria i festa. D'alegria? us preguntareu, veient les liquidacions i els temps com estan; sí, d'alegria, perquè avui celebrem cinquanta anys des de que aquesta casa es va fer. Si no hagués sigut per aquells 102 valents que varen decidir tirar endavant un projecte ambiciós, bonic i arriesgat, que amb els anys s'ha anat consolidant, ens trobaríem sense la casa que tenim.

No va ser fàcil, segur que no, ja que les capacitats econòmiques de l'època tampoc estaven per massa floridures, si ara ens queixem que estem travessant una crisi molt gran, que de fet ho és i de quina manera, la d'aquells temps no devia ser menys. Ho van posar tot de casa, els carros, els animals, els braços i sobretot, les ganes i la il·lusió de fer una casa, la seva casa. Un lloc on portar les seves suors de tot l'any. Em comentava un soci fundador, amb tot l'orgull del món, que pel poble alguns van arribar a dir-los «els descamisats».

Per això, avui és un dia d'alegria i també de festa, com no. Avui les generacions que hem seguit aquell projecte i l'hem anat consolidant, la nostra cooperativa ha anat creixent fins arribar on som, però això no s'ha d'acabar aquí, hem de mirar endavant i assumir els nous reptes que els temps que vivim demanen, no podem parar, ja que si parem, altres ens passaran al davant. I a títol personal, penso que arribats al lloc on som, seria molt llastimós perdre el tren.

Al llarg d'aquests cinquanta anys, hem demostrat que en temps difícils hem sabut trobar solucions. Vam ser pioners en la venda al detall a les cooperatives, vam ser la primera embotelladora de la comarca com tantes altres coses que s'expliquen en el llibre.

Des de la presidència de la Junta Rectora vull encoratjar-vos a tirar endavant, per més que els temps que corren són els que són —no ens hem d'enganyar— hem de ser valents, pensar en els nostres fundadors quan les coses van maldades i veure l'ampolla sempre mig plena, amb optimisme.

I per acabar, cal agrair a la Diputació de Tarragona, el Departament d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya, els Serveis Territorials d'Agricultura i de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el Consell Comarcal de la Terra Alta, l'Ajuntament de Batea, l'Associació Cultural La Castellania, Banesto, BBVA, la Caixa de Pensions, Catalunya Caixa, Caixa Laietana i Caixa Penedès, el seu suport en l'edició d'aquest llibre i la col·laboració en els actes de celebració del cinquantè aniversari de la cooperativa.

TOMÀS BES BES
President del Celler Cooperatiu deBatea

AGRAÏMENTS

Abans de començar, volem agrair a les nombroses persones que han col·laborat en aquest llibre commemoratiu dels cinquanta anys d'existència de la Cooperativa de Batea, ja que, sense elles, no hauria estat possible l'edició d'aquest volum que teniu a les mans.

A l'Anabel Domenech per la transcripció de la llista dels socis i revisió dels textos.

A la Mireia Ulldemolins per la correcció lingüística dels textos.

A Tomàs Bes per la relació dels membres de totes les Juntes Rectores.

A Jaume Ferré per la recollida de documentació gràfica .

A la Miguela Maijó per les fotografies facilitades.

A la Lourdes Solé per la informació i documentació facilitades.

A Lluís Marín per la informació sobre els vins i les botelles.

A l'Ajuntament de Batea per haver-nos facilitat l'accés i la consulta de l'arxiu municipal.

A la Carme Llop per l'ajuda durant la consulta de l'arxiu municipal i la informació facilitada.

A la Denominació d'Origen Terra Alta per les dades facilitades.

A l'Esmeralda Pérez, del Departament de Comunicació i Premsa de la FCAC per la informació facilitada.

A Francisco Plana, soci fundador i president de la Cooperativa entre juny de 1974 i juliol de 1975, a Modesto Giné, treballador de la Cooperativa entre 1963 i 2005, i a Francisco Lleontart, conductor del tractor de la Cooperativa, per la inestimable informació oral que ens han donat.

A Josep Llop i Miquel Rams per les botelles que ens han deixat per fer el recull dels vins embotellats per la Cooperativa.

I finalment, a tota la gent que ha portat fotografies de la Cooperativa i de les feines del camp per poder il·lustrar el llibre. Malauradament, l'espai de què disposem és limitat i no s'han pogut donar cabuda a les més de 300 fotografies que s'han recollit, però que demostra l'interès de la gent per col·laborar en aquest projecte.

ANTECEDENTS DEL COOPERATIVISME AGRARI A BATEA

Per fer més entenedor en quin context social, polític i associatiu va néixer l'actual Celler Cooperatiu de Batea cal revisar, això sí, de manera molt breu, els antecedents del cooperativisme a Catalunya i a la mateixa Batea, on dos intents previs d'associacionisme agrari no varen arribar a quallar per diverses raons, cosa que aquí no entrarem a analitzar.

El cooperativisme entre el darrer terç del segle XIX i la fi de la Guerra Civil Espanyola

Quan es fundà la Cooperativa Agrícola de Batea, a la segona meitat del segle XX, ja hi havia una llarga tradició catalana en aquest tipus d'entitats. A Espanya, i també a Catalunya, el cooperativisme agrícola en la seva expressió moderna inicià el seu desenvolupament en el darrer terç del segle XIX, cap al 1870, com a societats de pagesos que tenien per finalitat donar resposta a una situació econòmica i social difícil que posava en comú l'esforç i el treball dels associats.

Si ens circumscriuim a Catalunya, la primera cooperativa agrària fou la Societat de Pagesos de Valls, fundada el 1888, arran de la publicació l'any abans de la primera norma que fa menció del cooperativisme, la *Ley de Asociaciones*, que inclouia a les cooperatives de producció i consum. A l'empara d'aquesta legislació estatal, comencen a fundar-se cooperatives a Barberà de la Conca (1891-1894), a Vila-rodona (1892-1893), la Cooperativa Pràctica de Lleida (1902), a la Selva del Camp (1903) i a Cornudella de Montsant (1904).

L'esmentada *Ley de Asociaciones* fou l'instrument jurídic que va possibilitar l'activitat econòmica i productiva de les cooperatives en general,

però s'ha de reconèixer en el cooperativisme agrari la decisiva influència de l'Església Catòlica, ja que foren els sindicats agrícoles catòlics els que comencen veritablement a impulsar-ne desenvolupament i potencien la creació de les primeres caixes rurals, així com les unions i federacions de cooperatives. Tot un món d'instruments cooperativistes que han arribat fins a l'actualitat només amb les adaptacions necessàries a les circumstàncies de cada moment i conjuntura social, política i econòmica.

Possiblement, aquest conjunt d'iniciatives que s'estenia per tot el territori de l'Estat impulsà la promulgació de la *Ley de Sindicatos Agrícolas y Pósitos*, de 20 de gener de 1906, sota els auspicis de la Confederació Nacional Catòlica. La Llei de 1906 establí, doncs, el marc legal al qual s'acolliren les cooperatives agrícoles existents fins llavors, sota la denominació de sindicats agrícoles, per poder accedir a les desgravacions fiscals i subvencions previstes per la nova norma legislativa. No és d'estranyar que, a l'empara d'aquests ajuts i beneficis, nasqueren molts sindicats agrícoles, entre els quals dos a Batea: el *Sindicato Católico Agrícola* i el *Sindicato Agrícola de Batea*, també conegut com «Sindicat dels Pobres».

El *Sindicato Católico Agrícola* va construir un molí d'oli el 1919, en terrenys cedits per Pasqual Català i de Gand, al carrer Sant Roc número 26. S'hi s'instal·là una mola i una premsa hidràulica, tot elèctric, fins que el 1936 fou intervingut. Des de les darrereries de 1938¹ i fins al 1944 funcionà com a *Cooperativa Agrícola Católica*, però per raons polítiques i administratives calgué cedir-lo a l'empresa Batea Industrial SA.²

El *Sindicato Agrícola de Batea*, també conegut com a «Sindicat dels Pobres» es va fundar el 1921 com una associació de petits pagesos i s'establí al carrer de la Verge número 24, amb un molí d'oli que compraren a Josep Vaquer, de cal Tit. Aquest conjunt d'instal·lacions s'amplià amb elements que desnonà Pere Roda Altés, de casa Giné, que va passar a disposar de

¹ Finalitzada la transcendental Batalla de l'Ebre i arran de la primera reorganització de les cooperatives pel nou règim franquista, amb la promulgació de la Llei de 27 d'octubre de 1938, per canviar la regulació republicana existent de les associacions cooperatives. Posteriorment, la *Ley de Unidad Sindical*, de 26 de gener de 1940, modificà el règim jurídic de les societats cooperatives per fer-les convergir amb els postulats del Fur del Treball i derogà definitivament l'anterior normativa republicana de 1938. La Llei, de 2 de setembre de 1941, derogava la de *Sindicatos Agrícolas*, de 28 de gener de 1906, que havia estat en els fonaments del desenvolupament del cooperativisme agrícola espanyol en general i del bateà en particular. Tot aquest conjunt de legislació preparà el terreny per a una nova organització cooperativista que es plasmà en la *Ley de Cooperación*, de 2 de gener de 1942.

² Més informació a Josep ALANYÀ I ROIG, «Els Molins d'Oli (3)», *La Vila Closa. Dades històriques de la vila de Batea*, vol. I, 1991, 98-99.

dos corròns accionats per tracció animal i dues premses de caragol i barres. El nombre de socis va davallar en el quadrienni 1924-1928 per l'emigració de bateans a Barcelona motivada fer una sequera prolongada. El darrer president fou Joaquín Martell, de casa Balaguer, i, segons fa constar Josep Alanyà, en una de les campanyes olivareres arribaren a moldre 276.000 quilos d'olives.³ El molí funcionà fins al 1944, quan per raons polítiques poc clares fou incautat, venut i desmantellat, a l'empara de la Llei de 23 de setembre de 1939 i el Decret de 14 de desembre de 1940.⁴

Així, doncs, tant el *Sindicato Catòlico Agrícola* com el *Sindicato Agrícola de Batea*, primer s'hagueren d'adaptar a la legislació republicana en matèria de cooperatives. El primer Decret del Govern Provisional de la República fou la *Ley Especial de Cooperativas*, de 9 de setembre de 1931, que, a grans trets, regulava tota mena de cooperatives, que no considerava entitats privades i sobre les quals establia un fort control administratiu. El 1936 el cooperativisme agrari era una realitat consolidada en el sector i a l'economia de l'Estat. L'estadística de 1933, la darrera que es realitzà en període republicà i que, lògicament, engloba els dos sindicats bateans, mostrava l'existència de 3.281 cooperatives agràries, amb 587.256 agricultors associats i 642 caixes rurals i seccions de crèdit que agrupaven una massa social de 176.939 agricultors.⁵

Lamentablement, les dues primeres experiències cooperativistes bateanes foren avortades per raons polítiques l'any 1944, dos anys després d'entrar en vigor la *Ley de Cooperación*, de 2 de gener de 1942, per la qual es fundarà l'actual Cooperativa de Batea i regirà el primers anys de funcionament. Hauran de passar disset llargs anys perquè torni a ressorgir una iniciativa d'aquestes característiques a Batea.

³ Josep ALANYÀ I ROIG, «Els Molins d'Oli (3)», *La Vila Closa. Dades històriques de la vila de Batea*, vol. I, 1991, 98-99.

⁴ BOPC, núm. 21, de 27 de febrer de 1981, 548.

⁵ A. MARTÍNEZ SOTO, «Los orígenes del cooperativismo de crédito agrario en España, 1890-1934», *CIRIEC - España. Revista de economía pública, social y cooperativa*, 2003, 57-104.

Legislació franquista sobre cooperativisme agrari que servirà de base per fundar la Cooperativa de Batea el 1961

La Cooperativa de Batea es fundà el 1961 i s'hagué de regir per una normativa promulgada quasi vint anys abans, la *Ley de Cooperación*, de 2 de gener de 1942.⁶ Un breu repàs dels articles fonamentals d'aquesta norma jurídica ens mostrarà els condicionants als quals s'adaptà la cooperativa tot just constituïda.

En el preàmbul de la *Ley de Cooperación* s'establia que: «Regides les societats cooperatives per una legislació amb un caràcter socialdemocràtic ben marcat, i posteriorment per una llei transitòria, és urgent dictar una reglamentació de dret suficient que organitzi i disciplini en sentit jeràrquic i unitari l'acció cooperativa.» Prossegueix, i «es crea el Llibre de Registre de Socis, com a garantia per a l'Estat i en front a tercers.» Llibre que havia d'estar enquadrat, foliat i segellat per la delegació sindical provincial corresponent. Obligatòriament, havia de començar amb la transcripció de la còpia de l'acta de constitució de la societat i havia d'incloure: nom i cognoms, nacionalitat, professió, estat i adreça de cada soci; la data d'admissió i, si calgués, la data d'exclusió. També es feia constància expressa que: «se centra el concepte de societat cooperativa apartant-ne l'esperit mercantil eliminant la finalitat de lucre...».

Els articles 3er i 4rt regulaven que les societats cooperatives es regirien amb plena autonomia pels estatuts, però sempre «disciplinades a l'*organización sindical del Movimiento* i a la superior de l'Estat». I que «en general tindrien representació en els diferents sindicats nacionals i en els organismes oficials constituïts per vetllar pel règim de preus, taxes, distribució i abastiment».

La Llei classificava les cooperatives per activitat econòmica: del camp, de consum, industrials, del mar, caixa rural, de crèdit i d'habitatge. Les cooperatives del camp eren les constituïdes legalment per complir a través de la cooperació algunes de les finalitats següents:

- Adquisició d'eines i de màquines agrícoles i d'exemplars reproductors d'animals útils per al seu aprofitament per la cooperativa.
- Adquisició per a l'entitat o per als socis de fertilitzants, plantes, llavors, animals i d'altres elements de producció i per al foment agrícola o pecuari.

⁶ BOE, núm. 12, de 12 de gener de 1942.

- Venda, exportació, conservació, elaboració, transport o millora dels productes de conreu o de la ramaderia.
- Rompuda, explotació i sanejament de terrenys erms.
- Construcció o explotació d'obres aplicables a l'agricultura o ramaderia o auxiliars.
- Ús de remeis per lluitar contra les plagues.
- Creació i foment d'instituts o entitats de previsió de totes menes i formes de crèdit agrícola (personal, pignoratiu o hipotecari), ja sigui directament dins de la mateixa cooperativa, bé establint o secundant caixes, bancs o pòsits, separadament, constituint-se la cooperativa en intermediari entre aquests establiments i els socis que la formen.

Totes les cooperatives estaven enquadrades en una estructura vertical estricta i rígida. La *Delegación Nacional de Sindicatos*, mitjançant l'*Obra Sindical de Cooperación* (OSC), organitzava jeràrquicament tot el moviment cooperatiu espanyol, i mantenia la necessària separació entre els diferents tipus de cooperatives. Corresponia a l'*Obra Sindical de Cooperación*: recollir, promoure i dirigir el moviment cooperatiu espanyol; la protecció, vigilància i inspecció de les cooperatives, i proposar al Ministeri de Treball la imposició de sancions i premis a les cooperatives. En l'àmbit local, l'OSC estava representada per la *Central Nacional Sindicalista* (CNS). Ara bé, explícitament es feia constar que la gestió comercial corresponia exclusivament a les cooperatives i a les unions de cooperatives, i en cap supòsit la seva dependència respecte a l'organització sindical suposava ingerència d'aquesta entitat en la gestió tècnica i econòmica de l'altra. (Art. 58).

Aquesta rígida normativa configurava un model de cooperatives estretament encotillat en una superestructura estatal, l'*Obra Sindical de Cooperación* (OSC) i amb una configuració empresarial molt ambigua des de la perspectiva econòmica, ja que aportà dos aspectes fonamentals: la dimensió mercantil i la recerca del benefici empresarial; i aquesta circumstància constituïa un fre important per al desenvolupament del cooperativisme.

Parlem d'una normativa rígida que configurava un model de cooperatives encotillat perquè, amb la reordenació del sector agrari per la *Ley de Cooperación* de 1942 i el seu Reglament aprovat l'11 de novembre de 1943,⁷ començava una nova etapa del cooperativisme espanyol caracteritzat per l'estret control polític de les cooperatives —tot i que això no n'era pas cap

⁷ BOE, núm. 55, de 24 de febrer de 1944.

excepció, sinó norma general a la resta de les institucions econòmiques espanyoles—, que coartava la dimensió participativa que és essencial en aquest tipus d'empreses. D'altra banda, la normativa també posava de manifest l'escàs interès polític de les autoritats per unes cooperatives agràries que consideraven incompatibles amb el nou ordre corporatiu, i que la seva existència només era possible si eren controlades de molt a prop, per evitar desviacions, per la *Central Nacional Sindicalista* (CNS) i per l'*Obra Sindical de Cooperación* (OSC), és a dir, per l'obra sindical del moviment, a mans dels dirigents falangistes.

Ideològicament, l'OSC era l'encarregada de vetllar per la integració de les cooperatives en els principis polítics del nou règim autoritari. Els delegats provincials de l'OSC tenien dret de vet en el nomenament dels càrrecs directius electius de les cooperatives, i aquests càrrecs directius eren directament responsables davant l'Estat i l'OSC de les actuacions dutes a terme per les societats, circumstància que comportava un autocontrol rígid per part dels òrgans Rectors de les cooperatives.

Les cooperatives agràries podien tenir els seus propis estatuts però alhora havien d'estar directament i de molt a prop tutelades per l'obra sindical del Moviment, en aquest cas, per les *Hermandades de Labradores y Ganaderos* que varen esdevenir veritables poders locals, ja que les cooperatives del camp eren considerades com a seccions o apèndix de les *Hermandades*.⁸ Amb el desenvolupament de la OSC en l'àmbit provincial i la fundació des de la *Unión Nacional de Cooperativas de las Uniones Territoriales de Cooperativas* (UTECSO),⁹ el cercle de control encara es tancà més. Ara bé, el mateix desenvolupament de l'OSC i d'UTECSO comportà un augment important de noves cooperatives, en períodes de màxima intervenció estatal, a l'empara de les quotes de fertilitzants, de concessió de maquinària i d'altres entrades.

En aquest marc legislatiu, és cert que les cooperatives gaudien de certa autonomia per poder regir-se segons els seus propis estatuts, però, com ja hem comentat, sempre havien d'estar «disciplinades» a l'obra sindical del Moviment. Per precisar el grau real de control que l'OSC exercia sobre les cooperatives, només hem de fer esment d'algunes de les atribucions que li conferia la Llei:

- Els socis de les cooperatives quedaven automàticament enquadrats

⁸ A pesar d'aquesta estricta organització vertical, el cert és que moltes cooperatives varen escapar-se del control de les *Hermandades* i sol·licitaren al Servei Nacional de Cooperació (Ministeri de Treball) el seu registre com a tals i s'integraren en les respectives UTECSO.

⁹ El 26 d'octubre de 1942, en el marc del teatre Fortuny de Reus, es constituí la *Unión de Cooperativas del Campo de la Provincia de Tarragona*.

en els respectius sindicats locals o *hermandades*.

- Des que una cooperativa s'inscrivía en el registre del *Servicio Nacional de Cooperación* (Ministeri de Treball), quedava incorporada a l'OSC i subjecta a la seva actuació.
- El Consell de Vigilància, òrgan encarregat de fiscalitzar les operacions socials de la cooperativa, estava format per tres socis nomenats per l'OSC.
- Les cooperatives estaven obligades a remetre a l'OSC, memòries, balanços, etc., així com qualsevol modificació dels òrgans directius.
- El president i el secretari de la Junta Rectora actuaven sota la superior vigilància de l'OSC.

Pagesos plantant vinya als anys cinquanta. Cedida per Lourdes Solé

Pagesos durant la verema, a principis dels anys cinquanta. Cedida per Pilar Plana

FUNDACIÓ DE LA COOPERATIVA DE BATEA

La situació del món rural a Catalunya l'any 1960

El final de la Guerra Civil va comportar una llarga etapa de postguerra i d'autarquia. Aquest marc de recessió econòmica generalitzada afectà negativament al desenvolupament de l'agricultura catalana, i va reduir la renda disponible de la pagesia fins a nivells de pura subsistència. Són els anys que l'Estat exerceix un ferri control sobre la producció agrària, amb el racionament dels productes de primera necessitat. Durant les dècades dels anys quaranta i cinquanta, l'Estat configurà un sistema econòmic autosuficient, autàrquic, que paralitzà la modernització de les estructures productives agrícoles i que es caracteritzà per una inversió escassa de capital; la possibilitat gairebé nul·la d'adquirir maquinària i fertilitzants; l'aplicació de tècniques endarrerides i baixa productivitat, i una importància desmesurada de l'autoconsum.

Aquest sistema econòmic esdevingué insostenible i el govern del general Franco promulgà el 1959 el conegut *Plan de Estabilización*, que comportava la posada en marxa d'un conjunt de mesures de política econòmica, monetària i fiscal adreçades a eliminar paulatinament les restrictives pràctiques proteccionistes, que havien de conduir als anys de creixement econòmic de la dècada dels seixanta i els profunds canvis en el conjunt del món rural en general i en la producció agrícola, en particular. La creixent urbanització de la població i la millora dels salaris establí la millora del nivell de vida i determinaren l'augment substancial de la demanda de productes agraris. Els increments de demanda varen repercutir en l'augment de les rendes del món rural, que facilitaren l'acceleració de la mecanització de les feines del camp i la intensificació dels conreus, que havien de repercutir en un augment considerable de la productivitat del sector.

La reunió prèvia a la constitució de la cooperativa

El *Servicio de Extensión Agrícola*¹⁰ va néixer per Ordre ministerial de 30 de setembre de 1955, depenia del Ministeri d'Agricultura i la seva finalitat era elevar el nivell de vida dels agricultors. L'any següent ja es crearen les agències comarcals del *Servicio de Extensión Agrícola*, unes oficines o dependències rurals que estaven distribuïdes per tota Espanya. El 1960, agents del *Servicio de Extensión Agrícola*, de l'agència comarcal de Gandesa, a instàncies d'alguns pagesos bateans descontents amb els comerciants del poble perquè no compraven la verema dolenta o de menys qualitat i a preus molt baixos, contactaren amb l'Ajuntament de Batea per demanar permís per organitzar una reunió informativa amb els pagesos de la vila. Amb pregons es va cridar a la gent que acudís a l'acte, que va tenir lloc en els locals del Centre Cultural i Recreatiu Sant Isidre amb nombrosa assistència; la sala de ball estava gairebé plena, i s'exposaren els beneficis i ajuts als quals es podien acollir si constituïen una Cooperativa del camp. Van demanar que la gent s'apuntés, i els qui ho van fer en un primer moment no van ser gaires, ja que molts ho havien de consultar a casa. Sembla que hagueren de pagar 25 pessetes al moment d'apuntar-se per poder comprar material d'oficina, fer viatges, etc.

Miquel Llorens, Adoració Peris i Ana Maria Albesa veremant. Cedida per Lourdes Solé

¹⁰ Per Decret de 8 de maig de 1961, canvià el nom pel de *Servicio de Extensión Agraria*.

Sens dubte que els ajuts fiscals i la major facilitat per accedir als crèdits oficials varen tenir molt de pes per acceptar la proposta dels agents comarcals del *Servicio de Extensión Agrícola*, però també hi havien altres raons, com és el fet de superar el secular individualisme de la pagesia i, gràcies al cooperativisme, obtenir una posició més forta i negociadora en sentit ample, del pagès davant dels comerciants locals que fixaven unilateralment el preu i les condicions de compra dels productes en el marc d'un mercat absolutament intervingut i poc transparent. Així, doncs, el perfil del soci d'una cooperativa del camp dels anys seixanta del passat segle era el d'un propietari petit o mitjà. No hi havia grans propietaris, ja que no els calia associar-se, perquè tenien suficients recursos econòmics, o bé podien tenir-hi accés, per assumir de manera individual els riscos inherents a l'explotació agrícola i afrontar en si mateixos les inversions necessàries.

Amb la primera llista de pagesos que s'havien inscrit, el següent pas que havien de fer era el de trobar algú que fos capaç de transformar el raïm en vi. Es va pensar a contactar amb algun dels pagesos que feien vi per a casa, dels diferents que hi havia al poble, van anar a parlar a José Maria Llop Aguiló, de cal Xut, que tenia experiència a anar a vendre el seu vi a la llotja de Reus. Quan es va conèixer que José Maria Llop havia acceptat formar part de la nova cooperativa, altres pagesos varen decidir apuntar-se.

Constitució de la cooperativa i primer domicili social

L'any 1960 el marc legal pel qual s'havien de regir les cooperatives estava fixat per la Llei de 1942 i el Reglament de 1943 que la desplegava. Aquesta normativa jurídica establia quins eren els formulismes administratius que s'havien de seguir per constituir una cooperativa.

En primer lloc, els 102 socis fundadors de la futura Cooperativa de Batea, convocats en assemblea a les quinze hores del dia 26 de desembre de 1960 i reunits a la Sala de la *Hermandad de Labradores y Ganaderos* (l'actual Centre Cultural i Recreatiu Sant Isidre) amb assistència del prohom de la *Hermandad de Labradores y Ganaderos* es va procedir a la votació per escollir els membres que havien de constituir la Junta Rectora, per a després remetre al Ministre de Treball els Estatuts de la Cooperativa Agrícola de Batea i la instància per que fossin aprovats, així com la primera Junta Rectora. Els estatuts tenien un format estàndard preimprès, on només calia omplir els espais en blanc que corresponien a dades concretes de la cooperativa i els socis.

L'article primer dels primers estatuts de la Cooperativa deia:

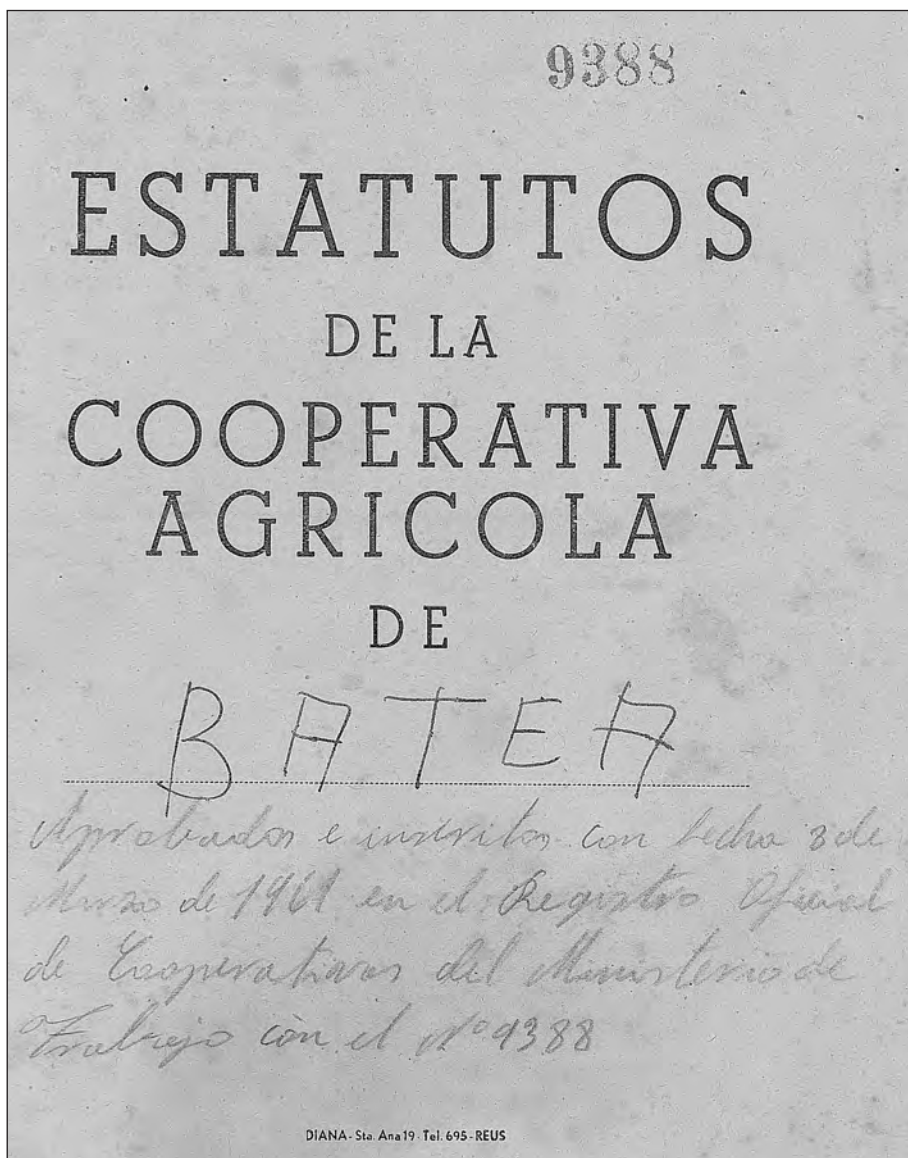
Con el nombre de «Cooperativa Agrícola de Batea» se constituye en Batea una Cooperativa del Campo local, sujeta a los preceptos de la Ley de 2 de Enero de 1942 y de su Reglamento, y encuadrada en la Hermandad Sindical de Labradores y Ganaderos de la Localidad.

El primer domicili social de la Cooperativa de Batea, que constava en els estatuts, fou el domicili particular del primer president, José Maria Llop Aguiló, al carrer de Sant Roc número 17, fins que foren operatius els locals de la Cooperativa, al carrer Molí número 30.

De tots els socis reunits, un grup format de vint-i-dos socis, encapçalat per José Maria Llop varen signar l'imprès dels primers estatuts. Aquests socis foren: Tomàs Maijó, Lidio Ventura, Manuel Frígola, José Caballé, Eugenio Castillo, Francisco Alís, Francisco Álvarez, Miquel Arrufi, Andreu Julià, Francisco Arrufi, Ramon Vaquer, Fernando Maijó, Miquel Gasull, Cristóbal Porta, Miquel Llop, Mariano Alañá, Manuel Antolín, Francisco Rams, José Altés, Manuel Bes i Juan Castillo.

A continuació, varen escollir la primera Junta Rectora —que li corresponia la gestió i representació de la cooperativa per delegació de la Junta General—, la qual estava formada per un President (o Cap, que en la terminologia de l'època s'anomena «Jefe»), un Vicepresident, un Secretari i dotze Vocals, un dels quals havia de ser el Tresorer. El Delegat sindical provincial podia vetar aquests nomenaments. La Junta Rectora responia davant l'Estat i l'*Obra Sindical de Cooperación*, de la direcció que dones a la cooperativa. La primera Junta Rectora quedà constituïda de la següent manera:

President	José Maria Llop Aguiló
Vicepresident	Tomàs Maijó Llop
Caixer	Francisco Álvarez Alañá
Secretari	Ramon Vallespí Ferré
Vocals	Lidio Ventura Ferré, Manuel Frígola Alañá, José Caballé Martí, Eugenio Castillo Maijó, Francisco Alís Balañá, Miquel Arrufi Monlleó, Andreu Julià Suñé, Ramon Vaquer Bes, Miquel Gasull Rams, Cristóbal Porta Bonillo i Miquel J. Llop Suñé.

Portada dels primers Estatuts de la Cooperativa (1961)

Tomàs Majo
Lluís Ventura Manuel Bujala
Josep Llobet Eugenio Castillo
Francisco Alis Francisco Alay
Miquel Bujal Ramon Jaques
Fernando Majo Miquel Gasol
Miquel Rof Cristòbal Porta
Mariano Alame Manuel Bes
Juan Castilla Josep Altés
Francisco Juncà

Signatures dels socis en els primers Estatuts de la Cooperativa (1961).

El president, José Maria Llop Aguiló, per delegació de la Junta General de socis de la futura Cooperativa, va gestionar la tramitació administrativa de l'expedient de constitució que havia d'aprovar el Ministeri de Treball.

Per imperatiu legal, les cooperatives només es podien relacionar amb el Ministeri de Treball, als efectes de constitució i dissolució a través de l'*Obra Sindical de Cooperación*.¹¹ Seguint aquesta via administrativa controlada per la Falange, la Junta Rectora va adreçar un ofici de sol·licitud de constitució de la Cooperativa de Batea al Ministeri de Treball, i va adjuntar tres còpies dels estatuts perquè fossin aprovats i la llista de les persones de socis fundadors, i una altra llista en què s'indicava el nom i l'adreça dels socis que integraven la primera Junta Rectora, amb els càrrecs corresponents.

Quan aquesta documentació arribava a la *Delegación Nacional de Sindicatos*, aquesta demanava a la seva secció local que informés si totes les persones que formaven part de la Junta Rectora eren afins al *Movimiento* i comprovaven que els estatus de la nova cooperativa s'ajustaven a la normativa vigent. Amb la documentació que obrava en el seu poder, redactava un informe favorable o desfavorable.

El Ministeri de Treball, a la vista de l'expedient i previ informe favorable de la *Delegación Nacional de Sindicatos*, feia la qualificació de la cooperativa, requisit ineludible per poder realitzar la inscripció.

Finalment, amb tots els informes favorables, la nova cooperativa fou aprovada pel Ministeri de Treball, el 8 de març de 1961, amb la denominació de «Cooperativa Agrícola de Batea» i fou inscrita en el Registre Oficial de Cooperatives, del Ministeri de Treball, amb el número 9388.

Acta fundacional de la Cooperativa Agrícola de Batea

Una vegada inscrita la Cooperativa Agrícola de Batea en el Registre Oficial de Cooperatives, del Ministeri de Treball, només restava realitzar l'acte protocol·lari de la Primera Junta General de la Cooperativa amb la qual quedava constituïda oficialment l'entitat. Aquesta, va tenir lloc el 9 d'abril de 1961 en el local del Centre Cultural i Recreatiu Sant Isidre, perquè encara no tenia local propi i per donar cabuda als 102 socis de la nova societat. La transcripció íntegra d'aquesta primera acta, traduïda al català, és la següent:

¹¹ L'*Obra Sindical de Cooperación* també nomenava el Consell de Vigilància de la Cooperativa, que es componia de tres socis. La seva funció era fiscalitzar les operacions socials, la inspecció de la comptabilitat, etc.

A Batea a 9 d'abril de 1961, sota la presidència de D. José Maria Llop Aguiló, amb assistència dels vocals senyors Tomàs Maijó Llop, Francisco Álvarez Alañá, Lidio Ventura Ferré, Manuel Frígola Alañá, José Caballé Martí, Eugenio Castillo Maijó, Francisco Alís Balañá, Miquel Arrufi Monlleó, Andreu Julià Suñé, Ramon Vaquer Bes, Miquel J. Llop Suñé, Miquel Gasull Rams, Cristóbal Porta Bonillo i vuitanta-set socis i del Secretari que subscriu, es reuní aquesta Assemblée General d'aquesta Cooperativa, després d'aprovar l'Acta de la última reunió es llegí el següent ordre del dia:

- 1r. Lectura de l'Ordre comunicada del Ministeri de Treball.
- 2n. Constitució oficial d'aquesta cooperativa.
- 3r. Eleccions de la primera Junta Rectora.
- 4t. Autorització al president per comprar terrenys.

Es prengueren els acords.

Pel Secretari que subscriu es dóna lectura de l'Ordre Comunicada del Ministeri de Treball, que aprova els Estatuts d'aquesta Cooperativa que ha quedat inserida amb el número 9388, en el Registre Oficial del Ministeri del Treball, que disposa el seu enquadrament a la *Unión Nacional de Cooperativas del Campo*.

Com a conseqüència d'aquesta autorització a proposta dels reunits, prenen l'acord per unanimitat de constituir oficial i definitivament aquesta Cooperativa i començar les operacions socials, raó per la qual es sol·licitarà de l'*Obra Sindical de Cooperación* fer la diligència dels llibres d'Actes i de Comptabilitat d'aquesta nova Cooperativa, quines activitats i funcions s'ajustaran estrictament a l'articulat dels Estatuts aprovats pel Ministeri de Treball, del text dels quals es dóna lectura perquè en quedi constància.

Tot seguit, es procedeix a l'elecció de la primera Junta Rectora, que quedarà constituïda així:

President	José Maria Llop Aguiló
Vicepresident	Tomàs Maijó Llop
Caixer	Francisco Álvarez Alañá
Secretari	Ramon Vallespi Ferré
Vocals	Lidio Ventura Ferré, Manuel Frígola Alañá, José Caballé Mart, Eugenio Castillo Maijó, Francisco Alís Balañá, Miquel Arrufi Monlleó, Andreu Julià Suñé, Ramon Vaquer Bes, Miquel Gasull Rams, Cristóbal Porta Bonillo i Miquel J. Llop Suñé.

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

El President comunica a l'Assemblea que s'han de comprar els terrenys per instal·lar-hi el local de la Cooperativa, la qual li dóna plens poders per poder efectuar la compra on més convingui per a l'esmentada edificació.

Perquè consti i per al seu trasllat a l'Obra Sindical «Cooperació», en compliment de l'article 28 de la Llei de 2 de gener de 1942, estenc la present certificació a Batea a 9 d'abril de 1961.

Signats:

El Secretari, Ramon Vallespí, rubricat.

Vist-i-plau,

El President, José Maria Llop.

Francisco Álvarez, Miquel Gasull, Tomàs Maijó, Eugenio Castillo, Cristóbal Porta, Manuel Frígola.

Tots rubricats.

És còpia que concorda fidelment amb l'original, arxivada amb el número primer, i perquè consti, com a Secretari certifico.

Des del 9 d'abril de 1961, la Cooperativa Agrícola de Batea disposa de personalitat jurídica en tots els actes i contractes, i de manera automàtica queda incorporada a l'*Obra Sindical de Cooperación* i subjecta a les seves actuacions. D'altra banda, tots els socis, també de manera automàtica, queden enquadrats en els respectius sindicats locals o *hermandades*.

Aquest mateix procés el va seguir la major part de les cooperatives de la comarca. Excepte les cooperatives del Pinell de Brai i Gandesa, que tenen els cellers modernistes de l'arquitecte Cèsar Martinell i foren creades el 1917 i 1919 respectivament. La resta de les cooperatives de la comarca daten d'època franquista; la majoria es van fundar entre 1959 i 1965, període en què des de l'administració es fomentà el fenomen cooperativista agrari a la Terra Alta.

MINISTERIO DE TRABAJO
DIRECCIÓN GENERAL DE PREVISIÓN
SECCIÓN DE COOPERATIVAS
=====

Visto el Reglamento cuya aprobación solicita de este Ministerio la entidad denominada Cooperativa Agrícola de Batea (Tarragona)

jr con domicilio San Roque, 17

9388 RESULTANDO: Que los fines y objeto de la citada entidad están de acuerdo con lo especificado en el artículo 4º del Reglamento de 11 de noviembre de 1.943, para la aplicación de la Ley de Cooperación de la Ley de Cooperación de 2 de enero de 1.942.

CONSIDERANDO: Que en el presente caso se han cumplido todos los trámites y requisitos que para la aprobación de los Estatutos y Reglamentos de las Cooperativas determina la Ley de Cooperación de 2 de enero de 1.942 y el Reglamento para su aplicación de 11 de noviembre de 1.943.

El Jefe que suscribe encontrándolos conforme entiende que procede la aprobación del Reglamento e inscripción de la mencionada Cooperativa en el Registro Oficial de este Ministerio con el número 9388 y su encuadramiento en la Unión Nacional de Cooperativas del Campo.

No obstante, V.I. resolverá.
Madrid, 8 de marzo de 1.961

EL JEFE DEL NEGOCIADO,

Conforme con el Negociado:
Madrid, 8 de marzo de 1.961.

EL JEFE DE LA SECCIÓN,

Conforme:
Madrid, 8 de marzo de 1.961.

EL DIRECTOR GENERAL,

Cooperatives Agrícoles de la Terra Alta

Cooperativa	Any de fundació	Nombre de socis*
El Pinell de Brai	1917	376
Gandesa	1919	394
Caseres	1945	70
La Fatarella	1950	124
Corbera d'Ebre	1959	265
Batea	1961	200
Horta de Sant Joan	1961	235
Vilalba dels Arcs	1961	178
Bot	1962	298
La Pobla de Massaluca	1962	125
Arnes	1965	90

*L'any 1981

Font: *La Terra Alta. Estructures productives i evolució social*, Barcelona 1993, 79

ELS INICIS DE LA COOPERATIVA EN EL MARC D'UNA ECONOMIA DIRIGIDA (1961-1978)

Construcció i posada en marxa del celler i del molí d'oli (1961-1964)

El 9 d'abril de 1961, data de constitució oficial de la Cooperativa Agrícola de Batea, la nova societat ja havia adquirit els terrenys per edificar el primer local —per a la recepció dels raïms de la collita i l'elaboració dels vins— a Miquel Suñé Vallespí. Eren unes faixes de sembradura que formaven part de la finca coneguda com la Sénia del Parro i estaven situades a les afores del poble, a la vora de l'antic camí de Batea a Favara, al final del carrer del Molí.

El dia 11 d'abril es va començar a treballar al lloc on s'havia de construir la primera nau de la Cooperativa. Els treballs de construcció els va dirigir el soci i paleta Miquel Gasull Rams amb la mà d'obra dels socis. Primer es va treure la terra amb pics i pales fins a trobar la roca, llavors es varen fer barrinades fins arribar al nivell desitjat.

Aquell primer any es van construir 45 trulls soterrats d'uns 27.000 litres cadascun. Amb els trulls acabats i encara sense teular, ja es podia entrar la primera collita de raïm i començar a elaborar el primer vi. Es va comprar la maquinària necessària, tot i que sembla que el president també va portar alguna de les màquines que ell tenia.

En la Junta general del 19 de setembre es van aprovar les normes per a la campanya de la verema de 1961, entre les quals s'estipulava que les vendes de vi serien particulars, és a dir, cadascun dels socis podia oferir en venda, cada quinze dies, la part que consideres oportuna del vi que posseïa al local, fins al 31 de juliol de 1962, data en què el romanent passaria a disposició de la Junta Rectora per poder fer les transaccions que més interessessin segons el seu criteri. També es va acordar que per torn, cada

Socis fent els trulls de la primera nau, 1961

Grup a la primera nau. Drets: Manuel Bes, Joaquín Balagué, Domingo Busquets, Santiago Valén, a davall: Agustí Villagrasa, Emilio Piñol i Felip Adrià, amb Montse Balagué i una altra xiqueta, 1961. Cedida per Felip Adrià

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Construcció de la primera nau, 1961. Cedida per Felip Adrià

Socs construint la part superior de la primera nau, 1961. Cedida per Evaristo Gavalrà

Primera nau ja acabada. Cedida per Felip Adrià

Una altra vista de la nau acabada amb el nen Miquel Adrià. Cedida per Felip Adrià

Carros portant verema a la primera nau, anys seixanta

dia un soci havia d'estar al local de la Cooperativa per vigilar i realitzar altres tasques.

Amb l'entrada de la primera verema ja és del tot imprescindible enregistrar comptablement l'activitat comercial de compravenda i les inversions realitzades per la Cooperativa. En l'assemblea del 10 de desembre, la Junta Rectora comunica als socis la contractació d'un comptable que rebria un sou mensual de 1.300 pessetes, amb un total de 15 pagues anuals.

El gran repte de les cooperatives del camp, i la de Batea no n'era una excepció, és assolir la dimensió física òptima i desenvolupar-se mitjançant inversions i la introducció d'innovacions tecnològiques, per poder obtenir rendibilitat i eficiència tècnica i econòmica. Aquest repte cabdal del cooperativisme esdevindrà una constant que orientarà la política d'expansió productiva i de recerca de la millor qualitat del producte elaborat pel celler cooperatiu de Batea des dels seus orígens.

Des de bon començament, la voluntat dels socis no és altra que la Cooperativa gestioni la collita i transformació de la seva producció agrícola. A més del raïm, l'oliva i l'ametlla constitueixen els principals fruits comercialitzables de la comarca; per aquesta raó, a l'Assemblea General del 10 de

desembre de 1961, el conjunt de la Societat considera necessari disposar d'un molí propi per poder elaborar oli. Considerant l'incipient estat financer de la Cooperativa, s'acordà sol·licitar un crèdit a l'*Instituto Nacional de Colonización*.

Aquest organisme, l'*Instituto Nacional de Colonización*, havia estat creat el 1939 per desplegar la política agrària del Règim, i tenia per objectius introduir en el sector reformes adreçades a la modernització de l'agricultura, i facilitar les eines necessàries per a la posada en funcionament de regadius i d'altres millores tècniques, i relegava a un segon pla aspectes més socials, com ara l'assentament de colons. En realitat, emprar la denominació d'*Instituto Nacional de Colonización* era una manera de fer desaparèixer de la terminologia oficial l'expressió «reforma agrària», que tornarà a ressorgir el 1973, ja que es canvia la denominació d'aquest organisme per la de *Instituto de Reforma y Desarrollo Agrario* (IRYDA).

La primera nau s'acaba un cop finalitzada la campanya de la verema, i en la línia d'efectuar noves inversions en tecnologia per millorar la productivitat i la qualitat dels vins elaborats, el 14 d'abril de 1962, l'Assemblea General acorda la compra d'una màquina contínua per elaborar vi, a més de realitzar les rectificacions adients a l'instal·lació existent de maquinària.

La Cooperativa fa tot just un any de funcionament i ha de fer front als crèdits sol·licitats per la compra del terreny i de construcció del local del celler i la maquinària instal·lada. Per amortitzar aquests primers crèdits de posada en funcionament, l'1 de novembre de 1962, s'acordà destinar durant quatre anys l'import de «pòsits i brisa» de la campanya 1961-1962, i 25 pessetes per 100 kg de raïm entrats a la Cooperativa en aquesta campanya.

La *Ley de Cooperación* de 1942 establia que les cooperatives havien de formar obligatòriament un Fons d'Obres Socials, que es nodria almenys amb un 25% dels rendiments líquids de cada exercici. Així, doncs, per obligació legal i per solidaritat amb els damnificats de la catastròfica riuada del Vallès, l'Assemblea General pren l'acord, l'1 de novembre de 1962, d'atorgar un donatiu de 1.250 pessetes, import que equivalia al salari mensual mitjà d'un treballador del sector agrari espanyol.¹²

Encara que amb molt de retràs respecte als països més avançats d'Europa

¹² El 25 de setembre de 1962, després d'una llarga temporada de sequera, en menys de tres hores caigueren unes fortíssimes precipitacions que feren créixer el cabal de la part final del Llobregat, el Besòs i dels seus afluents. Les pluges vanen caure principalment sobre el Vallès Occidental, però també foren considerables al Vallès Oriental, al Baix Llobregat i al Maresme, i van provocar 815 morts, 213 ferits i unes pèrdues estimades d'uns 2.600 milions de pessetes.

Miquel Llorens i Baptista Piñol preparant l'animal per llaurar, 1958.
Cedida per Lourdes Solé

i als Estats Units d'Amèrica,¹³ a les darreries del 1962 la mecanització agrària —és a dir, la substitució de la força animal per la mecànica— començava a ser una realitat entre els grans propietaris de Batea, mentre que els socis de la Cooperativa eren tots ells petits i mitjans propietaris que de manera individual encara no podien adquirir un tractor per treballar les respectives finques. Per aquests darrers, la modernització passava forçosament per la

¹³ A la darrera dècada del segle XIX aparegueren els primers tractors amb arades i motor d'explosió. Un dels primers avanços el donà Paul Ford el 1909 al fabricar un tractor amb motor de benzina de dos cilindres. Després vindrien el Pionner (1910), Landral (1912) i molts d'altres fins el 1921, quan l'alemanya Lanz fabricà un tractor senzill i resistent, de preu raonable i baix manteniment, proveït d'un motor monocilindre amb pistó horitzontal que desenvolupava 12CV i una velocitat màxima de 4'2 Km/h. El primer tractor amb neumàtics fou el Rumley 6 (1931), que foren adaptats pel Oliver 70 (1936), John Deere (1938). De final de la dècada dels anys 30 sobresurt el model 650G de Lanz, que amb motor diesel desenvolupava 45CV i tenia una caixa de canvis de sis velocitats cap endavant. Aquest tractor es va fer molt popular a Europa.

compra col·lectiva d'un tractor agrícola per augmentar la productivitat de les explotacions.

El 9 de desembre de 1962 es pren l'acord d'adquirir un tractor agrícola de la marca Lanz¹⁴ per desfondar. El model adquirit fou el model Lanz D. 6016 de 65 cavalls de potència. Per obtenir rendibilitat d'aquesta important inversió econòmica, tots els socis estaven obligats a emprar aquest tractor per a les tasques de desfondar i tritllejar. La Junta Rectora fixà el preu de l'hora de tractor i del tractorista.

L'èxit de la Cooperativa passava per generar més volum de producció i alhora la diversificava. Aspiracions que serien una realitat si s'ampliava la superfície edificada: augmentant la capacitat del celler, construint un molí d'oli i un magatzem. Després de sospesar el cost de realitzar aquest projecte de noves inversions i la possibilitat d'obtenir crèdits oficials per finançar-lo, el 5 de maig de 1963 se n'acordà l'execució parcial per fases.

En la primera fase es construiria un local destinat a celler amb capacitat suficient per encabir les previsions futures d'elaboració de vins a partir dels raïms aportats pels socis. La redacció del projecte s'encarregà a l'enginyer agrònom Ramon-Vidal Barraquer Marfa i el finançament es realitzaria amb un crèdit de l'*Instituto Nacional de Colonización*, que s'amortitzaria en els terminis estipulats mitjançant la garantia personal i mancomunada de tots el socis. D'altra banda, la manca de recursos econòmics propis de la Cooperativa, derivada de les inversions realitzades per posar en funcionament la Societat, conjuntament amb les minses disponibilitats financeres dels

¹⁴ El 1952, el Ministeri d'Indústria convocà un concurs per fabricar tractors de rodes de potència mitjana. A més a més de tot tipus d'avantatges s'atorgava una certa exclusivitat per a la comercialització de tractors en el mercat espanyol. A principis de 1953, un consorci format per Ricardo Medem i Cía., Nueva Montaña Quijano S.A. i el Banc Santander, disposava d'un acord amb la firma Heinrich Lanz A.G. de Mannheim-Alemania per fabricar amb llicència els tractors Lanz a la factoria Lanz Ibèrica S.A, a Getafe. Des del 1939, més de 1.000 unitats d'aquesta marca s'havien comercialitzat a Espanya. La primera unitat sortí de fàbrica el 10 de juliol de 1956, era un Lanz model D-3806, de 38CV. El 1959, Lanz llençà al mercat tres nous models el D-2816 i D-6006, que es comercialitzaran durant alguns anys, a més del D-3806, i el model D-2416 que aviat es va retirar de la cadena de muntatge. Aquest anys a Getafe es varen fabricar un total de 2.061 unitats. El 1960 surten al mercat els models D-3016, D-3850 i D-2816. Tots tres tenen un nou disseny, amb el capó més arrodonit i un tablier de comandament amb major nombre de controls. El D-3850 substituï a l'exitós D-3806. Per a substituir al model D-6006, Lanz fabricà a principis de 1961 el D-6016, a la seva vegada substituït pel D-6516 i el D-3012 *Viñero*. El juliol de 1961, la companyia americana Deere & Co. compra la majoria d'accions de Lanz Ibèrica. La factoria de Getafe arriba a les 10.000 unitats produïdes. A mitjans de 1962 es presenta el D-4090, el darrer model Lanz i introdueix millores en el D-3012 *Viñero*.

¡COMPRUEBE SUS VENTAJAS!

- 9 marchas hacia adelante (3 de ellas superpuestas).
- 3 marchas hacia atrás.
- Elevador hidráulico.
- Toma de fuerza con embrague independiente.
- Consumo: 5 a 5'5 litros hora.
- Peso: 3.920 Kgs.

LANZ
D. 6016

Tractor LANZ Bulldog de 60 CV. (a la barra)
65 CV. (al motor) Fabricado por **LANZ IBERICA, S.A.**
Getafe - Madrid

Fulletó publicitari del tractor Lanz D. 6016

socis que impossibilitaven nous desembossaments econòmics, no permetien contractar una empresa constructora per executar les obres d'engrandiment del celler. La solució adoptada, ja que era la més econòmica, fou tornar a utilitzar com a mà d'obra la dels mateixos socis, distribuïts els jornals de feina a raó d'1 dia per cada 12.500 kg de raïm de collita, sota la direcció del paleta i soci, Miquel Gasull Rams.

Transcorreguts dos mesos, el 9 de juliol, sense haver començat encara les obres de la primera fase, l'Assemblea acorda realitzar la segona fase del projecte d'ampliació de la infraestructura productiva de la Cooperativa, ara mitjançant la construcció d'un molí d'oli per a la propera campanya olivarera de 1963-1964, el qual es dota des d'un principi de capacitat suficient i, a més a més, per posar-lo en funcionament immediatament i instal·lar-hi una màquina anomenada *Sinolea*, segons es fa constar a l'acta de l'Assemblea d'aquell dia. El sistema per construir la nau per al molí d'oli, situada a l'altre costat de la primera nau, és el mateix que en les dues anteriors naus: els socis aporten la mà d'obra i el paleta Miquel Gasull dirigeix les obres. La nau del molí tindrà 15 trulls soterrats amb una capacitat d'uns 22.000 litres cadascun. També es construeixen dos dipòsits elevats amb una capacitat d'uns 18.000 litres cadascun que s'utilitzarien per dispensar vi blanc o negre als socis.

En realitat *Sinolea* no era una marca ni un model de màquina, sinó un mètode de processament de les olives per a obtenir oli que es fonamenta en el principi de la filtració selectiva. Era un vell sistema tecnològic —que s’emprà per primera vegada a Espanya el 1911— que encara avui en dia s’utilitza per algunes produccions molt minoritàries. La implementació del mètode *Sinolea* requereix d’una màquina que disposa d’un sistema de làmines metàl·liques a les quals queda adherit l’oli que s’extreu posteriorment de la pasta. Aquest mètode és el millor que existeix per a extreure oli, però té l’inconvenient que el rendiment obtingut és menor, menys de la meitat que en altres sistemes i el temps necessari per obtenir oli d’alta qualitat és més gran, per tractar-se d’un sistema d’elaboració completament en fred i es realitza l’extracció per degoteig natural, gota a gota, fonamentant-se en el principi físic de la diferent tensió superficial entre l’aigua de l’oliva (vegetació) i l’oli. L’elecció d’adquirir una màquina per elaborar oli pel mètode *Sinolea* era una clara aposta de la Junta Rectora per produir oli de molt alta qualitat en lloc de quantitat, ja que aquest ressalta la característica orgànica de l’oli extra vergei garanteix el màxim contingut d’antioxidants naturals i components específics relacionats amb la qualitat.

La plena confiança de la Junta Rectora en l’enginyer agrònom Ramon-Vidal Barraquer Marfa fa que també rebí l’encàrrec de readcatar l’esmentat projecte del molí. Per finançar l’obra i instal·lar la tecnologia apropiada per elaborar l’oli, de nou es va recórrer a l’ajut en forma de crèdit de l’*Instituto Nacional de Colonización*, el qual estava previst que s’amortitzaria en els terminis estipulats mitjançant la garantia personal i mancomunada de tots els socis.

Aprofitant els mesos d’estiu, en la mateixa Assemblea del 9 de juliol, s’acordà començar les obres d’ampliació del celler. La coordinació de l’obra la realitzaria una comissió d’obres i cadascun dels socis havia d’aportar un puntal de 3 metres de llarg per 10 cm de diàmetre. Per evitar manca de solidaritat cooperativa, si un soci no acudia a l’obra el dia nomenat, se li imposava una multa de dos jornals, un dels quals no li seria abonat. La mà d’obra es completava amb quatre peons fixos, que s’havien de contractar preferentment entre els socis, amb la direcció, com s’ha dit, del paleta Miquel Gasull.

La segona nau, situada a continuació de la primera, tenia 60 trulls soterrats d’uns 22.000 litres de capacitat cadascun, 32 trulls elevats també de 22.000 litres més o menys i un darrer dipòsit, també elevat, d’uns 50.000 litres. La construcció dels nous trulls es va fer de formigó amb ferro forjat.

Aquell mateix estiu de 1963, tot preparant la nova campanya de la verema s’incorpora a la premsa de la Cooperativa una innovació tecnològica:

Miquel Joan Rams, Pilar Girbau, Cinta Amado i Joaquim Rams davant les tres primeres naus acabades, a principis dels setanta

un caragol sense fi cònic acoblat a la màquina trepitjadora-transportadora, amb la finalitat de regularitzar-ne el treball i augmentar-ne el rendiment.

La gestió d'un celler amb un centenar de socis demandava una certa professionalització, almenys en alguns càrrecs de l'organigrama de la Cooperativa amb efectes des de l'1 d'octubre. Per aquesta raó i, atenent la potencialitat de produir un gran volum de vi en cada anyada de verema, era necessari col·locar al capdavant de tot el procés de vinificació una persona capacitada. A principis de la dècada dels anys seixanta els estudis d'Enologia encara estaven poc desenvolupats a Espanya, per aquest motiu el càrrec d'elaborador de vi de la Societat va recaure en José Maria Llop Aguiló, que compaginaria aquesta faceta tècnica amb la presidència de la Cooperativa, percebent un sou de 7.000 pessetes mensuals per la nova dedicació. El president, acostumat a vendre els seus vins, ja coneixia el funcionament del sector, i els dilluns anava a la llotja de Reus i els dissabtes a la terrassa de l'Hotel Oriente, a Barcelona, on es reunia amb els compradors. D'altra banda, es considera que la Secretaria havia d'estar ocupada per una persona lletzada, a la qual poder encomanar la gestió administrativa, que llavors encara no era gaire feixuga. L'elecció recaigué en el mestre d'escola Juan Prades Mulet, amb un sou mensual de 4.000 pessetes.

Per maximitzar la rendibilitat, l'activitat de la Cooperativa ha d'abraçar els tres cultius més importants de la comarca: la vinya, l'olivera i l'ametller. En relació amb el primer, ja existien instal·lacions per elaborar el vi. Pel que fa al segon, llavors es gestionava la instal·lació d'un molí d'oli. I quan al tercer, a mitjan agost de 1963, en plena collita de les ametlles, l'Assemblea acceptà les observacions de la Unió de Cooperatives per comercialitzar la varietat de molles.

Abans de començar la verema, el 22 de setembre, tot estava disposat per començar la construcció del molí d'oli. Amb la mateixa política racionalitzadora de minimitzar costos, les obres s'havien de realitzar mitjançant la prestació personal dels socis, és a dir, dies de jornal atenent l'ordre d'inscripció a la Cooperativa.

A l'Assemblea de 15 de desembre s'informa que l'ajut econòmic en forma de crèdit atorgat per l'*Instituto Nacional de Colonización* ascendeix a 2.556.461 pessetes. En aquesta data, el molí d'oli ja havia d'estar construït i tot suggereix que va entrar en funcionament molt aviat, ja que s'estipulen les següents normes de recollida de les olives per a la campanya 1963-1964, que amb poques modificacions s'aniran repetint d'any en any:¹⁵

- Els socis han d'entrar a la Cooperativa tota la seva producció d'olives. Els infractors reben una sanció mínima de 5.000 pessetes, que podia arribar fins a l'import total del producte venut.
- Les olives han d'entrar al molí per classes: seques del terra i collides. Si algun soci les porta barrejades, han d'entrar totes com de la classe inferior.
- Realitzar un control setmanal de rendiments per tenir-los en compte per a la liquidació.
- El sacs els han d'aportar els socis.
- La venda d'oli és individual, és a dir, cada soci pot vendre el seu oli quan ho cregui convenient i passa oferta a la Junta, la qual ven sempre que amb la quantitat oferta pels socis es pugi realitzar un viatge.

¹⁵ Aquestes modificacions en general feien referència a qüestions conjunturals, com ara la data d'inici de la campanya de recollida de l'oliva, normes de classificació del fruit o la quantitat que calia destinar per a l'amortització del molí, que a títol d'exemple fem constar que en l'assemblea general del 7 de març de 1965, aquesta quantitat es xifrà en 1,25 pessetes/kg d'olives entrades a la Cooperativa a la campanya 1964-1965, la primera en què els socis disposaven de molí a l'entitat.

- Si arriba el mes de setembre i la Junta considera que falta espai per emmagatzemar la collita següent, ha de donar un termini no inferior a dos mesos als socis perquè vinguin, en cas contrari la Junta restarà facultada per realitzar la venda.
- La comptabilitat de caixa de la secció del molí es portarà per separat.
- En el supòsit de no poder realitzar la mòlta de totes les olives entrades i per evitar-ne la pèrdua de valor, la Junta podrà vendre-les i el productor percebrà com a preu, el corresponent al promig de les olives mòltes i venudes durant la setmana que aquelles van entrar.
- Es nomenen 15 socis de torn per vigilància nocturna en el molí i se'ls abona un jornal equivalent a la meitat del jornal d'un peó-moliner.

Els estatuts de les cooperatives podien establir l'existència i el funcionament de seccions que, en les finalitats generals, realitzessin activitats econòmiques específiques, amb autonomia de gestió, sense perjudici de la responsabilitat general de la cooperativa. Davant d'aquesta possibilitat de segregació d'activitats, a més de la Secció del Vi que ja funcionava, es posa en funcionament la Secció de les Olives i l'Oli. Ara bé, tot i les dues seccions de transformació i elaboració, en general, la Cooperativa de Batea no anava més enllà de dur a terme la seva activitat com una central de transformació i venda directa del producte, fonamentalment vi, oli i ametlles, i en menor quantia ordi. És a dir, constitueix un centre d'elaboració i un lloc d'emmagatzematge i distribució local.

Sota aquests condicionants, la Cooperativa esdevé, doncs, una simple prolongació en el mercat de les explotacions individuals, caracteritzada per una deficient estructura de comercialització, ja que cadascun dels socis eren lliures de vendre individualment el seu oli quan ho creia convenient passant oferta a la Junta Rectora. Circumstància, aquesta, que es podia fer extensible a la majoria de cooperatives, en una època en que els canals de distribució i vendes estaven molt condicionats per les comunicacions i el transport, a més d'estar sotmesos a les restriccions d'un mercat autàrquic i intervingut, dominat per l'escassetat i el mercat negre. Tot plegat provocà que les cooperatives i els seus dirigents s'oblidessin de la comercialització per dedicar-se exclusivament a la distribució d'entrades (adobs químics, insecticides, etc.) i a la venda de quotes de drets de transport a exportadors i d'altres intermediaris.

És indiscutible que la realitat socioeconòmica de l'època era la que era, plena d'obstacles i impediments, però s'ha de reconèixer que l'opció de venda

individual de l'oli i el vi, tot i estar reglamentada pels Estatuts, no deixava de suposar la menysvalorització del concepte de general de cooperació i va conduir a incórrer en una sèrie de costos d'oportunitat: bàsicament de manca de professionalitat i d'economies d'escala. La primera s'anava esmenant a poc a poc, però l'augment de la productivitat derivada de les economies d'escala encara estava força lluny pel fet que cadascú només vetllés per la seva explotació i el seu producte. Aquesta actitud —que recordem que estava generalitzada en d'altres cooperatives— feia necessari recordar, any rere any, als socis l'obligació d'entrar tota la collita de raïms, olives i ametlles a la Cooperativa, i va endarrerir donar l'important pas qualitatiu de la integració vertical: la comercialització i distribució dels productes amb més valor afegit (embotellat o engarrafat), circumstància que definitivament havia de comportar més rendiment econòmic per a la Cooperativa i els seus socis.

A finals d'abril de 1964 es reprengueren les obres d'ampliació del celler amb les mateixes condicions; és a dir, era aportada la major part de la mà d'obra pels mateixos socis pel torn que establia la comissió d'obres.

Durant estiu de 1964, degué d'arribar el tractor Lanz a la Cooperativa, tot un esdeveniment per a l'època, perquè aquell any les condicions climatològiques foren favorables i la campanya de la verema començà molt aviat, el 21 de setembre. Data en què ja estava operatiu el servei, acordà la Junta Rectora que el preu d'hora de tractor per als socis seria de 200 pessetes, per transportar raïms des de les finques fins a l'entitat. Finalitzada la verema, la demanda del servei del tractor va augmentar notablement, ja que bona part dels pagesos eren conscients que per incrementar la productivitat dels seus conreus calia emprar la força mecànica i deixar enrere l'animal. Per aquesta raó, la Junta Rectora establí que els diversos treballs amb el tractor es realitzarien per ordre correlatiu dels socis anotats en una llista per l'encarregat del vehicle.

Després del Pla d'Estabilització de 1959, el govern del general Franco va procurar modernitzar el sector agrari adoptant diverses iniciatives en els primers anys de la dècada de 1960. Una d'aquestes fou de política fiscal i monetària, com la *Ley 2/1962, de 14 de abril, sobre bases de ordenación del crédito y la banca*, que feia expressa referència què les Caixes Rurals, en tots els seus graus, havien de ser reorganitzades per reforçar la seva finalitat al servei del Crèdit Agrícola.¹⁶ Dos anys més tard, aquestes bones intencions es van materialitzar mitjançant el *Decreto 716/1964, de 26 de marzo, sobre Cajas*

¹⁶ *Ley 2/1962, de 14 de abril, sobre bases de ordenación del crédito y la banca*, BOE, núm. 91, de 16 d'abril de 1962, 5091-5095.

Rurales, que reconeixia la funció social de les Caixes Rurals Cooperatives i d'altres institucions de crèdit cooperatiu agrícola.¹⁷ Una de les obligacions que havien de complir aquestes entitats era que havien d'incloure en la denominació les paraules «Caixa Rural».

Ara bé, s'ha de tenir present que les primeres Seccions de Crèdit no van néixer sota la legislació franquista, sinó molt abans per cobrir les mancances financeres que patien els socis de les cooperatives agràries. Un reflex d'aquesta circumstància és l'esmentada amb anterioritat *Ley de Sindicatos Agrarios* de 1906, que preveia, entre els objectius del sindicat, la constitució d'una Caixa Rural o Secció de Crèdit, conceptes que s'utilitzen indistintament fins al desplegament de la Llei de cooperatives de l'any 1974, és a dir, mitjançant l'article 102 del Reglament de les Societats Cooperatives de 1978,¹⁸ però això ja ho veurem en el seu moment.

Constitució de la Caixa Rural i consolidació de la Cooperativa (1964-1970)

A l'empara del *Decreto 716/1964*, l'1 de novembre de 1964 es va constituir la Caixa Rural de la Cooperativa de Batea. La legislació obligava amb

aquest supòsit a modificar els estatuts de la Societat. En l'Assemblea del 23 de maig de 1965 es va donar lectura del nou redactat:

Art. 1.- Amb el nom de «*Cooperativa Agrícola y Caja Rural de Batea*» es constitueix a Batea (Tarragona) una Cooperativa del Camp local, a l'empara de la Llei de Cooperació vigent i enquadrada a la Germandat Sindical de Llauradors i Jornalers.

Per finançar les operacions de la Caixa Rural i d'altres activitats de la Cooperativa, s'acorda rebre aportacions voluntàries de capital de 500, 1.000 i 5.000 pessetes, reintegrables a voluntat del dipositari que ha d'avisar amb

¹⁷ Hem de fer memòria què amb anterioritat altres lleis ja havien regulat i impulsat el moviment cooperatiu espanyol, com la *Ley de Sindicatos Agrícolas* de 28 de gener de 1906, i la mateixa *Ley de Cooperación* de 2 de gener de 1942. Ambdues reconeixien a les institucions de crèdit cooperatiu, i atorgaven a les de crèdit agrícola un tracte especial, en atenció a la seva transcendència social.

¹⁸ *Reglamento de las Sociedades Cooperativas, aprobado por Real Decreto 2710/1978, de 18 de noviembre (Continuación)*, BOE, núm. 277, de 20 de novembre de 1978.

sis mesos d'antelació, que han de meritjar l'interès nominal del tipus establert per l'Assemblea General.

En la mateixa Assemblea del 23 de maig s'acorda sol·licitar al Ministeri d'Hisenda l'aprovació del precedent acord, per tenir assignada la inspecció i el control de les Caixes Rurals, amb l'objecte d'assegurar el compliment de les seves finalitats d'ordre econòmic, en el marc d'una aplicació adequada del seus fons, quan a garantia per als dipositants, així com al que es disposa en la legislació vigent.¹⁹

Estatutària i normativament, la Caixa Rural (després Secció de Crèdit) del Celler cooperatiu de Batea, constitueix una secció especialitzada en el finançament de la cooperativa, amb una estructura organitzativa pròpia i autònoma, que neix associada des d'un bon començament a la cooperativa agrària.

Les restriccions de Tresoreria de la Cooperativa obliguen a realitzar les obres d'ampliació del celler per fases constructives, que s'allarguen d'any en any. Durant dos mesos, de l'1 d'abril al 30 de maig de 1965, el jornal dels socis que de manera obligada col·laboren en aquesta obra es fixa en 17 pessetes/hora.

El constant creixement de la Societat en instal·lacions, diversificació i volum de producció es veu condicionat per la política intervencionista del Règim, que estableix de forma rígida els preus de venda dels productes agrícoles. Alguns socis troben alternatives comercialitzadores més rendibles que els estrictament oficials en el marc de la Cooperativa i intenten defugir-ne. Aquest fet implica una infrautilització del potencial transformador de la Cooperativa i comporta dèficit dels ingressos que s'han de destinar a l'amortització de les inversions. Conscient la Junta Rectora que s'ha de posar fi a aquestes conductes, proposa a l'Assemblea General del 26 de setembre de 1965, l'enduriment de les normes de la verema de la campanya que havia d'engegar l'endemà, i acorda que els socis que no entrin a la Cooperativa tota la producció de raïms se sancionaran i podran escollir entre: perdre el 50% del raïm entrat a l'entitat durant la campanya anterior o bé ser expulsat

¹⁹ Competències del Ministeri d'Hisenda previstes en l'Ordre de 17 de novembre de 1964, per la qual es dictaven normes i aclariments per a l'aplicació del Decret 716/1964, de 26 de març, sobre Caixes Rurals Cooperatives. BOE, núm. 283, de 25 de novembre de 1964, on textualment es podia llegir: «1.º Se consideran comprendidas en el artículo 1.º del Decreto 716/1964, de 26 de marzo, las Cooperativas de Crédito —Cajas Rurales— al servicio de las Cooperativas del Campo y las Secciones de Crédito de dichas Cooperativas, siempre que en sus Estatutos, aprobados por el Ministerio de Trabajo, figure la denominación "Caja rural" y que la actividad de esta Sección esté separada administrativamente de la general de la Cooperativa».

de la Cooperativa. Aquesta norma sancionadora es mantindrà vigent des d'ara en endavant.

La viabilitat econòmica i financera de l'entitat, en un període en què l'augment de costos és incessant —que en alguns casos és de quasi el 50%—, passa per implementar mesures imaginatives que han d'anar més enllà de les coercitives normes sancionadores. Les mesures que s'adopten el 5 de desembre de 1965 van adreçades en tres direccions:

- Primera: augmentar el volum global de negoci per utilitzar plenament i posar en rendiment tot el potencial tecnològic i d'emmagatzematge de les noves instal·lacions. És a dir, havia d'entrar més fruit a la Societat, i això només era possible si s'acceptava l'admissió de nous cooperativistes amb les següents condicions: aportar el Capital social durant 5 anys l'import resultant de gravar amb 10 pessetes cada 500 kg de raïm i 0,42 pessetes el quilogram d'olives, a més de la quantitat de diners aportada pels socis fins llavors.
- Segona: augmentar la productivitat general i la qualitat del vi elaborat, racionalitzant els processos de producció i incorporant nova tecnologia. És a dir, s'ha d'adquirir nova maquinària, que s'ha d'amortitzar destinant-hi el 7% del valor del raïm entrat cada campanya a la Cooperativa.
- Tercer: augmentar les vendes i els marges de benefici comercial explorant noves vies de comercialització. És a dir, s'ha de complementar la venda de vi a l'engròs amb la distribució de vi engarrafat amb la marca del Cellar.

D'aquestes tres mesures es desprèn la idea que s'ha de gestionar i transformar més volum de raïm, que hi ha d'haver més qualitat en el producte elaborat, i sobretot que la marca del Cellar és un actiu que s'ha de posar en valor. No es tracta només de vendre vi de Batea, que tothom reconeix com un vi de qualitat, sinó que s'ha de vendre vi del Cellar cooperatiu de Batea per fidelitzar clientela.

L'Assemblea de l'11 d'abril de 1966, torna a prendre un acord coercitiu per als socis amb un esperit cooperatiu poc arrelat. El soci que treballi amb un tractor aliè a la Cooperativa, sense autorització, serà sancionat amb l'import del treball realitzat, segons les tarifes aplicades per l'entitat. L'acord té efectes retroactius des de la campanya anterior. La necessitat de redactar una norma sancionadora d'aquestes característiques ens fa pensar en la possible

competència d'altres propietaris de tractors que podien treballar amb tarifes inferiors a les fixades per la Junta Rectora. En una economia subdesenvolupada com la dels anys seixanta, la postura del pagès que buscava reduir despeses podia estar justificada, però la necessitat d'amortitzar per l'ús un vehicle tan car com el tractor, obligava a la Cooperativa a fer respectar els acords i que tots els socis utilitzessin exclusivament el tractor de l'entitat.

En determinats aspectes, el règim dictatorial del general Franco i els seus governs podia arribar a ser molt paternalista. Un clar exemple, que ja hem tingut ocasió de comentar anteriorment, és el fet que les cooperatives havien de formar obligatòriament un Fons d'Obres Socials. Una vegada més, per obligació legal i per solidaritat amb els més necessitats, s'autoritza —l'11 d'abril de 1966— a l'encarregat del celler a efectuar donatius de 100 pessetes a les entitats de beneficència que ho demanin.

En compliment de la segona línia mestra que havia d'assolir la Cooperativa —aprovada per l'Assemblea General del 5 de desembre— que anava adreçada a augmentar la productivitat general mecanitzant els processos de producció i incorporant nova tecnologia, el 3 de juliol s'acorda per a la propera campanya de la verema instal·lar a prova una premsa contínua de la marca *Célestin Coq & Cie*, de 600 mm de diàmetre. Si els resultats eren positius, la idea era comprar-ne dues.

Tots aquests preparatius es feien en plena campanya cerealista, mentre a les eres s'estava batent, ja que el 1966 Batea encara era una vil·la productora de cereal, més concretament de blat i d'ordi. L'excedent de collita d'aquell any es comercialitzà a través d'una Cooperativa de segon grau: la *Unión Agraria Cooperativa*, de Reus, que comportà una despesa de 10 cèntims de pesseta per quilogram d'ordi. En aquells moments, la venda de la producció de cereals no era lliure a Espanya, estava controlada pel *Servicio Nacional del Trigo* (SNT) —creat pel Decret-Llei de 23 d'agost de 1937—, amb la funció d'ordenar la producció i distribució dels productes agraris i els seus derivats, així com regular-ne el preu. De manera que la vinculació de la Cooperativa de Batea amb la *Unión Agraria* no era nova, perquè aquesta s'havia constituït feia tres anys, en desaparèixer la *Unión de Cooperativas del Campo de la Provincia de Tarragona*, i havia iniciat un procés d'apropament a les cooperatives i als pagesos, amb l'objecte de col·laborar estretament amb ells per millorar el processos de transformació, modernitzant-los i professionalitzant-los. Objectius plenament compartits pels dirigents i socis de la Cooperativa de Batea.

Aquest any de 1966 és el sisè que la Societat funciona com Cooperativa elaboradora de vi. L'experiència ha augmentat any rere any i la Junta

Pagesos trillant a l'era. Cedida per Antonieta Frígola

Rectora, en representació dels socis, ha de lluitar per eradicar els possibles casos de picaresca, que a la llarga van en detriment de tot el col·lectiu. Per garantir a tothom que el seu producte es valorarà amb justícia atenent la veritable qualitat, es pren l'acord que el grau del raïm s'ha de determinar en el moment de sortir de la bàscula, quan s'agafi una mostra de qualsevol lloc del vehicle; mostra que era pitjada pel mateix propietari.

En campanyes posteriors, i fins l'actualitat, aquestes mesures de control de qualitat del raïm que entra a les dependències de la Cooperativa s'han fet encara més estrictes, i es diferencien les varietats, el color, el grau en diferents punts del remolc, etc.

Com hem anat veient, hi havia una concepció generalitzada, promoguda des dels organismes oficials, que el país només sortiria de l'enrarament de la

llarga postguerra si es modernitzaven les estructures productives. La inversió en tecnologia era fonamental, i la inversió destinada a la viticultura encara més. La majoria dels socis de la Cooperativa aprovaven les inversions en màquines i instal·lacions preparades per a l'entrada i processament del raïm al celler. La maquinària cada vegada esdevingué més complexa i diversificada, comprèn tremuges de recepció, màquines de selecció, desrapadores, bombes de verema, premses, etc. Ja funcionaven les tremuges de recepció del raïm amb moviment del raïm mitjançant un caragol sense fi accionat per un motor que regulava la quantitat de raïm que entrava al celler per a ser premsat, un dels processos enològics més importants. Però també calia incorporar una de les màquines fonamentals en el processament del raïm, la desrapadora, per separar la rapa del gra, per després esprémer-lo, per passar després —mitjançant una bomba de verema— el raïm desrapat i trepitjat als dipòsits de fermentació o la premsa, depenent del tipus de raïm.

Aquest últim equipament vinícola havia de renovar-se finalitzada la verema de 1966. A més de la provada premsa contínua de la marca *Célestin Coq & Cie*, de 600 mm de diàmetre, també s'havia d'adquirir una de les dues opcions següents:

- Una desrapadora-trepitjadora amb una bomba de verema *Foulograppe Coq* que triturava 300/400 quintars mètrics de raïm per hora.
- Dues desrapadores-trepitjadores amb bomba de verema *Foulograppe Coq* que trituraven 150/200 quintars mètrics de raïm per hora.

El de l'olivera és un cultiu poc regular, a anyades d'abundància li segueixen anyades molt pobres. Aquesta darrera situació es va produir a la campanya 1966-1967, quan tota la collita es destinà a emmagatzemar les olives i la seva posterior venda. Al no haver-hi producció d'oli, fou una campanya desastrosa per a la Secció del Molí, que no va poder amortitzar les instal·lacions.

A mitjan 1967, dos anys després de la constitució oficial de la secció Caixa Rural, la Cooperativa la utilitza per vehicular la tramitació de préstecs i crèdits i per pagar a empreses subministradores de maquinària i d'altres matèries. A partir del 4 de juny, a instàncies de la Junta Rectora, la secció Caixa Rural dóna un salt qualitatiu molt important, ja que es relaciona directament amb tots els socis, que de forma automàtica hi disposen d'un compte d'estalvi, on se'ls ingressa l'import de les vendes que pertoca a cada cooperativista.

Fulletó d'una màquina Foulographe

Malgrat la mala collita d'olives de la darrera campanya, en els trulls del molí encara hi ha oli que els socis no han venut. A principis de juny, en assemblea general es comunica als socis que disposen d'oli que l'han de retirar al preu de 36 pessetes/kg, en cas contrari la Junta el vendrà. La possibilitat de la venda individual permetia al socis, en certa manera, especular amb el producte, hi escollia per a la venda les condicions de mercat

més favorables. Condicions que, en un mercat intervingut com era el de l'oli, anaven estrictament lligades a les quotes i contingents que les administracions competents posaven en circulació segons els seus criteris de subministrament a la població. Davant d'aquesta manca de transparència, les decisions de venda del productor individual no sempre acaben sent les més encertades.

Els darrers anys de la dècada de 1960 són de bonança econòmica generalitzada, són els anys de l'anomenat *Desarrollismo*, en què la propícia conjuntura internacional i les mesures econòmiques del Règim, beneficien a tots els sectors, també el de l'agricultura. Després dels duríssims anys quaranta i cinquanta, en que molts pagesos hagueren d'emigrar a les ciutats, ara l'agricultura permet viure de l'explotació del camp, és un moment d'expansió. Derivada d'aquesta bona situació general és la creixent demanda del servei del tractor per condicionar les finques i fer-les més productives, que, conjuntament amb les mesures coercitives adoptades el 1966 de prohibir als socis contractar un tractor aliè a l'entitat, fa que el tractor de la Cooperativa no pugi donar l'abast.

Per solucionar de manera ràpida el problema del tractor, la Junta Rectora signà, el gener de 1968, un conveni de col·laboració amb Francisco Lleonart, propietari d'un altre tractor, per posar-lo a disposició dels socis, conjuntament amb el de la Societat. Quan cessa el contracte d'arrendament amb Francisco Lleonart, el mes de maig es lloga amb les mateixes condicions a Baptista Martí Andreu.

Des del 1961 totes les inversions realitzades a la Cooperativa havien estat per adquirir terrenys, aixecar edificacions, adquirir maquinària, fer ampliacions de capacitat, etc, però a mitjan de 1968, el mes de maig, cal invertir a arranjar instal·lacions en mal estat per l'ús continuat i possiblement per la baixa qualitat dels materials emprats. Concretament s'han d'arranjar les trujoles.

El BOE de 18 de juny de 1968 va publicar l'Ordre sobre la classificació de les Caixes Rurals atenent les activitats creditícies que duïen a terme, i les classificava en tres grups: Seccions de Crèdit de les Cooperatives del Camp, Cooperatives de Crèdit Agrícola i Caixes Qualificades. Ara es delimitava l'àmbit d'actuació dels tres grups d'entitats de crèdit cooperatiu agrari que s'englobaven sota la denominació genèrica de Caixa Rural. Així, doncs, les Seccions de Crèdit de les Cooperatives havien de limitar les seves operacions actives i passives exclusivament a l'àmbit intern de la Cooperativa agrícola a la qual pertanyien i no estaven facultades per acceptar dipòsits de tercers ni per atorgar préstecs o crèdits que no anessin destinats a finançar les operacions pròpies de la Cooperativa en què estaven inserides, encara que

podran facilitar préstecs als socis per a aquestes operacions. La realització d'operacions creditícies per part d'aquestes Seccions necessitaven en tot cas l'autorització prèvia del Ministeri d'Hisenda.

Quedava clar, doncs, que la Caixa Rural de la Cooperativa de Batea, pertanyia al grup de les Seccions de Crèdit de les Cooperatives del Camp, però fins més endavant, el 1978, no quedaren definitivament diferenciats els conceptes de Caixa Rural i Secció de Crèdit. El Reglament de les Societats Cooperatives de 1978 en l'article 102, apartat 2, estipulava taxativament que les Cooperatives que tinguessin Secció de Crèdit no podien incloure en la seva denominació les expressions «Cooperatives de Crèdits», «Caixa Rural», o altres anàlogues.²⁰

Tot preparant la propera campanya de la verema de 1968, a principis d'agost, s'acorda ampliar els dipòsits per a l'entrada de raïm. I assistim al que havia de ser un primer intent frustrat d'assolir més qualitat en el vi elaborat per la Cooperativa: separant l'entrada de raïm de fins a 12 graus Baumé²¹ del de més de 12 graus. En aquesta ocasió, l'Assemblea General ho va rebutjar però una mesura de semblants característiques s'acabaria per imposar en un futur no molt llunyà.

La problemàtica del tractor de l'entitat, lluny de solucionar-se amb el conveni de col·laboració amb d'altres tractoristes, empitjora fins el punt que el 10 de novembre de 1968, se suspenen els treballs amb el tractor de la Cooperativa i el vehicle es posa a la venda.

El constant augment de l'activitat de la Cooperativa va fer necessari donar un altre pas en la professionalització de les seves estructures, entenent que les oficines havien de disposar del seu propi local en la seu social de l'entitat. El 29 de març de 1969 es decideix construir unes oficines des de les quals s'havia de gestionar la part administrativa i comptable de la Societat.

La prova realitzada la campanya anterior amb la premsa contínua de la marca *Célestin Coq & Cie* de 600 mm de diàmetre, tot i resultar molt positiva, es considera que té una capacitat insuficient per al volum de raïm que s'estima que s'haurà de premsar d'ara en endavant. El 25 de juliol s'acorda realitzar la comanda d'una altra premsa de les mateixes característiques. Ara bé, la proximitat de la campanya de la verema a reu del país i les restriccions a les importacions que encara prevalien a Espanya impossibilitaren a l'empresa subministradora complir l'encàrrec i proveir l'esmentada premsa.

²⁰ *Reglamento de las Sociedades Cooperativas, aprobado por Real Decreto 2710/1978, de 18 de noviembre (Continuación)*, BOE, núm. 277, de 20 de novembre de 1978.

²¹ Unitat que s'utilitza en el celler per mesurar la riquesa en sucres d'un most en funció de la seva densitat.

Davant aquesta contrarietat, el 27 d'agost l'Assemblea General aprova elaborar «vi brisat». Encara no fa gaires anys, els vins blancs elaborats a la comarca es classificaven entre «verges» i «brisats» en funció de si la fermentació tenia lloc únicament amb el most o amb el raïm sencer trepitjat, en el cas del «brisat».

La campanya de l'oliva 1969-1970 es presentava excel·lent. En previsió que l'excedent de producció provoqués una fluctuació brusca del preu de les olives, el 12 de desembre, s'acorda vendre-les al comprador que almenys ofereixi 8,25 pessetes/kg. Les excel·lents previsions es veuen superades amb escreix, fins el punt que la capacitat de la Cooperativa d'acollir olives queda sobrepassada. De manera transitòria es prohibeix collir olives els dies 22, 23 i 24 de desembre; amb aquesta mesura es garanteix que les olives no perdin qualitat per haver d'estar diversos dies en sacs.

El primer impagat al que va haver de fer front la Cooperativa fou protagonitzat per l'empresa *Vinícola Barcelonesa, SA*, amb seu social a Barcelona, dedicada a la venda a l'engròs de vins i begudes. Arran d'aquest impagament, el Celler es va veure obligat a iniciar accions judicials per reclamar l'import que se li devia, segons reflecteix l'acta de 28 de maig de 1970.

En aquella mateixa Assemblea s'acordà tornar a fer la comanda de la premsa contínua, per no haver d'elaborar un any més «vi brisat». I es prengué una decisió que, com veurem més endavant, tindrà molta transcendència en el desenvolupament de l'activitat de la Cooperativa, definitivament es fixa el criteri que la comercialització dels productes elaborats per la Societat han de seguir una doble via: la venda al detall i la sortida de gènere a l'engròs. La venda a l'engròs es feia amb camions que portaven les cisternes de vi als diferents punts de venda. De cada cisterna s'omplien botelles de mostra que garantien el producte transportat. Aquestes botelles eren reaprofitades d'altres begudes i s'anaven a buscar als diferents bars del poble.

En el marc d'aquest clima de transformacions i innovacions generalitzades, les normes de verema de 1970 no resten pas alienes i sofreixen una modificació que deixa intuir que a Batea, en els últims anys, també s'ha produït una notable modernització del camp. Nombrosos pagesos, entre ells molts socis de la Cooperativa, ja han pogut adquirir un tractor de manera individual i transporten la seva càrrega de verema en el remolc en lloc de la caixa del carro. Aquesta transformació obligà a la Junta Rectora a disposar que per evitar destrosses en els descarregadors, quedava totalment prohibit descarregar el remolc a bolquet, i el raïm s'havia de descarregar amb el rasclat. En cas contrari, se sancionaria amb 1 pesseta/kg segons el pes registrat a la bàscula. De la redacció d'aquesta disposició es fa evident que

les condicions generals de l'economia i la gestió de la Junta Rectora de la Cooperativa, en aquest marc de creixement generalitzat, havia estat òptima i havia generat un excedent suficient per satisfer les necessitats financeres de l'entitat i distribuir un benefici entre els seus associats, que conjuntament amb una elevada taxa d'estalvi prèvia havien propiciat que fos accessible la compra de nous equipaments mecànics a títol individual.

Les oficines ja estaven construïdes, però ara calia dotar-les de l'administratiu que anava a gestionar el volum cada vegada més gran de documentació que generava la pròpia activitat de la Cooperativa, decisió que s'adopta el 6 de desembre de 1970, conjuntament amb les normes per a la collita de l'oliva.²²

En poc menys de deu campanyes vitícoles, la Cooperativa incrementà la producció de raïms un 350%, i passà dels 922.077 kg el 1961 als 3.227.840 kg de 1970. El 1961 la producció de raïm negre (fonamentalment de varietat garnatxa negra) representava el 20,78% de la producció total. En aquelles deu campanyes, la quantitat produïda de negre s'incrementa un 282%, de 191.618 kg a 539.815 kg, però continuava mantenint la mateixa proporció entre les produccions de raïms blancs i negres, només el 16,72% de la collita total.

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (1961-1970)

ANYADA	RAÏM BLANC	RAÏM NEGRE	TOTAL
1961	730.459	191.618	922.077
1962	946.848	250.083	1.196.931
1963	1.205.294	294.502	1.499.796
1964	1.639.544	392.529	2.032.073
1965	1.714.024	407.938	2.121.962
1966	1.563.811	329.745	1.893.556
1967	1.362.372	286.752	1.649.124
1968	1.745.319	358.361	2.103.680
1969	2.377.874	446.578	2.824.452
1970	2.688.025	539.815	3.227.840

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea

²² Les més destacades foren les aplicacions de 0,90 pessetes/kg d'olives per a amortització i 0,35 pessetes/kg per a despeses de campanya.

Primer intent d'integració cooperativística i la rebel·lió en contra de l'Entrega Vínica Obligatoria (1971-1975)

Aquest curt període significa el final d'una etapa a la Cooperativa, el final d'un cicle econòmic i fins i tot es donava per acabada la realitat social i econòmica de postguerra.

Les societats cooperatives tenen en la integració un dels mitjans de progrés i de supervivència, i una de les seves eines són les Cooperatives de segon grau. A principis de 1971 es comença a posar de manifest la necessitat d'integració, ja que s'estan produint a l'entorn de les cooperatives agràries i en el mercat, un conjunt de circumstàncies que empenyen a les empreses en general, no només a una modernització de les seves estructures sinó a un canvi de filosofia. I és aquí on adquireix força el desenvolupament del principi cooperatiu d'intercooperació societària, materialitzada aquesta en la creació de les societats cooperatives de segon grau com un mitjà idoni per assolir-ho, ja que permeten una major dimensió sense renunciar a les característiques bàsiques i als avantatges de la forma cooperativa. Tècnicament, una cooperativa de segon grau és una societat en què els seus associats són cooperatives de primer grau i formen federacions. El propòsit pot ser la representació gremial o sectorial, o la complementació i integració de les activitats dels associats. Mentre en les cooperatives de primer grau els socis són persones físiques o jurídiques, en les cooperatives de segon grau els associats són només persones jurídiques.

Complementar la venda de vi a l'engròs amb la venda de vi al detall, com s'havia acordat, implicava la comercialització del vi embotellat per fer-ho arribar directament a nous clients i mercats amb més potencial de venda. A aquesta mateixa conclusió havien arribat altres cooperatives de la comarca, però cap separatament podia instal·lar i posar en funcionament una planta embotelladora. Una possible solució implicava un canvi de filosofia: acceptar que la integració de diferents cooperatives beneficiava a tot el conjunt. Assumit aquest repte, després de diverses reunions entre cooperatives que havien portat a dissenyar un projecte de planta embotelladora, la Junta Rectora proposa, el maig de 1971, constituir una Cooperativa de segon grau entre diverses cooperatives de la comarca i embotellar-hi el vi elaborat. Malauradament aquesta interessant iniciativa no arribà a fructificar i la possible Cooperativa de segon grau no va veure la llum.

En l'assemblea general del 6 de juny de 1971 s'havia de renovar parcialment la Junta Rectora i, per primera vegada després de deu anys ininterromputs, deixa la Presidència José Maria Llop Aguiló, el qual és substituït

per Baptista Martí Suñé, amb la qual cosa es tanca una etapa marcada per la personalitat i l'empenta del primer president.

Es viuen temps de canvis en tots els àmbits, limitats això sí, però canvis irreversibles. A l'agost de 1971, un nou Reglament de Cooperació²³ va derogar el de 1943, amb la intenció d'adaptar les cooperatives a la realitat espanyola de la dècada que tot just s'encetava. Les modificacions no foren gaires, potser cal destacar que des d'ara en la denominació de l'entitat havia de constar obligatòriament les paraules «Societat Cooperativa», que en la seva forma abreujada seria «S. Coop.».

L'estructura de personal de la Cooperativa es va ampliant i professionalitzant. El 3 d'octubre es nomena gerent de l'entitat, al rellevat José Maria Llop, que es col·loca al capdavant d'un organigrama compost per un administratiu-comptable, un auxiliar administratiu a les oficines i un responsable del celler. Aquesta senzilla estructura de personal contractat s'ampliarà notablement fins l'actualitat, a mesura que la pròpia producció, l'organització i l'administració no sols augmenten en quantitat, sinó també en diversitat i complexitat.

La mecanització del camp i el progressiu augment del preu dels productes agrícoles derivat de l'increment del nivell de vida dels espanyols des de les darreries de la dècada dels seixanta, provoca un doble efecte a la comarca: d'una banda, un augment important de productivitat de les petites explotacions, i, de l'altra la substitució de conreus, i adquireix una preponderància creixent la vinya. Ara es planten més vinyes joves i les hectàrees dedicades a la vinya són cada vegada més. L'efecte combinat de tots dos factors és l'augment de producció de raïm, que es traduirà en l'augment més que notable d'hectolitres de vi que ha d'elaborar la Cooperativa, que requereixen noves inversions per adaptar les instal·lacions a la capacitat necessària del celler.

Per fer front a aquesta problemàtica derivada de cert creixement incontrollat, el 18 de juny de 1972 es pren l'acord d'estudiar augmentar la capacitat del celler fins a un milió de litres de vi, però també és imperatiu diversificar la producció, i es decideix comprar dipòsits per elaborar vi ranci.

Finalitzada la verema d'aquell any, el 4 de novembre, es confirmen les previsions més optimistes i s'autoritzen els tràmits per ampliar la capacitat del celler en dos milions de litres i adquirir nova maquinària vinícola d'acord amb la necessitat existent. Les inversions per realitzar aquest ambiciós programa d'ampliacions són milionàries i, abans d'emprendre-les, diversos socis

²³ Decret 2396/1971, BOE, núm. 242, de 9 d'octubre de 1971.

visiten cooperatives de la Manxa, la primera zona productora d'Espanya quan a quantitat. De retorn a casa, el 3 de desembre, s'acorda estudiar propostes per comprar maquinària vinícola per l'import de tres milions de pessetes.

A diferència de com s'havia actuat en la dècada anterior en la qual les obres de construcció a la cooperativa s'havien realitzat emprant la mà d'obra dels propis socis per reduir costos, al febrer de 1973 la situació ha canviat molt, i ara es confia l'ampliació del celler a l'empresa constructora d'Octavio Ferrer, de Maella. La nova nau tindrà 66 trulls soterrats d'uns 21.500 litres cadascun i 40 dipòsits elevats també d'uns 21.500 litres. Per resoldre el problema del finançament de l'obra, s'estudia recórrer a recursos propis i a ajuts de l'*Instituto Nacional de Reforma y Desarrollo Agrario* (IRYDA),²⁴ que havia assumit les funcions del desaparegut *Instituto Nacional de Colonización*.

Una vegada entrats en aquesta espiral de constant creixement i d'inversions per augmentar reiteradament la capacitat transformadora de la Cooperativa, una situació d'endeutament porta a l'altra. El 23 d'abril de 1973, després de demanar consell a d'altres cooperatives i atenent la pròpia experiència, es decideix que la maquinària vinícola necessària per a l'ampliació del celler sigui de la coneguda firma francesa *Célestin Coq & Cie*, i es compon dels elements següents: una desrapadora-trepitjadora amb bomba de verema de 40/50 mil/kg/hora; un escorredor mecànic de 800 mm de diàmetre i dues premses contínues de 800 mm de diàmetre.

Tradicionalment, la determinació del grau Baumé de la verema entrada per cada soci havia estat una font de conflictes. Era lògic que fos així per què llavors el grau, juntament amb la varietat, era un dels factors que determinen el preu de cadascun dels viatges de raïms entrats a la Cooperativa. L'error o l'engany podia perjudicar al pagès o la Societat. Per evitar, en la següent campanya de la verema, dissensions en la realització del grau s'acorda, el 5 d'agost, adquirir una nova màquina a tal efecte.

Un dels conflictes més llargs, i de més repercussió fou el de l'*Entrega Vínica Obligatoria* (EVO).²⁵ La problemàtica de l'EVO del 10%, neix de l'obligació

²⁴ Organisme autònom de l'Administració de l'Estat, depenent del Ministeri d'Agricultura, creat per la Llei 35/1971, de 21 de juliol de 1971 (BOE, núm. 75, de 23 de juliol). Les seves finalitats fonamentalment eren: la transformació econòmica i social de grans zones i de comarques necessitades, en ordre a elevar les condicions de vida de la població pagesa; la creació, millora i conservació d'explotacions agràries de característiques socioeconòmiques adequades; i el millor aprofitament i conservació dels recursos naturals en aigües i terres, dins de la seva competència.

²⁵ *Resolución de la presidencia del FORPPA por la que se dan normas para la aplicación de la entrega vínica obligatoria establecida para la campaña vínico-alcoholera 1971/1972*, BOE núm. 281, de 24 de novembre de 1971.

dels viticultors d'entregar un percentatge de l'alcohol que es produïa dels subproductes del raïm i tenia la seva justificació en evitar la importació de vi i alcohol de l'exterior. El conflicte no estava en la quantitat del 10% que s'havia de lliurar, sinó en el preu que el *Fondo de Ordenación y Regulación de Precios y Productos Agrarios* (FORPPA)²⁶ (Ministeri d'Agricultura) pagava, que era menys de la meitat del preu de mercat: entre 60 i 70 pessetes en el mercat, mentre que el FORPPA només pagava 20,60 pessetes (el 1971) o 28 pessetes (el 1972).

La Cooperativa de Batea, com la resta de cooperatives de la província de Tarragona, es nega a l'EVO amb aquests preus miseriosos. Col·lectivament varen denunciar aquests preus ruïnosaos i que els beneficiaris fossin les empreses de licors, de perfums o els laboratoris. S'obre un enfrontament amb el Ministeri d'Agricultura doncs es considera que l'EVO és una requisita als petits viticultors per 1.200 milions de pessetes l'any a tota Espanya. Tot i estar a les acaballes de la dictadura, no deixava de ser una postura molt valenta que podia comportar sancions econòmiques i d'altres mesures coercitives.

A la descarada diferència de preus, s'hi afegien els arguments amb els quals es pretenia justificar l'EVO: per evitar importacions, quan en realitat el govern continuava important vi i alcohol d'Argèlia, Itàlia, Tunísia, etc.

La Junta Rectora de la Cooperativa de Batea, alineant-se amb les tesis de la resta de cooperatives vinícoles tarragonines, reflexionà l'assumpte i plantejà a l'Assemblea donar l'*Entrega Vínica Obligatoria* (EVO) corresponent a la campanya 1972-1973, per ser una requisita injusta que no afectava de la mateixa manera a tots els elaboradors. Es varen prendre els acords següents:

- a. No procedir a efectuar l'EVO per haver-se establert aquesta per regular les campanyes excedentàries i la campanya de què es tracta fou deficitària.

²⁶ La creació del FORPPA va respondre a la necessitat de donar unitat i coherència a la política d'ordenació de les produccions i preu dels productes agraris i derivats, incorporats en la formulació d'aquells a organismes, entitats o associacions que havien de participar en la seva execució i arbitrant els mitjans instrumentals necessaris per a la seva posada en pràctica. Les facultats establertes a la Llei del FORPPA respecte a l'ordenació de les produccions i preus en el sector vinícola i alcohols foren complementades amb la normativa inclosa en el títol quart de l'Estatut de la Vinya i del Vi i dels Alcohols, aprovat per Llei 25/1970, de 2 de desembre, que instrumentava aquesta ordenació mitjançant els Decrets de regulació de les diferents campanyes i de regulació de l'ús i destí dels citats productes. La Comissió Interministerial de l'Alcohol que actuava en règim de dependència orgànica i funcional del FORPP queda extingida el setembre de 1982.

Modelo 1 Estatuto del vino, Ley de 28 de mayo de 1933

DECLARACION DE COSECHAS Y EXISTENCIAS

Ayuntamiento de Batea Cosecha de 1967

Don Cooperativa Agricola, vecino de Batea,
 (1) cosechero Molino declara que en la bodega o almacén de su propiedad situada en la calle, plaza de
Molino, núm. sin de esta población, posee los géneros y con las características
 que a continuación se detallan:

PRODUCTOS	Procedencia (2)	GRADUACIÓN		LITROS		OBSERVACIONES
		Alcohol	Licor	Elaborado en esta campaña	De campañas anteriores	
Vino Blanco	propia	14'5		1.135.000		
Vino Tinto	id	13'5		154.000		
Totales.....					1.289.000	

Suplen - Tarjetas

Y en cumplimiento de lo dispuesto en el art. 11 del decreto de 8 de septiembre de 1932 sobre vinos y alcoholes suscribo por triplicado y a un solo efecto, la presente declaración, en Batea a 24 de Noviembre de 1967.

Juan Sada

(1) Cosechero o comerciante. (2) Cosecha propia o comprados.

Full amb la declaració de collita de l'any 1967 a efectes de l'EVO. Arxiu Municipal

- b. No procedeix l'EVO per haver-se creat aquesta per què l'Administració tingué alcohol per reposar als exportadors i d'altres necessitats, i així no haver d'importar-ne, i durant aquesta campanya s'ha importat alcohol i vi.
- c. No procedeix l'EVO perquè es considera que l'alcohol d'Entrega Vínica es destina per beneficiar firmes econòmicament fortes (els comerços). Escanyant els econòmicament dèbils que són els productors agrícoles i estimar que seria més just, en el supòsit d'efectuar l'Entrega Vínica, que l'alcohol d'Entrega es pagués a preu de mercat, d'aquesta manera els usuaris de l'esmentat alcohol disposarien de matèria prima a un preu equiparat al dels seus prefabricats i no a meitat de preu, després el col·locarien al mercat beneficiant-se desorbitadament a costelles dels deprimits agricultors.
- d. No procedeix efectuar l'EVO en cap cas mentre no s'estableixi un sistema mitjançant el qual tots els productors hagin de lliurar equitativament, rebutjant l'actual sistema de declaracions, que és ben

sabut per tothom que els particulars declaren el que volen (i el que volen és pagar el menys possible), sense que ningú els fiscalitzi les declaracions, ja que les Junes Vitivinícoles establertes a l'efecte, en primer lloc, estan constituïdes majoritàriament per elaboradors particulars, i en segon lloc, la participació cooperativa, si és que n'hi ha, no ha d'enfrontar-se amb els particulars fent d'inspectors i creant un ambient en el poble de discòrdies i rancúnies que sempre van contra la cordialitat i convivència que ha d'existir si volem que perdurin, en cas contrari n'accelerarem l'extinció.

- e. Es considera que en el cas de presentar-se inspecció en alguna cooperativa de la província i sancionar-la hauria de pagar-se la sanció a prorrateig proporcional al vi elaborat per totes les cooperatives provincials i a això aquesta Cooperativa, en cas d'acordar-se a l'Assemblea d'*Unión Agraria* a celebrar el dia 6 del corrent mes, s'adhereix incondicionalment.

Per totes aquestes raons s'acordà, mentre no es rectificui el Sistema, no procedir a l'*Entrega Vínica Obligatoria*.

Les inversions en maquinària se succeeixen. L'11 de setembre hi ha necessitat de comprar una màquina filtre per esgotar els pòsits i evitar les elevades despeses en jornals per premsar, a més d'obtenir més qualitat del vi resultant. Amb aquesta mateixa finalitat, d'augmentar progressivament la qualitat del vi elaborat, s'acorda que no es pot sulfatar la vinya amb sals cúpriques quinze dies abans de començar la campanya de la verema en anys normals. Un altre punt de l'ordre del dia de l'assemblea general era donar lectura dels nous estatuts de l'entitat a fi d'emmotllar-los al Reglament de Cooperació promulgat a l'agost de 1971, al qual hem fet referència més amunt. Nous estatuts que no foren registrats per l'Administració fins el 14 de novembre de 1974. Des d'ara la denominació oficial és de «*Sociedad Cooperativa Agrícola y Caja Rural de Batea*».

El 26 de setembre de 1973 ja funciona la premsa hidràulica muntada expressament per extraure most, que s'incorporarà al refractòmetre per determinar el grau Baumé i evitar error i enganys. La cooperativa disposa de vuit portes per descarregar verema, a les cinc primeres no es pot abocar a bolquet, però si en les tres portes noves on s'ha instal·lat la nova maquinària. Conjunt d'importants inversions que la profunda crisi econòmica dels anys setanta, provocada per l'encariment del preu del petroli el 1973, afectarà greument, ja que el creixement del sector agrari es frenarà de cop, com a

conseqüència del notable augment dels costos de producció d'una banda, i de la contracció del mercat, d'altra banda, que minvaran els beneficis i posaran en perill la devolució dels crèdits.

Per acabar d'adobar aquest ombriu panorama, la campanya de l'oliva d'aquest any és nul·la i el molí de la Cooperativa no obre portes. A més a més, l'oli de la campanya 1972-1973 havia estat immobilitzat per la Delegació provincial de la *Comisaria de Abastos y Transportes* (CAT) que tenia encomanat el control de l'oferta i la distribució de productes bàsics. Recordem que tot i les reformes realitzades, l'economia espanyola encara estava intervinguda per l'Administració franquista. Una desencertada política de preus baixos de l'oli fixats per l'Administració i collites d'olives deficitàries, varen provocar l'acaparament de l'oli i el desproveïment del mercat d'aquest producte bàsic i, en conseqüència, es va ordenar la immobilització de l'oli dels centres productors, el qual quedava a disposició de l'autoritat competent: la CAT. Per aquesta raó, era preceptiva l'autorització de la CAT perquè el socis poguessin retirar l'oli que volguessin per al seu consum exclusivament.

L'Assemblea extraordinària del 24 de març 1974 va convocar a més de 160 socis i fou una de les més nombroses de les organitzades fins llavors. Tanta concurrència estava justificada, s'havia de tractar el que podria qualificar-se d'un acte de desobediència col·lectiva contra el sistema injust d'*Entrega Vínica Obligatoria* (EVO) promogut pel *Fondo de Ordenación y Regulación de Precios y Productos Agrarios* (FORPPA).

Amb relació a l'EVO corresponent a la campanya 1972-1973 s'acordaren els punts següents:

- a. Aquesta Cooperativa es manté expressament en la seva postura de no efectuar l'*Entrega Vínica Obligatoria* 1972-1973 de conformitat amb l'acord de l'Assemblea de Cellers Cooperatius celebrada l'11 de març en el local social de la *Unión de Cooperativas del Campo* en la qual s'acordà remetre la corresponent certificació del present acord a la *Unión de Cooperativas* de Reus per al seu coneixement i de la Comissió de Cellers.
- b. Ingressar al compte corrent obert a l'oficina central de la Caixa Rural Provincial, sota el títol de «*Comisión de Bodegas E.V.O. 1972-1973*» la quantitat equivalent a 25 pessetes per grau absolut d'alcohol dels que correspon lliurar per a l'esmentada campanya que resta afecta al compliment de l'obligació contreta de forma que en el cas d'incompliment resta a disposició de l'Assemblea de Cellers la qual n'ha de

determinar el destí. L'esmentat ingrés es tornarà quan així ho acordi per majoria l'Assemblea de les Cooperatives afectades, per la qual cosa és necessari, tant per a la pèrdua com per a la devolució del seu import, l'informe de la Comissió de Cellers. Mentre no s'acordi la devolució o pèrdua de l'esmentat ingrés, les quantitats ingressades meritiran a favor de la Cooperativa titular l'interès que gaudeixen els fons de Tresoreria de les seccions de Crèdit de les Cooperatives.

En relació a l'*Entrega Vínica Obligatoria* corresponent a la campanya 1973-1974 també s'acordaren els punts següents:

- a. Aquesta Cooperativa es manté expressament en la seva postura de no efectuar l'*Entrega Vínica Obligatoria* 1973-1974 de conformitat amb l'acord de l'Assemblea de Cellers Cooperatius celebrada l'11 de març en el local social d'*Unión de Cooperativas del Campo* en la qual es va acordar remetre el corresponent certificat del present acord amb la *Unión de Cooperativas* de Reus per al seu coneixement i de la Comissió de Cellers.
- b. Ingressar al compte corrent obert a l'oficina central de Caixa Rural Provincial, sota el títol de «*Comisión de Bodegas E.V.O. 1973-1974*» la quantitat equivalent a 40 pessetes per grau absolut d'alcohol dels que correspon lliurar per a l'esmentada campanya que resta afecta al compliment de l'obligació contreta de forma que en el cas d'incompliment resta a disposició de l'Assemblea de Cellers la qual determinarà el seu destí. L'esmentat ingrés es tornarà quan així ho acordi per majoria l'Assemblea de les Cooperatives afectades, sent necessari, tant per a la pèrdua, com per a la devolució del seu import, l'informe de la Comissió de Cellers. Mentre no s'acordi la devolució o pèrdua de l'esmentat ingrés, les quantitats ingressades, meritiran a favor de la Cooperativa titular, l'interès que gaudeixen els fons de Tresoreria de les seccions de Crèdit de les Cooperatives.

La crisi econòmica colpeja fort a la Cooperativa, les vendes a l'engròs han sofert una davallada, no hi ha compradors i el mercat ha patit una contracció molt important. La situació es presenta poc menys que dramàtica. Tota la Societat està preocupada pel que es farà amb el raïm de la verema d'aquest any. El 27 de desembre de 1974, l'Assemblea delibera respecte de la necessitat urgent de la posada en marxa d'una planta per engarrifar i embotellar

el vi elaborat, com a una possible alternativa viable a la comercialització a l'engròs. Amb aquesta finalitat s'autoritza la compra de maquinària per engarrafar i embotellar per import de tres milions de pessetes.

Per obtenir recursos financers s'ha de vendre patrimoni, en concret l'edifici situat als anomenats «llavadors», al carrer del Pantà, que anteriorment havien constituït part de l'antic molí d'oli de la Vila. Aquest edifici va ser adquirit per la Cooperativa l'any 1969, en una subhasta pública per un import de 85.651,55 pessetes, i havia servit per a deixar-hi el tractor de l'Entitat.

Amb el celler ple de vi, el 30 de novembre, la Junta Rectora informa que ha sol·licitat pressupostos i ha visitat diverses firmes elaboradores de vins que tenen embotelladores per veure-les funcionar. Encara que el pressupost és elevat, de 4 a 6 milions de pessetes, s'acorda que la compra és urgent, perquè la necessitat de comercialitzar és imperiosa per buidar el celler i per obtenir recursos financers. El dèficit de Tresoreria fa que s'hagi de recordar a tots el socis que tenen l'obligació d'entrar a la Cooperativa tota la collita d'ametlles i d'ordi, per poder destinar a amortitzacions el percentatge corresponent de la venda d'aquests dos productes.

Ens trobem a les acaballes del franquisme, les autoritats del Règim s'adonen que el cooperativisme pot ajudar a lluitar contra la greu crisi econòmica, que de manera particular afecta a Espanya i al sector agrari. Una de les mesures que s'emprenen és modificar la legislació i es publica la *Ley General de Cooperativas* de 1974 (Llei 52/1974, BOE del 19 de desembre) que derogà la *Ley de Cooperación* de 1942 que durant més de 30 anys havia estat el marc normatiu del cooperativisme agrari. El nou marc legislatiu dona inici a un nou període del cooperativisme agrari, ja que tracta d'adaptar a la realitat política i social espanyola una legislació obsoleta que n'impedia el desenvolupament, alhora que reconeixia la importància de les Cooperatives per a l'economia del país, ja que permetia una més gran racionalització del concepte de cooperativa, ja que presentava, ara sí, a aquestes societats com veritables empreses no especulatives entre les finalitats de les quals estava la maximització del benefici entre els socis, perquè eliminava un dels conceptes que més bloquejava l'activitat de les cooperatives, que no era altre que l'explícita referència al terme «sense ànim de lucre». D'altra banda, establia una regulació progressiva i la relació de la societat amb els seus assalariats. Tanmateix, per la seva importància, considerem que hem d'esmentar dues mesures protectores de la nova norma: la regulació del preavis obligatori per executar la sol·licitud de baixa voluntària, per evitar problemes de descapitalització, i la possibilitat que les cooperatives estableixin per via estatutària, que l'aspirant a soci demostrï afinitat amb els objectius i interessos de l'entitat.

Des d'ara, la dimensió empresarial de les cooperatives restava definitivament fora de qualsevol dubte, però el moviment cooperatiu continuava mancat de llibertat associativa, de plena autonomia i d'independència i d'un autèntic govern democràtic, ja que l'article 53 mantenia que les cooperatives, les seves unions i federacions formaven part del moviment cooperatiu integrat en l'Organització Sindical.²⁷

La Llei de 1974 configurà uns òrgans socials i de direcció de la cooperativa amb noms diferents als de fins aleshores. Passen a denominar-se: «Consell Rector», «Interventors de comptes»²⁸ i «Assemblea General». Tots els nomenaments acordats per l'Assemblea General no estan subjectes a cap tipus de vet de les organitzacions sindicals oficials, alienes a la mateixa cooperativa. A més, desapareix el Consell de vigilància nomenat per l'OSC.

Dues novetats interessants de la Llei són la que fa obligatori designar un director, en les cooperatives de primer grau amb un nombre de socis o xifra de capital social que superin els màxims fixats pel Reglament: 80 milions de pessetes per a les cooperatives del camp. I la que de manera explícita atorga el dret als treballadors assalariats de la cooperativa de participar en els seus resultats positius, és a dir, a participar en el repartiment dels beneficis conjuntament amb els socis.

El 30 de novembre, s'havia fet memòria als socis de l'obligatorietat d'entrar a la Cooperativa la producció íntegra d'ametlles i ordi. En previsió que aquesta mesura no fos ben acceptada per tot el col·lectiu de cooperativistes, el Consell Rector proposa les següents sancions per als insolidaris que entressin ametlles i ordi en males condicions o barrejades les classes. La primera vegada, la sanció imposada seria del 10% de l'import del gènere; la segona vegada, del 20%; i la tercera vegada, el 30% i notificació del cas a l'Assemblea General.

La crisi energètica de 1973 i el seu impacte econòmic sobre el món occidental comença a amainar a partir del mes de març de 1974, però els seus efectes nocius es notaren durant la resta de la dècada dels setanta. Després de la sotragada dels anys 1973 i 1974, l'economia es recuperava lentament, i el gran repte de la Cooperativa era assolir la dimensió física òptima i desenvolupar-se mitjançant inversions i innovacions tecnològiques, per assolir la

²⁷ Fins el 1977 no es va esmenar aquest problema mitjançant el Reial Decret de 17 de juny, que establí la plena llibertat d'associació de cooperatives en unions, segons el tipus d'activitat i transferia les facultats que exercia l'esmentada Organització Sindical sobre les cooperatives a la Confederació Espanyola de Cooperatives, tot reconeixent els principis d'autonomia de gestió i llibertat associativa.

²⁸ Socis de la cooperativa nomenats per l'Assemblea General per inspeccionar els llibres comptables i d'altres documents financers.

rendibilitat i l'eficiència tècnica i econòmica que la faci circular per la senda de la sostenibilitat. Així ho entén el Consell Rector, i durant els propers anys 1975 i 1976 s'efectuaran inversions per millorar la comercialització i augmentar la capacitat del celler, en resposta a l'increment de producció de raïm per part del socis. Raïm que forçosament s'ha de transformar en vi de qualitat i s'ha de poder comercialitzar segons la demanda del mercat. Si el mercat vinícola absorbeix menys vi a l'engròs, en aquest mateix mercat s'ha d'introduir més vi embotellat i amb identificació del celler elaborador.

Com que la tendència del mercat vinícola l'any 1975 és la que acabem de descriure, i les resistències al canvi estan molt arrelades, l'1 de març s'aprova continuar amb la facultat que cada soci té de venda individual de vi, però estipula que en el supòsit que el vi ofert pels socis fos necessari embotellar-lo, es liquidaria al preu de mercat, sempre que el preu fixat pels propietaris no fos superior. Els beneficis o pèrdues de la planta embotelladora s'han de distribuir de la següent manera: 50% amortització de maquinària i instal·lacions; i l'altre 50% entre els associats proporcionalment al grau de vi de la seva propietat.

La inversió realitzada a la Planta Embotelladora de Batea fou realment important, de 34.298.105 pessetes, desglossades en les partides següents:

Immoble	3.700.471
Maquinària	6.351.536
Eines i utensilis	888.174
Productes enològics	62.769
Vins campanyes 73-74, 74-75 i 75-76	22.597.548
Despeses anticipades	697.607

La Planta Embotelladora es va construir entre la segona nau per descarregar raïm i la darrera nau construïda per emmagatzemar els vins, espai que en un primer moment s'havia pensat deixar com a camí entre els carrers Molí i Pantà. L'empresa que va presentar el pressupost més econòmic va ser la del constructor bateà Àngel Suñé. Finalment, després de nombrosos problemes, una de les màximes aspiracions de la Societat es va materialitzar: al mes de setembre de 1975 s'inaugurà la Planta Embotelladora, per comercialitzar vins en ampolla de tres quarts de litre amb l'etiqueta *Primícia* en les varietats de blanc i negre, i l'ampolla de litre amb l'etiqueta *BB* amb les mateixes varietats.

En la primera etapa de la Planta Embotelladora, el Consell Rector, amb la col·laboració de José María Llop, són els que realitzen totes les gestions comercials i les que avui anomenaríem de màrqueting i propaganda, com ara institucionalitzar la participació i presència dels productes de la Cooperativa en diverses fires multisectorials o especialitzades en el món del vi celebrades a Barcelona, Madrid i Reus. D'aquesta primera etapa en destaquen, doncs, la presència a:

- *Alimentaria Barcelona. Feria Internacional de la Alimentación de Barcelona.* Fira biennal que des de la seva primera edició de 1976 ha esdevingut la fira líder en el sector de l'alimentació.
- *Feria Nacional del Vino y Bebidas (VIBEXPO-76)* celebrada a Madrid i organitzada pel Sindicat del Vi, era l'únic saló monogràfic dedicat al sector vitivinícola que es celebrava a Espanya, i la presència de compradors estrangers li conferia un cert relleu internacional.
- *EXPRO/REUS*, la Fira Catalana del Consumidor, és una de les fires multisectorials més importants i més consolidades de tot Catalunya, on s'hi pot trobar tot tipus de productes: vehicles, mobiliari per a la llar, alimentació, etc.

Inauguració de l'embotelladora l'any 1975, amb la visita del President de la Diputació de Tarragona, Josep Clua i del Governador Provincial de Tarragona. Cedida per Pere Rams Masjà

- *Salón Internacional del Automóvil de Barcelona*, celebrat bianualment els anys senars, era una plataforma immillorable per donar-se a coèixer al públic, per la gran aflluència de visitants.

Aquesta intensa, per a l'època, presència en fires es complementà amb una publicitat més propera, es van confeccionar dos cartells de grans dimensions que anunciaven el vi embotellat del Celler, els quals foren col·locats a la carretera C-221, un en direcció a Maella i l'altre en direcció a Gandesa. També es publicaren anuncis als dos diaris amb més difusió llavors a les nostres contrades o a l'Aragó: *La Vanguardia* i *Heraldo de Aragón*.

Previ acord entre ambdues entitats, el 23 de setembre es comunicà als socis de la Cooperativa que disposaven d'una oficina delegada de la *Caja Rural Provincial* de Tarragona a Batea, on se'ls atendria, en compliment de l'Orde del Ministeri d'Hisenda de 14 de juny de 1968, sobre Caixes Rurals i les limitacions operatives de les Seccions de Crèdit. La *Caja Rural Provincial* de Tarragona era una Societat Cooperativa de Crèdit Agrícola, depenent de la Unió Agrària Cooperativa de Reus, que per la nova legislació estava facultada per realitzar totes les operacions de préstecs i crèdits. Les Cooperatives de Crèdit Agrícola podien obrir delegacions dins del seu àmbit territorial, previ acord amb les Cooperatives del Camp existents en la localitat on pretenia instal·lar la nova oficina.²⁹

La *Cooperativa Agrícola y Caja Rural de Batea*, el 25 de novembre de 1975, facultà expressament el Consell Rector de la *Unión de Cooperativas del Campo de la Provincia de Tarragona* i més concretament al seu president en funcions, José Roig Magriñá, perquè per aquesta entitat a nom i compte de la Cooperativa lliuri al *Servicio Nacional de Productores Agrarios*³⁰ (SENPA) 111.457 litres d'alcohol corresponents a l'*Entrega Vínica Obligatoria* (EVO) dels exercicis 1972-1973, 1973-1974 i 1974-1975, que no es varen lliurar el seu dia, i què pagui la sanció proporcional que s'imposés per la manca de lliurament de la majoria de les Cooperatives tarragonines. En José Roig es compromet i obliga a lliurar els subproductes de la campanya 1975-1976 per efectuar l'EVO corresponent.

²⁹ BOE, núm. 146, de 18 de juny de 1968, 8860.

³⁰ *El Servicio Nacional de Productos Agrarios* (SENPA) té el seu origen en el Decret-Llei 17/1971. És un organisme que depèn del Ministeri d'Agricultura que unificava el *Servicio Nacional del Trigo* i el *Servicio Nacional de Cereales*. La seva finalitat principal era ordenar la producció i distribució dels productes agraris i els seus derivats, a més de regular el preu de tots aquests productes.

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Estand de la Cooperativa a Expro/Reus, 1976

Nou impuls al creixement de la cooperativa durant l'anomenada «Transició democràtica» (1976-1978)

El 25 de novembre de 1975 morí el general Franco i s'inicià l'anomenada «Transició democràtica», que deixava enrere el règim dictatorial i en què es realitzaven les transformacions polítiques necessàries que havien d'apropar Espanya a Europa, mitjançant l'establiment d'un Estat social, democràtic i de Dret que s'havia de regir per la Constitució de 1978. En aquest context polític de canvi, l'impuls al creixement de la Cooperativa vindria per la transparència comptable, l'adquisició de terrenys edificables, la integració en la cooperativa de segon grau «Terra Alta Vinícola, SC» i l'adaptació a la nova legislació cooperativista.

El 1976, el primer any de postfranquisme, per a la Cooperativa de Batea fou un exercici econòmic dominat per la inversió. Com que persistien les dificultats de comercialització del vi, s'agreujava el problema de l'emmagatzematge de vi elaborat i la compra d'un dipòsit amb capacitat per a un milió de litres de les reserves del vi destinat a ser embotellat va convertir en un afer peremptori. Aquesta inversió requeria uns recursos financers que no estaven a l'abast de la Societat i s'optà per sol·licitar un emprèstit de 2 milions de pessetes al *Banco de Crédito Agrícola*, una institució de crèdit oficial. Un cop aprovat la concessió del crèdit sol·licitat, foren adquirits els terrenys confrontants al Cellar per encabir-hi les noves instal·lacions d'emmagatzematge. En concret, foren dues parcel·les a la partida Torre o Freginals: una de 196 m² propietat de Fernando Sangenis Briansó per 171.500 pessetes, (la compraventa es formalitzà el 9 d'octubre de 1976); i l'altra de 171,14 m², propietat de Maria Lourdes Martí Català per 149.747 pessetes (la compraventa es formalitzà el 13 d'octubre de 1976).

L'extrema competitivitat del sector del vi obligà al Consell Rector a endurir les normes de la campanya de la verema de 1976 en diversos aspectes, com ara que en els remolcs dels tractors es podien efectuar dues graduacions, una a la part superior i l'altra a la inferior; i que la Societat podrà disposar lliurement de tot el vi blanc i negre dels socis per a embotellar-lo; però no desapareix encara la venda individual de vi propietat de cadascun dels socis. Finalment, per millorar la qualitat dels vins que s'han embotellat s'han de separar els raïms per classes, a més de per graduació com fins ara. Fer viable aquesta darrera innovació comporta adquirir una nova màquina que faci aquesta funció; i a tal efecte es demanen pressupostos a diferents empreses subministradores d'aquesta tecnologia.

Cartell publicitari situat a la carretera C-221

La darrera Assemblea de 1976, del 5 de desembre, acabà de manera conflictiva perquè es va posar al descobert una greu pèrdua econòmica per al Celler, provocada per un error en la gestió i en la conservació del vi emmagatzemat. Concretament, 74 tancs plens de vi, corresponents a la collita de 1974-1975, i a les dues anteriors, es van fer agres. Una vegada posat en clar tot l'afer de la pèrdua de valor dels 74 tancs de vi, el Consell Rector va fer imprimir, amb càrrec al Fons d'Obres Socials, per a cada soci, el Balanç econòmic corresponent a 31 de maig de 1977, en què es comptabilitzava correctament l'esmentada pèrdua.

Un succés d'aquestes característiques no s'havia produït mai a la Cooperativa i en un període de crisi econòmica com la de llavors, la pèrdua va impactar força en la confiança dels cooperativistes. En previsió de possibles successos de característiques semblants, abans de començar la campanya de la verema de 1977, el Consell Rector contractà una assegurança per al dipòsit metàl·lic d'1 milió de litres situat a la intempèrie. I a més a més, en una societat canviant social i políticament, les reclamacions per accidents personals es varen multiplicar i les indemnitzacions per aquest concepte podien arribar

a ser milionàries. Ja entrats a contractar assegurances, i per fer front a la possible responsabilitat civil de la Cooperativa en cas d'accident de socis o clients en el local de l'entitat, també es contractà una pòlissa per cobrir les indemnitzacions i reclamacions que poguessin tenir lloc.

En mig d'aquesta convulsió social, en ple estiu, el 21 de juliol de 1977, es va adquirir una finca rústica de secà a la partida de Freginals, propietat d'Àngel Vaquer Peris, per import d'1.000.000 pessetes.

De portes enfora, la Cooperativa pensava en possibles integracions amb d'altres cooperatives de la comarca. A causa de l'excessiva fragmentació del cooperativisme agrícola català, en què predominaven societats molt petites i descapitalitzades, a partir dels anys setanta s'inicià la tendència cap a l'organització de cooperatives agrícoles en entitats empresarials de més gran dimensió. Fenomen que es donà bàsicament com a resposta per part de les cooperatives de primer grau a un mercat de productes agraris més competitiu i exigent. La tendència a augmentar la dimensió fou la resposta de l'associacionisme cooperatiu de la Terra Alta a les noves condicions del mercat del vi en particular, i de productes agraris en general, en què per ser competitius es requerien empreses més potents i més capitalitzades. Sota aquestes premisses es fundà la Cooperativa de segon grau «Terra Alta Vitícola», a Gandesa, el maig de 1974, en el marc del primer ple del Consell Socioeconòmic Sindical de la llavors denominada comarca Falset-Gandesa, que tractava de planificar el desenvolupament d'aquestes comarques de l'interior i aproximar-les al més alt nivell econòmic de què ja gaudien altres zones de la província de Tarragona. Els fundadors de la cooperativa de segon grau «Cooperativa Terra Alta Vitícola, SC», foren les cooperatives de Bot, Caseres, Corbera, la Fatarella, Gandesa, el Pinell de Brai, la Pobla de Massalua i Vilalba dels Arcs.³¹

Tres anys després de la primera integració de cooperatives a nivell comarcal, el Celler cooperatiu de Batea prengué la decisió, el 16 de setembre de 1977, d'integrar-se a la cooperativa de segon grau «Cooperativa Terra Alta Vitícola» i adherir-se a la Secció Panificadora ubicada a Bot. Amb aquesta integració, vins procedents de les cooperatives de Bot, Favara, Nonasp, la Pobla de Massalua, Vilalba del Arcs i Batea, eren criats i embotellats en les instal·lacions de la cooperativa de Batea. Comercialitzava les presentacions: *Primícia*, un vi de criança envellit en roure i *Vinofet*, un vi de taula corrent. En una de les publicacions de la Generalitat de Catalunya, l'any 1980, deia d'aquesta nova Cooperativa: «Una gran realització que permet esperar un gran futur».³²

³¹ Notícia publicada a *La Vanguardia*, del diumenge 19 de maig de 1974, 44.

³² Jaume CIURANA, *Los vinos catalanes*, Barcelona 1980, 173.

Dipòsits exteriors

La necessitat de nou espai útil ha esdevingut una constant en els anys d'existència del Celler. Al desembre de 1977 es proposà construir un magatzem, en el pati posterior de les Oficines, per dipositar-hi fertilitzants i envasos de la Secció Embotelladora. L'obra tenia un pressupost de 400.000 pessetes.

La substitució de conreus ja havia tingut lloc a Batea i la producció cerealística del soci havia davallat notablement, circumstància que condueix al Consell Rector, el 8 de desembre de 1977, a donar llibertat als cooperativistes d'entrar o no ordi a la Societat. Amb aquesta mesura se certificava que Batea havia deixat de ser una vil·la productora de cereals, en favor de la viticultura.

La Transició democràtica i la crisi econòmica que arrossegava Espanya propiciaren que el fenomen de la delinqüència adquirís una notorietat desconeguda fins llavors. La legislació es va fer ressò d'aquest fenomen i per normes de seguretat obligà a separar de les altres dependències de la Cooperativa a l'oficina de la Secció de Crèdit que darrerament havia registrat un constant augment d'operacions financeres, amb el consegüent increment de diners en efectiu a les oficines d'administració general de l'entitat. L'acord de separar l'oficina de la Secció de Crèdit de la resta de l'Administració del Celler fou adoptat el 2 d'abril de 1978.

De nou sorgeix la necessitat de disposar de més espai útil per construir-hi trulls d'emmagatzemament de sansa de raïm i ampliar el carrer per al

Enganxina amb els pobles que formaven la Cooperativa Terra Alta Víticola. Cedida per Pilar Plana

pas de camions. El terreny escollit confrontava a la part posterior del Cellar, era una finca rústica de secà a la partida Faixeta i Vallmajor amb front de 22 metres al carrer Pantà, sense número. Tenia una forma irregular i una superfície de 250 m². El propietari, Manuel Albalate Cercos, va percebre 500.000 pessetes. La futura operació de compravenda s'informà a l'Assemblea el 13 de setembre de 1978 i es formalitzà el 10 d'octubre.

El canvi en les estructures polítiques que començà a experimentar la societat espanyola des de principis de 1976 té clares repercussions en certes característiques del sector cooperativista. La transició cap a una estructura democràtica obligava inexcusablement el desmantellament d'organitzacions relacionades amb el moviment cooperatiu pròpies del franquisme, com l'*Obra Sindical de Cooperación* (OSC), i la seva substitució per d'altres més en consonància amb la nova configuració política i sindical espanyola. Aquesta democratització s'articulà mitjançant la publicació, en el BOE de 16 de novembre de 1978, del Reglament que desplegava la *Ley General de Cooperativas* de 1974.³³ Una i l'altra varen constituir les primeres passes cap a l'adequació de la normativa cooperativa espanyola a la que llavors funcionava a la Comunitat Econòmica Europea, amb tot allò que comportava

³³ Real Decreto 2710/1978, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el Reglamento de Aplicación a las Sociedades Cooperativas reguladas por la Ley 52/1974, de 19 de diciembre.

El President de la Generalitat, Josep Tarradellas, visitant l'estand de la Cooperativa en una fira a finals dels anys setanta. Cedida per Carme Llop

de democratització i millora de la gestió empresarial, amb la qual cosa es va reafirmar el paper de les cooperatives com a entitats eficaces i rendibles.

Ara bé, un dels aspectes més discutits de l'esmentat Reglament de 1978 fa referència a les Seccions de Crèdit, ja que la reglamentació es distanciava de la tradicional consideració de les seccions com una forma especial de Caixa Rural. L'article 102 separava aquestes entitats i no els permetia fer ús del nom de «caixa rural» ni l'expressió de «cooperativa de crèdit». A més a més, no tindrien personalitat jurídica independent de la seva cooperativa matriu. Decisió poc encertada, ja que tots els professionals del sector consideraven les seccions de crèdit de les cooperatives com caixes rurals que havien estat els veritables motors econòmics de les cooperatives del camp. En definitiva, el Reglament, lluny d'ordenar les seccions de crèdit, va produir descontrol, ja que les cooperatives del camp continuaren gestionant-les i denominant-les com fins llavors, Caixes Rurals.³⁴

³⁴ Amb l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 1978, la Generalitat assumeix competències exclusives en matèria de cooperatives i per tant també sobre les seccions de crèdit. Aquesta circumstància comporta l'aparició de la Llei de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives de 1985, que posteriorment ha estat substituïda per la Llei de 1998.

IV

ANYS DEFICITARIS I DE CRISI INTERNA A LA COOPERATIVA (1979-1986)

La Constitució espanyola entrà en vigor el 29 de desembre de 1978 i va encetar el període democràtic més llarg de la història d'Espanya. La nova norma constitucional havia de comportar tot un seguit de canvis legislatius; dels quals en destaquem dos: els que afectaven les Comunitats Autònomes, amb la restitució de la Generalitat de Catalunya; i la reglamentació de la Denominació d'Origen Terra Alta i el seu Consell Regulador, al qual s'adscriu des d'un primer moment el Celler cooperatiu de Batea. En mig d'aquestes transformacions de caire polític, l'activitat de la Cooperativa continuava marcada, en el dia a dia, pel dèficit comercial i financer de l'entitat que acabarà per provocar una crisi interna que desembocarà en la baixa d'un grup de socis.

Un altre canvi de denominació oficial i inscripció en la Denominació d'Origen Terra Alta (1979-1982)

Malgrat la crisi econòmica general del país, les inversions i les despeses milionàries continuen durant 1979 i 1980. Hi ha necessitat d'ampliar la maquinària per descarregar els raïms, i el febrer de 1979 s'aprova la compra a l'empresa *López Romero, SA* de Logronyo de dos caragols sense fi alimentadors dobles per col·locar en tremuges, un cub d'escorreguda, i una columna per agafar mostres de raïm; tot plegat per l'import de 3.500.000 pessetes. Ara bé, la precària situació financera de la Societat obliga, el juny de 1980, a realitzar l'arranjament de trulls amb resines i polièster en lloc d'adquirir-ne de nous, ja que aquesta és la solució més econòmica, encara que la despesa és de 2.000.000 de pessetes.

Membres de la Junta recollint un premi al vi *Primícia* a Saragossa a finals dels setanta. Miquel Ferré, Àngel Bes, Francisco Creixenti, Antonio Todó, José M. Llop, Pere Rams Masià, Miquel Aguiló, Manuel Adrià i Pedro Bes. Cedida per Pere Rams Masià

Arran de les modificacions introduïdes pe la Llei General de Cooperatives de 1974, i el posterior Reglament de 1978, la denominació oficial de l'entitat passa a ser de *Sociedad Cooperativa Agrícola y Caja Rural Batea*. Aquesta denominació s'empra per primera vegada en l'acta del 27 de setembre de 1980, però no és del tot ajustada a la normativa, perquè com hem esmentat anteriorment, el Reglament de les Societats Cooperatives de 1978 en l'article 102, apartat 2, estipulava taxativament que les Cooperatives que tinguessin Secció de Crèdit no podien incloure en la seva denominació les expressions «Cooperatives de Crèdits», «Caixa Rural», o d'altres anàlogues.³⁵

Per a la campanya de la verema de 1980 s'acordà que la varietat parellada entrés separada de les altres varietats blanques (garnatxa i macabeu) per poder elaborar-se i comercialitzar-se a part, ja que es tracta d'una varietat que produeix molta quantitat de raïms en cada cepada, però de baixa graduació.

L'Assemblea General del 28 d'octubre de 1980 aprovà per unanimitat ratificar la integració a la «Cooperativa Terra Alta Vinícola, Soc. Coop.» i mo-

³⁵ *Reglamento de las Sociedades Cooperativas, aprobado por Real Decreto 2710/1978, de 18 de noviembre (Continuación)*, BOE, núm. 277, de 20 de novembre de 1978.

Francisco Plana, President de la Cooperativa, recollint un premi a Castelló l'any 1973.
Cedida per Pilar Plana

dificar l'article 15 dels estatuts de la Societat, que fan referència al capital social.

A la campanya oleícola de 1980 encara es permet la venda individual, és a dir, cada soci pot vendre l'oli pel seu compte, o bé passant oferta al Consell Rector, el qual el vendrà sempre que amb la quantitat oferta pels socis es pugi fer viatge. En qualsevol cas, el Consell Rector estava autoritzat a vendre l'oli que restava al molí a partir de l'1 de maig següent. És clar que, davant la difícil conjuntura econòmica i financera que travessa la Cooperativa, aquesta situació de venda individual a oferta del propietari no podia perllongar-se gaire temps més, la competència i les noves formes de comercialització dels productes elaborats requerien dotar al Consell Rector d'autonomia plena per disposar-ne de la totalitat per cercar l'estratègia comercialitzadora més favorable per al conjunt de la Cooperativa i superar l'arrelat individualisme d'una part dels socis. Finalment, el 8 de febrer de 1981, després d'un intens debat, s'acordà que la venda de vi de la campanya 1980-1981 es faria en conjunt per part de tots els socis, sense cap mena de diferenciació. En contrapartida, cada quatre mesos, la Cooperativa realitzaria bestretes als socis pels vins comercialitzats de forma diversa. Del volum total aportat, cada soci podia retirar mil litres per a consum propi.

Deu dies després d'aquest transcendent acord, el Consell Rector posa en coneixement del socis que la situació comptable i financera de la Secció de Planta Embotelladora és molt complexa i per millorar-ne la gestió es nomena una comissió de tres socis. D'altra banda, es pren l'acord de constituir-se en Molí Col·laborador del *Fondo de Ordenación y Regulación de Precios y Productos Agrarios* (FORPPA) per obtenir les subvencions que l'organisme atorgava als productors d'olives. La resolució del FORPPA concedia una subvenció de 10 pessetes per quilogram d'oli obtingut durant la campanya 1980-1981, que es repartiria proporcionalment a la quantitat d'olives entrades a la Cooperativa per cada soci. L'adscripció de Moli Col·laborador del FORPPA s'havia de renovar cada any, en funció de les condicions que l'organisme estipulava per a cada campanya oleícola; com ara l'augment de la subvenció per quilogram d'oli. La Cooperativa va renovar periòdicament aquesta col·laboració durant algunes de les successives campanyes oleícoles.

La Denominació d'Origen Terra Alta havia estat reconeguda provisionalment l'any 1972, juntament amb les d'Alella, Conca de Barberà, Empordà, Penedès, Priorat i Tarragona, és una de les set denominacions històriques de Catalunya. Vuit anys després d'aquell reconeixement provisional, tècnics comarcals del *Servei d'Extensió Agrària*,³⁶ de l'oficina a Gandesa, es traslladaren, el 27 de maig de 1981, fins a la seu de la cooperativa de Batea per informar a la Societat i els socis reunits en assemblea, sobre el tema de les Denominacions d'Origen. Finalitzada l'exposició dels tècnics, es va prendre l'acord d'inscriure al celler «Societat Cooperativa Agrícola i Caixa Rural Batea» i les vinyes dels associats en el Registre de Consell Regulador de la Denominació d'Origen Terra Alta.

El que fóra primer president de la Cooperativa i gerent fins llavors, en José Maria Llop Aguiló, morí l'estiu de 1980. Considerant la greu crisi econòmica que pateix el sector del vi en general i la Cooperativa en particular, l'Assemblea desestima contractar a ningú per cobrir la vacant de gerent, encarrega al Consell Rector que assumeixi col·legiadament part de les funcions dutes a terme per Gerència; mentre que la resta hauran de ser assumides pel personal administratiu.

Les dificultats de comercialització del vi persisteixen, ni a l'engròs ni embotellat es ven la quantitat suficient per disminuir l'estoc de vi elaborat. En aquesta conjuntura es comencen a assajar formes més imaginatives, com la de contractar a prova el Promotor de Vendes, Juan Antonio Granell Ismael.

³⁶ El Reial Decret 1383/1978, de 23 de juny, traspasa les competències del *Servicio de Extensión Agraria* a la Generalitat de Catalunya.

Sembla que els primers resultats no foren decebedors, ja que el 27 de maig de 1981 s'acorda prolongar el seu contracte tot l'estiu.

El fet de suprimir la Gerència de la Cooperativa implicava més dedicació i exigència al Consell Rector per gestionar l'entitat. Amb bon criteri empresarial, en l'Assemblea del 2 d'agost de 1981 es proposa, i aquesta accepta, que el mandat del Consell Rector sigui durant quatre anys, en lloc de dos com fins llavors. Decisió que implicava modificar l'article 47 dels estatuts de la Societat. En aquesta mateixa assemblea, els socis volgueren manifestar públicament el reconeixement a la bona gestió duta a terme pel difunt José Maria Llop Aguiló, com a president i gerent de la Cooperativa durant dues dècades. S'acorda col·locar a les oficines de l'entitat un quadre amb la seva efígie.

La supervivència i viabilitat de la Cooperativa, una vegada més i això esdevé una constant en aquells anys, passa per fer front a les adversitats econòmiques i realitzar inversions en mitjans de producció. La situació financera és preocupant, però les instal·lacions s'han envellit i deteriorat per l'ús. És del tot urgent arranjar els trulls del celler. La solució per sortir d'aquesta conjuntura, que es presentava veritablement difícil, surt publicada al BOE núm. 30, de 4 de febrer, on s'insereix el Reial Decret 200/1982 de mesures especials per a modernització de les explotacions agràries. L'Assemblea del 5 de març de 1982 acorda iniciar les gestions per poder optar als crèdits i beneficis que s'atorguen amb el compliment de les condicions estipulades en el Decret i dissenyar un projecte de millores dels trulls, en diverses fases, per assolir la qualitat requerida per la normativa vigent i per les creixents exigències del consumidor. La quantitat de diners destinada a la primera fase de les inversions previstes és de 10.000.000 pessetes.

Exactament havia passat un any que el celler «Societat Cooperativa Agrícola i Caixa Rural Batea» s'havia inscrit en l'encara provisional Registre del Consell Regulador de la Denominació d'Origen Terra Alta, quan aquest organisme va rebre el reconeixement públic i s'establí el seu marc jurídic de competències, per l'Ordre de 28 de maig de 1982, que reglamentava la DO Terra Alta (DOGC de 7 de juliol).

Adaptació a la legislació catalana sobre cooperatives i la constatació de la crisi financera del celler (1983-1986)

El 1983 s'inicià una nova etapa del cooperativisme a Catalunya, arran de l'aprovació pel Parlament de Catalunya de la Llei 4/1983, de Cooperatives de Catalunya, de 9 de març, ja que aquesta nova legislació aixecava moltes restriccions en l'activitat empresarial de les cooperatives.

A l'empara de l'article 102 de l'esmentada Llei catalana de cooperatives, es va crear l'any 1983 la *Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya* (FCAC), que com recullen els seus estatuts socials (actualitzats d'acord a la Llei 18/2002, de 5 de juliol, de cooperatives de Catalunya) i segons la missió definida en el Pla estratègic de l'organització, la Federació té com a objectius principals representar els interessos de les cooperatives agràries i els seus socis al temps que els proporciona l'assessorament i els serveis necessaris que possibiliten una gestió empresarial competitiva. La FCAC compta amb el 80% de les cooperatives agràries actives del territori. Un total de 75.000 pagesos i 200.000 habitants de comarques rurals reben els serveis d'aquestes empreses.

La Cooperativa de Batea, conscient de la importància de l'associacionisme cooperatiu del país, fou una de les entitats que formaren el nucli fundacional de la FCAC, molt abans de la seva constitució oficial per la Llei 4/1983, ja que es va federar el 7 de desembre de 1981, segons consta en els arxius de la Federació. Aquest fet s'explica perquè a principis de 1981, la Generalitat de Catalunya es posà en contacte amb les principals cooperatives agràries que temps abans havien iniciat converses entre si per tal d'estructurar una federació. La Generalitat es comprometé a donar suport polític, econòmic, financer i moral a la iniciativa que donaria origen a la *Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya* (FCAC). A l'octubre del mateix any, la Comissió Organitzadora tenia constància que 125 cooperatives agràries volien sumar-se a la iniciativa. Els interessats reberen una convocatòria per a una reunió conjunta el 28 d'octubre de 1981, a l'Hotel Bellaterra (Barcelona). La FCAC s'havia posat en marxa, l'Assemblea Fundacional se celebraria el 8 de desembre de 1981 a Vilafranca del Penedès.

Al febrer de 1983 algunes de les instal·lacions productives del raïm i de l'oliva presenten deficiències que s'han d'arranjar. La maquinària vitivinícola adquirida pocs anys enrere no havia donat el resultat desitjat, i s'acorda millorar les tremuges d'entrada del raïm per minorar els problemes haguts en anteriors campanyes. També s'ha d'arranjar la instal·lació elèctrica del molí d'oli i realitzar una bona posada a punt de la seva maquinària transformadora. Realitzada aquesta revisió tècnica, s'arriba a la conclusió que la premsa no es podia arreglar i se n'havia d'adquirir una que anés acompanyada del corresponent cos de bombes. Com que la Cooperativa no estava en condicions de poder efectuar el desembors que representava comprar-ne una de nova, es va optar per adquirir-ne una de segona mà.

En la darrera dècada d'existència de la Cooperativa, els successius Consells Rectors havien traslladat a l'Assemblea General la perenne necessitat

d'estar representada la Societat en institucions d'àmbit comarcal o supracomarcal que tinguessin com a finalitat la defensa dels interessos del sector del vi o la millora de les àrees de producció, comercialització i màrqueting. Així, doncs, amb la finalitat de defensar els interessos dels sector del vi, la «Societat Cooperativa Agrícola i Caixa Rural Batea» s'adhereix, el 19 de juny de 1983, a la *Unión de Bodegas Cooperativas de España* (UBCE), perquè aquesta entitat amb caràcter representatiu assoleixi personalitat jurídica pròpia i sigui homologable als moviments cooperatius vitivinícoles de la resta d'Europa. La trajectòria d'aquesta associació de cellers d'àmbit estatal fou realment curta, ja que el març de 1992 va fusionar-se dins la *Confederación de Cooperativas Agrarias de España* (CCAEE).

Amb aquesta mateixa voluntat participativa i col·laboradora, el 24 de març de 1984, arran de la publicació al DOGC, de l'Ordre de 15 de febrer (DOGC de 7 de març), per la qual es dicten les normes per a la constitució del Consell Regulador de la DO Terra Alta, la Cooperativa va presentar la candidatura de dos socis per poder formar part del primer Consell Regulador, que dissenyaria la normativa que regiria els diversos aspectes competencials de la Denominació d'Origen i evitar que aquests no anessin en detriment, com havia succeït en altres èpoques, de les societats cooperatives i en benefici dels grans elaboradors.

La comercialització de vi embotellat amb l'etiqueta *Primícia* havia resultat molt positiva, però en un mercat tan competitiu com el del vi, l'existència d'una sola marca de referència és insuficient per fidelitzar a un sector important de clients als productes elaborats pel Celler, que a més a més havia d'anar en progressiu augment. Entre els mesos de juny i setembre de 1984 s'estudia la possibilitat de llançar al mercat, a instàncies d'un distribuïdor de Barcelona, una nova ampolla diferenciada amb l'etiqueta de *Vallmajor*.

De nou cal adaptar els estatuts de la Cooperativa a la legislació vigent, en aquest cas a la Llei 4/1983, de 9 de març, de Cooperatives de Catalunya. Modificació estatutària que es realitza el 30 de març de 1985. La nova denominació oficial de l'entitat és «Societat Cooperativa Agrícola Catalana i Secció de Crèdit de Responsabilitat Limitada de Batea».

Juntament amb la modificació estatutària, a l'assemblea del 30 de març de 1985 es va proposar la realització d'un ambiciós projecte que comportava la construcció d'un magatzem de vendes i la compra de dipòsits d'acer inoxidable. El nou magatzem havia de reunir les condicions necessàries per vendre al detall vins, olis, olives, etc., tant a socis com a clients. Mentre que els dipòsits d'acer inoxidable havien de permetre iniciar les proves de la fermentació controlada del most. El pressupost total del projecte era d'uns

Primera etiqueta del vi Vallmajor

27 milions de pessetes, que es finançarien de la manera següent:

- El 60% del total (16.000.000 pessetes) serien subvencions provinents de l'Administració, dels quals el 40% aniria amb càrrec al Cànon Energètic i el 60% ho assumiria la Diputació Provincial de Tarragona, en concepte de benefici de zona preferent, segons l'Ordre de 31 de gener, DOGC núm. 518, de 6 de març.
- El 40% no subvencionat (uns 9.000.000 de pessetes) s'amortitzaria en tres o quatre anys.

El finançament d'aquest projecte, a criteri d'alguns socis, sembla que no s'ajusta als fluxos de Tresoreria de la Societat, ja que tenen seriosos dubtes sobre la viabilitat econòmica de la Cooperativa i de si aquesta té capacitat

real per fer front a l'amortització de les importants inversions realitzades. Davant aquesta demanda, el Consell Rector posa en coneixement de l'Assemblea, el 30 de juny de 1985, que s'ha encarregat una auditoria comptable externa amb un doble objectiu: poder optar a un 10% més de la subvenció atorgada per la Generalitat de Catalunya, mitjançant el Programa de Foment del Cooperativisme Agrari a Catalunya (PROFOCAC); i, per primera vegada en 24 anys, determinar quina és veritable i exactament la situació econòmica i financera de l'entitat.

El Consell Rector actua amb celeritat, sol·licita l'auditoria externa dels comptes per conèixer el potencial generador de recursos de la Societat. Però, des del succés de la pèrdua de valor de 74 tancs de vi l'any 1976, no s'havien tornat a qüestionar les dades comptables de la Cooperativa, circumstància que posava de manifest el creixent malestar d'alguns socis que no aprovaven, segons la seva opinió, l'excés d'inversió. Posició que inevitablement havia de desembocar en una crisi interna i en la subsegüent disminució de la massa social en pocs mesos.

Des de la mort de José Maria Llop, diversos enòlegs es varen fer càrrec de l'elaboració del vi de la Cooperativa, a tots se'ls contractava per períodes no superiors a sis mesos, i constantment es mantenien contactes amb professionals d'aquest col·lectiu per sondejar el seu interès i les propostes que podrien aportar a una societat de les característiques del Cellar cooperatiu de Batea. Una referència a aquest tipus de contracte limitat en el temps, i probablement vinculat a resultats, el trobem en l'acta del 10 de desembre de 1985, on també es tractà de la reducció del tipus d'interès de la Secció de Crèdit: el 3,75% per a llibretes a la vista, i l'11% per a llibretes a termini. Uns interessos que avui en dia considerariem extremadament desorbitats, però que il·lustren la inflació superior als dos dígits que suportava llavors Espanya, la qual repercutia negativament en els costos de producció i en el preu del diner per finançar inversions, sobretot quan no es podia repercutir en el preu de venda del producte elaborat.

En resum, el 1985 la Cooperativa havia tocat fons, amb una profunda crisi econòmica, financera i social, a conseqüència de diversos factors; com ara, la manera de liquidar el raïm als socis, la pròpia gestió de la Societat, el progressiu envelliment de les instal·lacions i, sobretot, un dèficit de 80 milions de pessetes. I tot això tingué lloc mentre la producció real de la societat no deixava d'augmentar, com s'observa en la taula estadística següent:

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (1971-1985)

ANYADA	RAÏM BLANC	RAÏM NEGRE	TOTAL
1971	2.317.671	433.835	2.751.506
1972	2.815.217	460.798	3.276.015
1973	3.443.231	575.352	4.018.583
1974	3.131.487	501.679	3.633.166
1975	3.462.096	580.287	4.042.383
1976	2.995.352	471.886	3.467.238
1977	2.630.511	331.005	2.961.516
1978	3.938.770	591.133	4.529.903
1979	2.925.236	391.170	3.316.406
1980	2.100.958	235.672	2.336.630
1981	3.717.067	319.302	4.036.369
1982	3.661.794	268.859	3.930.653
1983	2.422.493	158.880	2.581.373
1984	3.529.956	167.634	3.697.590
1985	3.582.237	169.271	3.751.508

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea.

Taula estadística que ens permet conèixer que en el període 1971-1985 la producció mitjana de raïms de la Cooperativa fou de 3.500.000 kg, es mantenia força estable al voltant d'aquesta xifra. La màxima producció s'assolí el 1978 amb 4.529.903 kg, i la mínima el 1980 amb 2.336.630 kg. On s'observa una fluctuació important a la baixa és en la producció de les varietats de raïm negre, que passà de 433.835 kg el 1971, fins a només 169.271 el 1985, en què es computà una disminució del 39% (tendència que es capgirarà anys després).

L'extrema situació crítica que travessava la Cooperativa va posar fi al somni de permanent expansió i creixement de la Societat. Els resultats de l'auditoria externa s'esperava que no fossin gaire encoratjadors, i s'intuïa que el deute financer s'havia d'eixugar com fos, si no es volia entrar en una

situació irreversible de conseqüències no desitjades. Preventivament, no hi havia altra alternativa que imposar un pla d'austeritat i un nou sistema d'amortització per assolir un equilibri en el desenvolupament econòmic de l'entitat en el futur més immediat. El 15 de març de 1986 s'aprova aquest nou sistema que consistia a:

- Suprimir el retorn establert del 7%.
- Imposar a cada liquidació vinícola la quantia de 125 pessetes per quintar mètric de raïm en concepte d'amortització no amortitzable. La base imposable seria la mitjana resultant de raïm aportat per cada soci durant tot el període que s'ha entrat raïm a la Societat, fins a la campanya 1985-1986.
- Descomptar les despeses generals comptabilitzades en cada lliurament a compte de vi als socis.

Nou sistema d'amortització que s'havia de complementar amb un pla d'austeritat que passava per la permuta de terrenys en lloc de la compra de noves parcel·les. En la mateixa assemblea s'aprova la permuta d'una parcel·la de la finca Freginals, propietat de la Cooperativa, per una finca propietat de Carlos Ferrús Fígols i Maria Alabart Tobia. A més de vendre altres terrenys de la mateixa finca. I com que aquest conjunt de mesures resultaren insuficients, el 10 de maig, es va acordar amortitzar el capital pendent d'amortització, i es va destinar 8 pessetes per grau Baumé de la liquidació vinícola 1984-1985. Així, doncs, en poc menys de dos mesos es varen adoptar un conjunt de mesures absolutament impopulars per què disminuïen els immediats ingressos dels socis. El Consell Rector molt encertadament havia optat per posar la bena abans de la nafra; però resultà que la nafra era massa gran per a una bena tan petita.

L'Assemblea de 10 de juny de 1986 congregà una norantena de socis, convençuts que l'esmentat conjunt de mesures seria més que suficient per tirar endavant la Cooperativa, i es varen prendre uns acords que podien qualificar d'optimistes i amb perspectiva de futur.

- En primer lloc, es renova el contracte a l'enòleg Luis Marín Torres, una decisió que proporcionava estabilitat en un àrea tan delicada com era la de l'elaboració del vi, màxim si es pretenia comercialitzar vi de qualitat reconeguda.

- En segon lloc, entrava la informàtica a la Cooperativa, mitjançant l'adquisició d'un ordinador Philips per millorar el servei administratiu als socis i sobretot per millorar la comptabilitat general de la Cooperativa. El cost total de l'operació (ordinador més programes) fou de 850.000 pessetes. El preu era elevat, però les condicions de compra molt favorables, ja que l'entitat bancària BANESTO, com que la Societat n'era client, aportava 200.000 pessetes en el moment de signar el contracte i dues anualitats de 150.000 pessetes (1987 i 1988). Mentre que les restants 350.000 pessetes serien finançades amb una subvenció del Programa de Foment del Cooperativisme Agrari a Catalunya (PROFO-CAC).

(Més endavant es va veure que no fou una bona inversió, ja que només dos anys després, el 1988, es va haver de canviar per un nou aparell).

- En tercer lloc, es proposaven de nou obres de millora als trulls, l'adquisició d'una etiquetadora i d'una maquinària per l'inici del tractament de fermentació controlada del most.

La nota negativa de l'assemblea vingué de la producció oleícola, que a causa del baix preu de d'oli s'acorda no posar-lo en venda i esperar millor ocasió.

El resultat de l'auditoria externa resultà molt pitjor de que s'esperava. Es confirmà que les mesures preventives resultaren del tot insuficients, i entre agost i desembre s'adoptaren mesures encara més dures:

- Augmentar les aportacions al capital social en 50.000 pessetes per amortitzar el capital pendent, i la resta en cinc anys i en proporció al raïm entrat durant la vida de la Cooperativa.
- Reducció de plantilla d'una part dels treballadors d'oficines i del celler, havent de negociar importants indemnitzacions econòmiques per la rescissió del contracte laboral.
- En una campanya de verema que es preveia escassa, es proposa perdre el 50% del raïm entrat la campanya anterior.
- Per no vulnerar els principis del cooperativisme, totes les ametlles seran venudes per la Cooperativa i s'acorda una amortització d'1 pesseta/kg.
- Trasllat de les dependències de la Secció de Crèdit situades als baixos

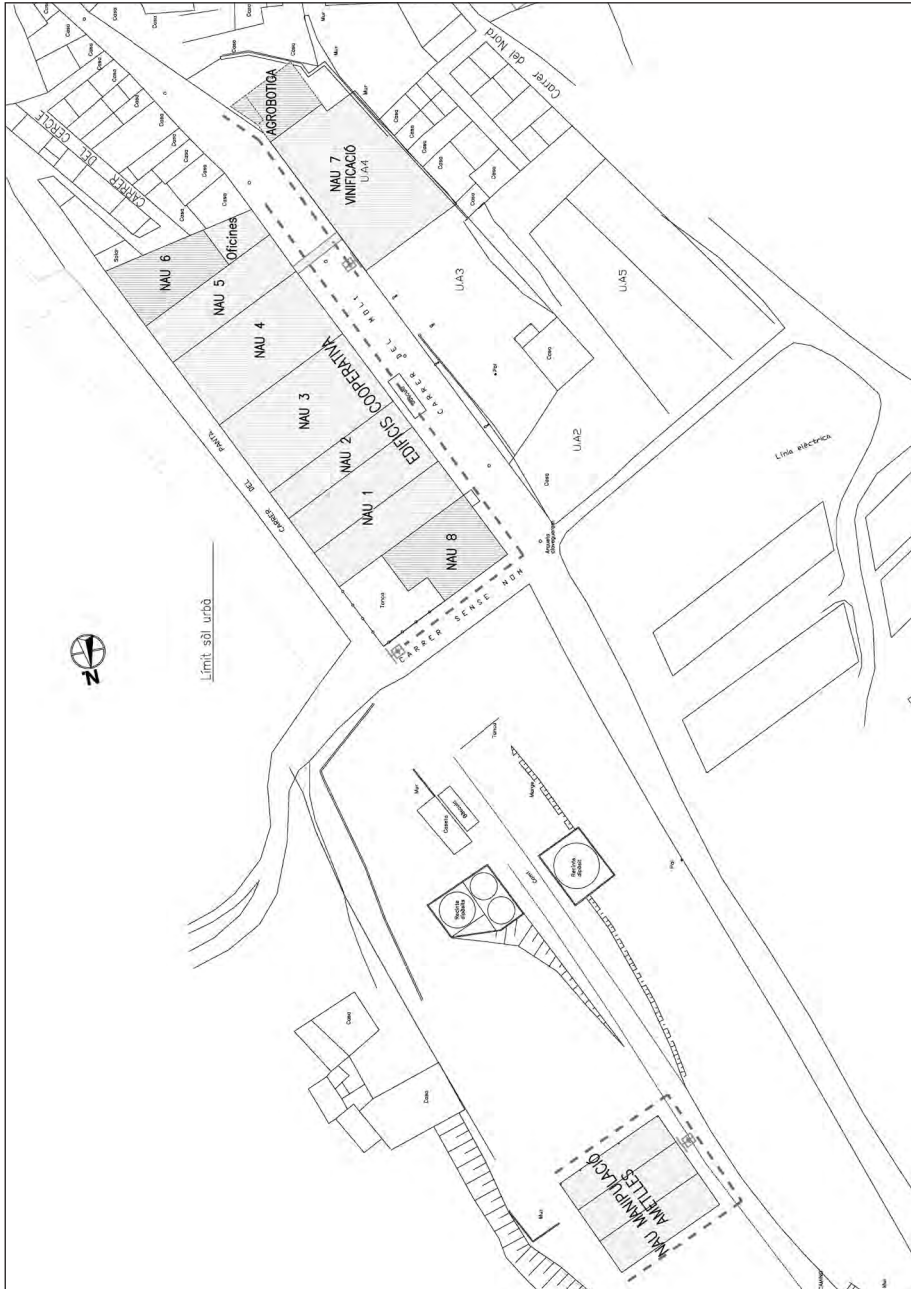
Oficines d'administració de la Cooperativa a mitjan dels anys vuitanta. Magda Calva, Miguela Maijó i Pilar Plana. Cedida per Pilar Plana

del número 9 de la plaça Espanya a les oficines de la Cooperativa per comoditat dels socis i per estalviar despeses de lloguer, telèfon, etc.

Així, doncs, la sortida de la crisi de la Cooperativa passà per replantejar-ne profundament l'organització i el funcionament, i es van adoptar les segones mesures per modernitzar-la:

- Primer, pagar el raïm d'acord amb el grau Baumé, no pas pel grau teòric.
- Segon, renovar la gestió comptable.
- Tercer, realitzar per part dels socis una aportació econòmica per pal·liar el deute.³⁷

³⁷ «La Cooperativa de Batea, un clar exemple de modernització», *Diari de Tarragona*, dimecres, 22 de maig de 1986.

Planta general del conjunt d'instal·lacions de la Cooperativa. Autor: Francesc Primé Vidiella

IV

REVITALITZACIÓ SOCIAL I ECONÒMICA DE LA COOPERATIVA I PROGRESSIVA INTEGRACIÓ ALS MERCATS EUROPEUS (1987-2010)

Judicialització de la crisi social i financera de la cooperativa i sanejament de la seva economia (1987-1991)

Si el 1986 acabà amb la pesada llosa sobre els socis de la Cooperativa d'haver de fer front a un important deute acumulat, 1987 encara va començar amb unes perspectives més ombrívoles. No tots els socis estigueren d'acord a realitzar les noves aportacions dineràries que se'ls demanava i optaren per sol·licitar la baixa voluntària de la Societat. Un grup d'aquests socis que havien presentat la baixa, estaven en desacord amb les liquidacions que se'ls havien practicat, així com en d'altres qüestions que explicaven en un quadern de 140 pàgines que presentaren en el moment d'interposar una demanda judicial contra la Cooperativa. En aquest conflicte, cada part, legítimament, va defensar els seus interessos.

La demanda judicial presentada pel col·lectiu d'exsocs provocà una reacció exaltada entre els socis que assistiren a l'assemblea general de 18 de gener de 1987, els quals prengueren l'acord de treure de les oficines el bust del difunt primer president, José Maria Llop, pel fet que algun dels fills de l'expresident formava part del grup que havia demandat la Societat.

Mentre aquesta lamentable situació es vivia amb intensitat de portes endins de la Cooperativa, Catalunya continuava desplegant les competències que li conferia l'Estat Autonòmic, actualitzant la Llei de 1974 en promulgar la Llei de Cooperatives 3/1987, de 2 d'abril, que ofería un concepte més actualitzat de l'associacionisme cooperatiu, i cercava més competitivitat i l'apropament a la Unió Europea. Però, el fet és que els socis de la Cooperativa de Batea llavors estaven lluny d'adonar-se dels avantatges de la nova legislació autonòmica, per unes o altres raons, el desencís regnava entre

els cooperativistes. El Consell Rector i el seu president al capdavant són plenament conscients que mai la Societat no havia estat tan a la vora de la desfeta, i per encoratjar els cooperativistes, el mateix president es dirigeix a l'assemblea del 6 de juny de 1987, fent una crida a aixecar la moral dels socis, per deixar enrere la forta crisi social i financera que en aquells moments travessava la Cooperativa i creure en la viabilitat del projecte cooperatiu engegat feia poc més d'un quart de segle, per aquell centenar de primers socis.

Afortunadament, les restrictives mesures econòmiques adoptades varen donar fruit de manera ràpida. El 12 de juliol es presentà el balanç corresponent a l'exercici de 1986. De l'anàlisi se'n dedueix que per primera vegada en uns quants anys, no s'havien incrementat ni el dèficit ni l'endeutament de la Cooperativa, i aquest darrer es xifrava en 55 milions de pessetes.

El primer pas per sortir de la crisi s'havia donat frenant de forma dràstica l'endeutament i estabilitzant-lo en 55 milions de pessetes. Ara s'havia de donar el segon pas, el més dolorós, perquè afectava directament la butxaca dels socis, posant en marxa el Pla de Viabilitat per a la Cooperativa, dissenyat pels economistes de l'auditoria externa. Era un pla de marcat caire financer, fonamentat sobre la idea que el soci s'havia de fer càrrec de la totalitat de l'import pendent d'amortitzar de les diverses inversions (els 55 milions de pessetes). S'executaria mitjançant una aportació obligatòria al capital social i la resta amb préstecs sense interès, d'acord amb els punts següents:

- Abans de l'1 de novembre, els socis havien d'aportar en metàl·lic la quantitat proporcional a la mitjana d'entrada de raïm des de l'ingrés a la Cooperativa.
- De la quantitat imputada a cada soci, les primeres 100.000 pessetes constituïen una aportació obligatòria al capital social, i cada soci rebia el títol acreditatiu. La resta és un préstec sense interès a la Cooperativa.
- En compensació s'agilitzarà el pagament dels fruits aportats.

L'Assemblea del 10 de setembre de 1987, aprovà la immediata execució del Pla de Viabilitat, i donà suport a totes i cadascuna de les mesures previstes.

Si 1986 va ser l'any de reconeixement del deute financer, el 1987 fou l'any de l'adopció i execució de les mesures correctores, mentre que el 1988 seria l'any de la transició cap a la nova generació de beneficis empresarials. I, com que res dóna més confiança que la transparència en la gestió,

	SOCIETAT COOPERATIVA AGRÍCOLA CATALANA I SECCIÓ DE CRÈDIT DE RESPONSABILITAT LIMITADA SANT MIQUEL DE BATEA	
	Constituïda el 8 de març de 1961, amb domicili social a BATEA (Terra Alta), carrer Moli, 30 i inscrita al Registre de Cooperatives de Catalunya amb el número TN-100.	
C. Moli, 30 43786 BATEA (Tarragona) Tel. 977 430 056 • Fax 977 430 589 http://www.inferc.com/cpbatea	Títol Nominatiu d'Aportació Obligatòria a Capital Social	
Títol Núm.: 395	Euros: 601,01	
SRA.: TERESA FOLCH ROIG		
<p>Amb el present títol participa al Capital Social de la Societat Cooperativa Agrícola Catalana i Secció de Crèdit de responsabilitat Limitada Sant Miquel de Batea, amb la quantitat de sis-cents de euros amb un cèntim (601,01 €), import de l'aportació obligatòria que subcriu i desemborsa en aquest acte, de conformitat amb l'article 24 dels Estatuts Socials, adaptats als principis i disposicions del Decret Legislatiu 1/1992, de 10 de febrer, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Cooperatives de Catalunya, segons modificació d'Estatuts Socials aprovats en Assemblea General Extraordinària del dia 10 de gener de 2002.</p>		
Batea a 11 de Novembre de 2.009		
Pel Consell Rector:		
 El President,	 El Tresorer,	 El Secretari,

Títol de soci. Cedit per Teresa Folch.

al gener de 1988 es va editar un fulletó amb el balanç de l'exercici anterior per repartir als socis. S'apujà a 12% l'interès a termini de la Secció de Crèdit per garantir-ne la bona marxa, fent-la atractiva per a nous impositors i consolidant-ne la solvència.³⁸

En general, les seccions de crèdit duen a terme una funció financera clau per a les cooperatives a les quals pertanyen, per oferir els serveis

³⁸ Des d'aquest any els interessos bancaris entren en una espiral alcista imparable, que actualment són del tot impensables. La proposta per a la Secció de Crèdit d'interessos per a 1990 fou de: 6% llibretes a la vista; 10,5% llibretes a termini de 6 mesos, i 12,5% llibretes a termini de 2 anys. I 13,5% l'interès dels crèdits a socis. Encara més alts foren per a 1991: 7% llibretes a la vista; 13,5% llibretes a termini de 6 mesos, i 14% llibretes a termini de 2 anys. I 14,5% l'interès dels crèdits a socis. A partir de 1992 els interessos entraren definitivament en una senda baixista.

financers que aquestes entitats necessiten en les condicions adequades i a un cost inferior al de mercat. La seva activitat consisteix, d'una banda a captar dipòsits dels socis i de les altres seccions de la Cooperativa; i d'altra en col·locar els recursos financers en actius rendibles, ja sigui en crèdits personals als socis o a la mateixa entitat, o en inversions. Ara bé, com que les seccions de crèdit, catalanes, i de la resta de l'Estat, jurídicament no són entitats qualificades de crèdit (bancs o caixes) tenen una sèrie limitacions per poder desenvolupar la seva activitat financera:

- No poden accedir al mercat interbancari ni a les cambres de compensació.
- No poden emetre xecs.
- No poden realitzar domiciliacions ni transferències.
- No es poden realitzar imposicions ni reintegraments en d'altres oficines bancàries.

Aquest conjunt de limitacions obliga les seccions de crèdit a signar acords de col·laboració amb entitats qualificades de crèdit. En concret, la Societat Cooperativa Agrícola Catalana i Secció de Crèdit de Responsabilitat Limitada Sant Miquel signà un conveni amb la Caixa d'Estalvis de Tarragona, segons s'informà a l'assemblea el 9 de desembre de 1988. Al mateix desembre, també se signa un altre conveni, aquest de caire comercial, amb Consum Catalunya, SCCL per obrir un local a la Cooperativa i distribuir el vi embotellat a través de la seva xarxa de comercialitzadora.

En finalitzar la tan fatídica segona meitat dels anys vuitanta, la Cooperativa veu renàixer indicis que permeten donar per finalitzat el període de crisi general del Cellar i generar renovades esperances en la seva viabilitat present i futura. Diversos són els indicadors econòmics i socials que apunten en aquesta bona direcció al llarg de 1989.

— El primer d'aquests indicadors positius es dona a la primavera, i es notifica a l'assemblea del 22 d'abril que el preu del raïm de la passada verema es paga a preu de mercat i el benefici d'explotació és de 12.580.956 pessetes i el de la Secció de Crèdit de 398.270 pessetes. Els beneficis passen a Reserves, per consolidar la posició financera de la Societat.

— El segon és la confiança que transmet a d'altres entitats agrícoles, en concret a la cooperativa de segon grau Fructicultors Associats de la Ribera

d'Ebre (FARE), amb seu a Vinebre, que s'havia fundat l'any 1977 amb la idea d'exportar la fruita fresca primerenca que es produeix a la zona i agrupar un centenar de productors d'un territori que va més enllà de la Ribera d'Ebre. L'any 1989 va incorporar una divisió de fruita seca en concret, d'ametlla,³⁹ constituint una nova entitat Organització de Productors Agraris (OPA) per comercialitzar a tot Europa els fruits secs i la fruita dolça de les comarques de la Ribera d'Ebre, la Terra Alta, el Baix Camp, el Priorat i el Baix Ebre, la qual assoleix una facturació anual d'uns 700 milions de pessetes. En total, les cooperatives associades eren divuit, una de les quals fou la de Batea, que s'integrà al juny d'aquell mateix 1989.

— El tercer és l'estudi de constituir una distribuïdora comercial per vendre vi a la resta de l'Estat. El raonament que hi ha darrere aquesta iniciativa és el següent: si vins de la Rioja, la Manxa i d'altres zones productes es comercialitzen amb èxit a Catalunya gràcies a una bona xarxa de distribució, per què els vins de la Terra Alta, en general, i del Celler Cooperatiu de Batea, en particular, amb una excel·lent relació qualitat-preu, no han de tenir èxit a la resta de l'Estat, si també disposen d'una empresa distribuïdora igual d'eficient que les de la Rioja o la Manxa? (Anys després, tot just entrat el segle XXI s'ha demostrat l'errat que estava aquest plantejament, la resta de l'Estat consumeix molt poc de vins catalans).

— El quart és que tornen les inversions en maquinària productiva oleícola, i s'instal·la una envasadora d'oli, pressupostada en 4 milions de pessetes, que es finançarà deixant 5 pessetes per kg d'olives. A més, s'estableix que el 50% de les olives quedarà per a la Cooperativa. D'altres projectes d'inversió a estudi són: una nova nau per instal·lar-hi una agrobotiga per vendre a detall, un magatzem i una sala de juntes; un grup de fred de 20.000 frigories; tapes per als trulls d'acer inoxidable i una rentadora de garrafes. Tot un conjunt d'inversions que suposen tornar a la senda de l'endeutament, però ara amb unes mesures de control pressupostari que no existien en les etapes anteriors.

La majoria de les inversions productives previstes es varen concretar durant l'hivern de 1990. Els pressupostos aprovats per l'Assemblea del 10 de març foren els següents: tapes per als trulls d'acer inoxidable (5.550.184

³⁹ En el cas de l'ametlla, se'n feia un tractament mínim i es venia en gra a empreses que en feien un tractament posterior, com els torroners. Els clients de la fruita seca eren de diferents punts de l'Estat.

pessetes); rentadora de garrafes (2.250.000 pessetes); finalitzar el projecte d'envasat d'oli (2.545.038 pessetes). Per finançar aquestes millores, es recorre a la convocatòria d'ajuts de la Generalitat de Catalunya,⁴⁰ i un dels requisits és que el sol·licitant ha d'aportar el 35% de la inversió; en el cas que ens ocupa, 3.620.827 pessetes.

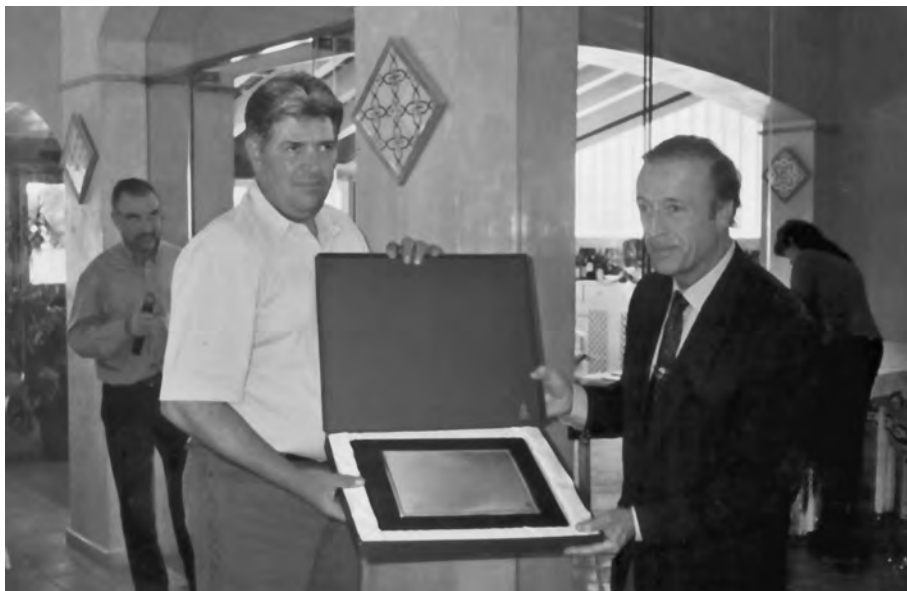
El rigorós control pressupostari de la Societat es manifesta en la transparència comptable i en la informació econòmica que es transmet al soci. Els bons resultats donen suport a les noves inversions. A l'assemblea del 28 de juny de 1990 es notifica que el balanç de l'exercici 1989 dóna un benefici d'explotació d'1.816.918 pessetes, i que el benefici de la Secció de Crèdit es de 565.816 pessetes.

L'adhesió de la Cooperativa a l'Organització de Productors Agraris (OPA) ametlles, de Fructicultors Associats Ribera d'Ebre (FARE), de Vinebre, comportarà la necessitat d'adaptar els estatuts de la Societat al que disposa el Reglament (CEE) 1035/72 del Consell, de 19 de juny, i Reial decret 1101/86, de 18 de març per a totes les qüestions relatives a la Secció de Fruits Secs. Sota aquests condicionants, l'Assemblea del 10 de novembre de 1990 va aprovar la següent modificació estatutària:

Art. 1.- «Societat Cooperativa Catalana i Secció de crèdit de Responsabilitat Limitada Sant Miquel de Batea», és una Cooperativa de primer grau dotada de plena personalitat jurídica per a les obligacions socials subjecta als principis i disposicions de la Llei 4/1983, de 9 de març de Cooperatives de Catalunya promulgada segons l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, així com la Llei 1/85, de 14 de gener de regulació del funcionament de les Seccions de crèdit de les cooperatives.

A mesura que ens apropem al nostre present, la legislació en matèria comptable i financera de totes les empreses es fa més rigorosa i atorga més garanties als socis i a tercers relacionats o vinculats amb les respectives empreses. La Cooperativa no resta aliena ni al marge d'aquest progressiu progrés de la transparència econòmica, ja engegada en els darrers exercicis, ja que el comptable de la Societat presenta imprès en un fulletó —que s'havia de repartir entre tots els cooperativistes assistents a l'assemblea del 29 de juny— el balanç corresponent a 1990, per primera vegada dividit per seccions tot i que la normativa vigent, la Llei 4/1983, no ho preveia

⁴⁰ Decret 131/1988, de 16 de maig, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DOGC, núm. 1008, 22 de juny de 1988).

Miquel Rams, president de la Cooperativa, recollint una placa d'agraïment de l'empresa Miguel Torres, l'any 2000. Cedida per Miquel Rams

encara.⁴¹ Com els anteriors, el resultat econòmic de l'exercici també és molt favorable, i posa de manifest que s'ha capgirat definitivament la situació de crisi de l'entitat.

La bona gestió de la Cooperativa i el benefici acumulat en els darrers exercicis degueren provocar un efecte crida a la incorporació de nous socis, en resposta a la crisi general que travessava el sector vitivinícola. Per prudència i per evitar una entrada massiva —que podria tornar a desequilibrar la capacitat productiva de les instal·lacions del Cellar i obligar a realitzar noves inversions, que en la situació de crisi del sector serien difícils d'amortitzar, i considerant que el repartiment de beneficis del 15% era baix—, el 10 d'agost de 1991, l'Assemblea aprovà endurir significativament les condicions d'entrada de nous socis, i estableix que: 100.000 pessetes seria l'import del títol de soci que es destinava al Fons Social i s'incrementava del 15% al 25% el valor de tots el fruits aportats durant cinc anys, que el nou soci havia de deixar a la Cooperativa en concepte d'amortització d'instal·lacions. En la mateixa

⁴¹ No serà fins a la Llei 18/2002, de 5 de juliol, de cooperatives, que farà obligatòria la comptabilitat separada de les diverses seccions i la seva posterior integració en el balanç conjunt de la Cooperativa.

Assemblea, s'aprovà substituir la màquina de triar olives per una més complexa que realitzés les funcions de triar i rentar olives. Com ja s'havia fet en una ocasió anterior, per finançar aquesta millora tecnològica, es recorre a la convocatòria d'ajuts de la Generalitat de Catalunya,⁴² i s'ha de complir el requisit que el sol·licitant ha d'aportar el 35% de la inversió.

La collita d'olives per a la campanya 1991-1992 s'esperava que fos excel·lent. Al novembre de 1991, per evitar possibles acumulacions al molí, el Consell Rector contactà amb Rodrigo Gil, d'Horta de Sant Joan, que disposava d'una màquina amb sistema *Pieralisi* —que havia substituït l'antic molí de rolls— i que utilitza l'última tecnologia per afinar més l'oli, tant en rendiment com en acidesa i qualitat, que aprofitava millor i al màxim les olives, a més que permet extreure l'oli diàriament, i evitava la fermentació de les olives en els trulls. Ambdues parts acordaren que el preu de mòlta seria de 7 pessetes/kg, i que aquest incloïa el transport.

Per primera vegada, en les actes de l'Assemblea General de la cooperativa de Batea es fa menció que s'ha venut raïm negre a Miguel Torres SA, un gran celler de Vilafranca del Penedès, reconegut entre els millors d'Espanya (acta del 9 de novembre de 1991).

Superació de la crisi financera: integració amb d'altres cooperatives i elaboració de vins de qualitat (1992-1999)

Financerament, la Cooperativa està completament sanejada, han transcorregut cinc anys de la implantació del Pla de Viabilitat i els bons resultats econòmics han permès fer efectiu el darrer termini que la Cooperativa tenia pendent amb els socis. Torna a ser el moment d'emprendre noves inversions en tecnologia vitivinícola, concretament un grup de fred i una desrapadora per al raïm negre:

- La primera de les inversions era una vella aspiració dels tècnics enòlegs. Des del 1989 reclamaven la incorporació d'un grup de fred per millorar la qualitat dels vins elaborats i augmentar unes quantes dècimes el grau alcohòlic, però el seu elevat cost havia fet ajornar aquesta inversió en tecnologia d'avantguarda. Ara es possible realitzar-la i es passa comanda a l'empresa ERPASA, que l'ofereix al preu

⁴² Decret 131/1988, de 16 de maig, del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (DOGC núm. 1008, 22 de juny de 1988).

de 9 milions de pessetes, més les despeses d'instal·lació i posada en funcionament. La maquinària adquirida consistia en una instal·lació de refredament per al control de la fermentació de 170.000 frigories/hora i una capacitat de 500.000 litres, ampliables fins a 1 milió, automatitzat.

- La segona, una desrapadora per al raïm negre, que constava d'un ventilador i d'una canalització per expulsar-lo cap a l'exterior. Pressupost d'1.200.000 pessetes.

Tot i la respectable xifra, de més de 10.000.000 de pessetes, la inversió resultava factible perquè la Cooperativa només en pagaria un 50%, la resta es finançaria amb ajuts del Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya (2.000.000 pessetes); el Pla LÍDER (fins un 40%) i la Cambra de Comerç (fins un 20%).

Aquest conjunt d'inversions, més l'arranjament de cinc trulls⁴³—que tenia un cost d'1.900.000 pessetes, i que es finançaria amb el fons aportat pels nous socis— foren aprovats per l'Assemblea del 2 de maig de 1992, en què també es tractaren altres dos temes d'importància: l'aplaçament de l'entrada de nous socis perquè el celler estava ple al 100% de la seva capacitat; i el manifest descontentament dels socis pel funcionament de l'OPA FARE de Vinebre. Transcorreguts dos anys des de l'adhesió, ja es planteja donar-se de baixa.

Encara que l'experiència d'integració en cooperatives de segon grau no havia estat gaire satisfactòria, el 14 de novembre d'aquell mateix any, s'aprova integrar-se a l'Organització de Productors d'Oli d'Oliva de la Unió Agrària Cooperativa (UAC), una cooperativa de segon grau, amb la seu central a Reus. Per poder formalitzar l'adhesió, de nou es varen modificar els estatuts de la Societat.

Un tema recurrent en les actes de les assemblees generals és la perenne crisi del sector vinícola i la imperiosa necessitat de millorar i ampliar la xarxa comercialitzadora. Amb aquesta finalitat, el Consell Rector contactà amb Albert Ricort, de Villalonga del Camp (Tarragonès), per formar al 50% una comercial distribuïdora de vi. Les estimacions dels tècnics comercials xifraven en un augment del 45% respecte al volum de les vendes que s'havien d'assolir perquè la nova societat paritària fos rendible (acta del 8 de maig de 1993).

No havia passat encara un mes de la darrera assemblea general, que els socis foren novament convocats per aprovar un conjunt d'inversions

⁴³ Finalment, amb bon criteri, en lloc d'arranjar els cinc trulls, pel mateix preu, s'opta per adquirir dos dipòsits d'acer inoxidable de 50.000 litres (acta del 27 de juny de 1992).

adreçades a realitzar reformes i a construir noves instal·lacions complementàries a les productives. Dins el primer grup, estava la reforma de sis trulls per l'emmagatzematge d'oli i set trulls de vi, a més de l'arranjament dels fons d'altres 20 trulls. El segon grup el conformaven la construcció d'una nova caseta per instal·lar-hi el refractòmetre; un rentador de remolcs; una sala de juntes digna i un arxiu per conservar la documentació generada per la Cooperativa. Amb tot, el més significatiu de l'assemblea del 6 de juny de 1993 és que l'acta corresponen, per primera vegada en la història de la Societat, el seu secretari la va redactar en català, norma que s'ha mantingut fins al present.

La campanya de la verema de 1993 es prepara amb noves inversions, motivades en part per les converses que es mantienien amb la Cooperativa de la Fatarella, per elaborar al Celler de Batea una producció conjunta. Les noves adquisicions són: una bomba de 20.000 litres/hora; una trepitjadora de 50.000 kg /hora i 15 barriques de roure americà per elaborar grans reserves, ja que són uns vins de qualitat i preu que tenen bona acceptació en el mercat. La diferenciació de marca i la qualitat dels vins elaborats pel Celler són el dos reptes que el Consell Rector s'ha proposat assolir, assessorats pels tècnics enòlegs. El conveni amb els de la Fatarella obliga el Celler de Batea a arranjar una porta perquè puguin descarregar els camions amb verema d'aquella Cooperativa. Els respectius Consells Rectors són conscients que per tenir accés als ajuts oficials de les diverses administracions, han de constituir plegats una cooperativa de segon grau.

Finalment, tot just abans de començar la campanya oleícola de 1993-1994, les dues cooperatives territorialment arribaren als acords necessaris. Un dels quals consistia a donar de baixa el molí d'oli de la Cooperativa de Batea, i amortitzar les instal·lacions d'acord amb les taules publicades pel Ministeri d'Economia i Hisenda. En un acte solemne que tingué lloc a Batea el 12 de novembre a Batea, se signà un conveni intercooperatiu, amb una durada de deu anys prorrogables —entre les seccions de Celler i Molí d'oli de la Cooperativa de Batea (170 socis) i la Cooperativa de la Fatarella (105 socis)—, dins del Pla de Foment de la Reestructuració del Rector Cooperativista de Catalunya. Per aquest conveni, Batea s'ocuparà d'elaborar el vi dels productors de la Fatarella, mentre que en l'altra localitat es produirà l'oli de Batea. Varen ser presents en la signatura el Sr. Juanola, director general de Promoció i Desenvolupament agrari; el Sr Ricard Estrada, gerent del Pla de Reestructuració; el Sr. Vilarrassa, delegat del Departament d'Agricultura a Tarragona i el Sr. Josep Sabaté, del Departament d'Agricultura a la Terra Alta. La filosofia d'aquestes col·laboracions està en la necessitat d'aprofitar al màxim la tecnologia que disposa cadascuna de les cooperatives, mentre que

la Generalitat preveu la possibilitat de subvencionar inversions de millora.⁴⁴ Un cop signat el conveni de col·laboració, el proper pas era dissenyar el Pla de Viabilitat de les dues cooperatives.

L'any 1993 finalitza per a la Cooperativa amb un extraordinari volum de vendes de vi, havien augmentat un 40%. L'any següent, 1994, l'augment de vendes de vi fou més moderat: un 10% més de vi engarrafat i un 5% més d'embotellat (de les marques *Primícia*, *Vallmajor*, *BVB* i *Vivertell* de les anyades 1973 i 1979). Però, de fet, encara hi havia emmagatzemats 60.600 hectolitres de vi, circumstància que obligava a reforçar la publicitat i el màrqueting. Amb aquesta finalitat es contracta una tanca publicitària a Tarragona, a la plaça Imperial Tarraco, confluència amb la carretera de Lleida. També s'intensificà la presència del Celler a fires i mostres dedicades a promocionar el sector vinícola; estratègia comercialitzadora i de difusió que s'havia iniciat amb la presentació de les primeres ampolles embotellades de la marca *Primícia*. Seguint aquesta política d'apropament al consumidor i als potencials clients, el Celler Cooperatiu de Batea va estar present durant el 1994 a:

- *5a Mostra Turística de Vins i Caves de Catalunya*. Fira de Tortosa. Celebrada al mes de juny, i que any rere any reuneix més gran nombre de firmes comercials per l'oportunitat de mercat que ofereixen les Terres de l'Ebre.
- *XIV Mostra de Vins i Caves de Catalunya*. Durant les festes de la Mercè, la Fira de Barcelona fou l'escenari de la mostra que acull les diferents DO del vi catalanes i pretén ser un aparador dels nous productes vinícoles catalans i, alhora, una forma interessant d'introduir nous amants en la cultura del vi.
- *Pirevino 1994*. Barbastro (Osca) acollí la sisena edició del saló biennal del vi de les regions pirinenques. Aquesta fira té un marcat caràcter professional i se celebra al mes de novembre.

Aquesta conjuntura de bon ritme de les vendes de vi i uns resultats econòmics molt favorables encoratjaren tant els tècnics enòlegs com el mateix Consell Rector a perseverar en les estratègies de producció i elaboració tradicional de vi, sense tancar-se a possibles innovacions. Durant la segona meitat de 1994 es mantingueren conversacions per elaborar vi ecològic i també es realitzaren inversions en maquinària vitivinícola, concretament dues

⁴⁴ J.D., «Col·laboracions intercooperatives per a les produccions de l'oli i el vi a la Torre de l'Espanyol i Batea, respectivament», *Diari de Tarragona*, 12 de novembre de 1993.

Muntatge dels nous descarregadors. Cedida per Miguela Maijó

noves premses: una pneumàtica⁴⁵ (per als vins embotellats) i una contínua (per als vins corrents) que triturava 35.000 kg de raïm per hora —que foren adquirides a Marrodán y Rezola SA (Marzola), empresa líder en el sector de les premses hidràuliques radicada a la Rioja—, i una trepitjadora per reemplaçar la que fins llavors estava funcionant. Per facilitar la mobilitat de carregues entre les dependències de la Cooperativa, s'adquirí un elevador hidràulic per a palets (toro), valorat en 1.500.000 pessetes.

Conjunt d'inversions que s'han de realitzar per adaptar-se a la realitat productiva de la Cooperativa. Una realitat que reflecteix la taula estadística següent:

⁴⁵ Aquest tipus de premsa té la particularitat que no xafa el raïm, sinó que només el premi n'extreu el most, que un cop fermentat, serà el vi extraverge, de més qualitat, que el que s'obté a través de la premsa contínua. «Posar la tecnologia al servei de l'elaboració del bon vi», *Nou Diari*, 15 de març de 1996.

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (1988-1994)

Anyada	Varietats blanques			Varietats negres			Carrolls	TOTAL
	Garnatxa Macabeu	Classes	Total blanques	Carinyena Garnatxa	Garnatxa negra	Total negres		
1988	3.355.895	107.448	3.463.343	597.872		597.872	13.842	4.075.057
1989	3.169.994	82.468	3.252.462	591.574		591.574	33.504	3.877.540
1990	3.012.585	93.117	3.105.702	443.107	137.132	580.239	12.602	3.698.543
1991	3.580.021	125.490	3.705.511	506.036	217.513	723.549	18.250	4.447.310
1992	4.861.008	127.424	4.988.432	550.997	477.527	1.028.524	44.902	6.061.858
1993	3.193.503	86.735	3.467.454	447.103	427.564	874.667	9.835	4.351.956
1994	2.979.108	130.477	3.109.585	278.966	537.844	816.810	1.720	3.928.115

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea.

Amb relació a etapes anteriors, en el període 1988-1994 s'observa que la producció total de raïms de la Cooperativa és d'uns 4.000.000 kg, amb l'excepció del 1992, que supera els sis milions de quilograms. La dada més destacable és el progressiu augment de les varietats de raïms negres (garnatxa i carinyena), que amb relació al 1985 s'ha incrementat un 470%, i passa dels 169.271 kg als més de 800.000 kg el 1994, encara que només representa el 20,71% sobre la producció vinífera total. Ara bé, considerant que els vins moderns estan elaborats a partir de diverses varietats, i que per guanyar quota de mercat s'ha de produir segons els gustos i demanda dels consumidors, a instàncies dels tècnics enòlegs s'aconsella als cooperativistes augmentar el conreu de garnatxa blanca, i conrear-ne de noves, com l'ull de llebre per elaborar vins negres.

Per incentivar els socis a seguir aquestes recomanacions, el Consell Rector proposà que la Cooperativa pagaria el 50% de la planta de garnatxa blanca (fins a 1.250.000 pessetes) i el 75% de l'ull de llebre (fins a 750.000 pessetes). En aquesta ocasió, l'assemblea del 29 de desembre de 1994 va rebutjar la proposta. En el mateix context diversificador, el Consell Rector informà els socis que el celler Miguel Torres SA havia sol·licitat comprar raïms de la varietat *syrah*, tradicionalment associada a la regió de la Vall del Roina (França) on també s'anomena *hermitage*, i a Austràlia; una varietat que arreu on es conrea s'empra per elaborar vins negres vigorosos i amb cos.

Des de l'espiral de constants inversions i despeses que conduïren a la crisi interna de 1986 i al Pla de Viabilitat de 1987, la transparència comptable, l'equilibri pressupostari i les inversions raonables han marcat la política de la Cooperativa en aquesta matèria. Així ho palesa una inspecció rutinària del Departament d'Economia i Finances, ja que corrobora la bona situació econòmica i financera de la Societat (acta del 28 de juliol de 1995).

Produir molt raïm implica haver de vendre molt de vi elaborat, i això requereix incrementar la publicitat dels vins del Cellar, fomentant l'aparició a la premsa d'articles relacionats amb el món de vi, i inserint-hi anuncis, com el publicat al *Nou Diari*, juntament amb un article dedicat al turisme per la Terra Alta, recomanant el vi i els paisatges de Batea i la comarca.

En tres anys, la Cooperativa ha invertit 62 milions de pessetes entre nova maquinària —com les dues premsadores, a les quals anteriorment hem fet esment— i la remodelació del celler, amb l'adquisició de 150 bôtes de roure per envellir el vi de reserva i començar a rebre visites organitzades amb vistes a la promoció de l'entitat.⁴⁶ Per rebre visites, es van construir diverses sales aprofitant 25 dels primers trulls soterrats. Les obres foren inaugurades el 25 de juliol de 2005 pel Conseller d'Agricultura de la Generalitat de Catalunya. Les visites organitzades al Cellar foren encomanades a la diplomada en Turisme Sònia Aguirre, amb qui es va signar al mes d'abril un contracte per sis mesos. El compromís inicial era de dur almenys deu autocars al mes, i en contrapartida rebria un fix mensual de 50.000 pessetes, més una comissió variable del 15% del vi embotellat, 5 pessetes per litre d'oli i 5 pessetes per kg d'olives. Finalitzat el contracte, es renovà per altres sis mesos, però amb les condicions següents: un fix de 5.000 pessetes per autocar i el 15% del vi embotellat.

La distribució i comercialització dels vins elaborats per la Cooperativa s'ha incrementat notablement per la bona gestió i l'excel·lent relació qualitat-preu, però la crua realitat per al sector vitivinícola és que el mercat del vi continua a la baixa. Amb tot, la millor resposta a aquesta davallada de vendes és incrementar la producció embotellada —que llavors encara era minoritària, 325.000 litres, mentre que 700.000 es comercialitzaven en garrafa i la resta a l'engròs. Els receptors havien de ser el mercat català i el mercat exterior, amb les exportacions a Dinamarca que s'han iniciat aquest any, i converses que es mantenen per introduir-se en el suec. La demanda de vi blanc encara supera la de vi negre, però ja s'ha iniciat un canvi de tendència.

⁴⁶ «Posar la tecnologia al servei de l'elaboració del bon vi», *Nou Diari*, 15 de març de 1996.

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Inauguració de les naus d'envelliment pel Conseller d'Agricultura, 1995.
Cedida per Francisco Caballé

Detall d'una de les naus d'envelliment

Al juny de 1996 la Cooperativa rep un ajut de 6.000.000 de pessetes del Pla de Reestructuració i Reconversió de la Vinya —que té com objectiu, pel que fa al raïm de vinificació, l'adaptació de la producció a la demanda del mercat—, abasta una o més de les següents accions: la reconversió varietal, incloent la que es faci mitjançant reempelts; la reimplantació de vinyes i les millores de les tècniques de gestió de vinyes relacionades amb l'objectiu del règim. No s'inclou la renovació normal de vinyes que hagin arribat al final de la seva vida natural. L'ajut es concedeix per les dues finalitats següents: compensar els productors que s'acullin a un pla de reestructuració i reconversió de vinya per les pèrdues d'ingressos derivades de l'aplicació del pla i participar en les despeses de reestructuració i reconversió.

La clara aposta de la Cooperativa per elaborar i comercialitzar vins de gran qualitat finalment es materialitza a l'agost de 1996. Les inversions,⁴⁷ els esforços i els coneixements enològics abocats els darrers anys, convergeixen en un nou producte, un vi negre amb l'etiqueta de *Vivertell*, que es ven al preu de 850 pessetes l'ampolla. Ara bé, abans de començar la campanya de verema de 1996, les existències de vi blanc a Cooperativa encara són de 850.000 litres.

Parlàvem en el paràgraf anterior d'inversions, d'esforços i de coneixements enològics que des d'ara es veuen recompensats pels premis guanyats a la Festa del Vi de la Terra Alta, a Gadesa, un dels aparadors dels vins de la Denominació d'Origen Terra Alta, en la seva IX edició, celebrada a l'octubre de 1996, i la Fira del Vi de Móra la Nova —que se celebra al mateix mes d'octubre dins la Fira Agrícola, Ramadera i Industrial de Móra la Nova—, en la qual es poden tastar i comprar productes d'una trentena de cellers, de les denominacions d'origen Montsant, Priorat, Tarragona i Terra Alta.

La proliferació de les grans superfícies comercials, emplaçades a les ciutats, constitueixen un focus d'atracció per a una ingent quantitat de potencials clients. La presència dels vins del Celler Cooperatiu de Batea entre la molt diversificada oferta d'aquestes grans cadenes de distribució és necessària per poder competir amb d'altres el·laboradors de vins de semblant qualitat i preu. A l'abril de 1997 es va signar un contracte amb la cadena d'hipermercats PRYCA (acrònim de *Precio y Calidad*), el grup líder del sector, amb més d'un centenar de locals distribuïts per tot Espanya. També es va obrir un punt de venda a l'Agrobotiga de la Cooperativa Agrícola SOLDEBRE

⁴⁷ En tres anys, la Cooperativa ha invertit 62 milions de pessetes entre nova maquinària —com les dues premsadores, a les quals anteriorment hem fet esment— i la remodelació del celler, amb l'adquisició de 150 bótes de roure per envellir el vi de reserva.

de Tortosa, nascuda el març de 1995 de la fusió de tres cooperatives.⁴⁸

Però sense cap mena de dubte, la campanya de màrqueting més original de tot el sector vitivinícola català ve de la mà del grup tortosí de música folklòrica «Quico el Cèlio, el Noi i el Mut de Ferreries», que en cadascuna de les actuacions no pot faltar interpretar la cançó «Lo vi de Batea», dedicada a proclamar l'excel·lència dels vins bateans arreu dels territoris de parla catalana, un vi que segons ells: «no se puja al cap, se puja al cor». Raons més que suficients, perquè la Cooperativa els regalés una mostra dels vins elaborats al seu celler (acta del 19 d'abril de 1997).

A la primavera de 1998, es varen modificar els estatuts de la Societat, amb motiu de poder augmentar els percentatges de compres a tercers. D'aquesta circumstància s'informà els socis el 18 d'abril, juntament amb les inversions previstes en maquinària i tecnologia vitivinícola per import de 29.323.194 pessetes, que inclouïa una omplidora tapadora; tres tremuges receptores de raïm i una plataforma elevadora; a més de 50 barriques de roure per import de 2.100.000, i tres portes per descarregar raïms la propera campanya de la verema.

A l'abril de 1998 se signà un acord de col·laboració amb ACTEL, cooperativa de segon grau radicada a la ciutat de Lleida, que ha esdevingut una empresa de referència en matèria d'adobs i de fitosanitaris. Mitjançant el programa VIP (Venda d'Intermediació Programada), el grup actua com a central de subministrament i comercialització i gaudeix dels avantatges de l'economia d'escala i ofereix una relació molt bona de qualitat-preu-servei.

Amb anterioritat, ja hem fet esment que la normativa específica per a les seccions de crèdit de Catalunya apareix l'any 1985, en plena fase constitutiva de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC). La problemàtica financera i la forta crisi econòmica que llavors travessava més del 50% de les cooperatives agràries amb secció de crèdit varen requerir un tractament especialitzat que aconsellà impulsar la creació de l'Associació de Cooperatives Agràries amb Secció de Crèdit, la qual es transformà en la cooperativa de segon grau de serveis ASC, SCCL.⁴⁹

La Cooperativa de Batea, en qualitat de soci fundador de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC), al mes de juny d'aquell mateix any signà l'adhesió a l'ASC, SCCL, que integra les cooperatives agràries amb secció de crèdit federades i té com a objectius facilitar a les associades

⁴⁸ Les tres cooperatives fusionades eren: la Cooperativa Agrícola de Santiago de Tortosa, la Cooperativa Agrícola de Jesús i la Cooperativa Agropecuària de Roquetes.

⁴⁹ Segons la Llei 6/1998, de 13 de maig, de regulació del funcionament de les seccions de crèdit de les cooperatives i el Decret 280/2003, de 4 de novembre, de desenvolupament de la llei.

una organització comuna per a la defensa dels interessos del sector en negociacions jurídiques i econòmiques, la millora de la gestió, l'increment de la rendibilitat econòmica de les seves tresoreries i la subscripció de contractes de serveis financers amb altres entitats. També realitza estudis econòmics i financers, supervisa la gestió, rendibilitat i riscos de les seccions de crèdit, elabora plans de viabilitat i auditories i proposa l'adopció de mesures, entre les quals s'inclouen la venda d'actius i passius, fusions i liquidacions de cooperatives.

El sector del cava català tenia unes excel·lents perspectives de comercialització, tant en l'àmbit nacional com internacional, ja que es tractava d'un producte molt competitiu, amb una bona relació qualitat-preu. El cava és un vi escumós elaborat pel mètode tradicional o *méthode champenoise*, adaptat a les varietats de raïms autòctones del Penedès: macabeu (que aporta dolçor i perfum), parellada (que aporta finor, frescor i aroma) i xarel·lo (que aporta cos i estructura). A partir d'aquestes varietats s'elabora un vi base,⁵⁰ un vi tranquil que s'utilitza per elaborar el vi escumós en una segona fermentació. L'anomenat mètode tradicional comença amb el *tirage*, l'embotellament del vi base afegint-hi el licor de *tirage*. És una barreja de vi blanc, de sucre i de llevats que, en fermentar, produiran diòxid de carboni i l'aroma característica. Les ampolles es deixen en repòs en posició horitzontal en caves, en foscor i quietud a una temperatura constant de 15°C, durant un mínim de nou mesos. Posteriorment s'han d'eliminar les restes de llevats i impureses que resten al coll de l'ampolla i es col·loca el característic suro subjecte amb una estructura de fil ferro o una grapa metàl·lica. Malgrat aquesta complexa elaboració, però considerant que les varietats macabeu i parellada eren produïdes pels socis de la Cooperativa i que podria resultar una forma òptima de reduir excedents de vi blanc, es prengué la decisió de realitzar proves per elaborar cava. A l'assemblea del 27 de juny s'informà que s'havia fet un prova amb aquest nou producte, amb resultat positiu.

Un dels projectes d'inversió més importants executats per la Cooperativa en els darrers anys, l'ha dut a terme la Secció de l'Ametlla. Fins llavors, els socis havien de realitzar a casa el procés de pelar i assecar de les ametlles, mentre que la Cooperativa es limitava a la recepció d'aquest fruit sec, que després expedia a l'OPA de Vinebre. Per augmentar el valor afegit de la Societat en aquest tema tan sensible, s'adquireix una finca on es construeix una moderna

⁵⁰ El procés de vinificació és el normal, amb un premsat suau a baixa pressió dels mosts, una clarificació per eliminar els fangs del most i fermentació en grans tancs. Una vegada obtinguts els vins base es fa la barreja adequada.

planta per realitzar tots els processos necessaris de manera mecanitzada, amb capacitat per gestionar una producció mitjana anual de 216.000 kg d'ametlles amb closca, de les varietats: molla blana, molla forta, comú, marcona, llargueta, secallona i amarga. Com es pot observar en la següent taula estadística, la producció d'ametlles és bastant més regular que la d'olives.

La inversió total en la instal·lació de les ametlles acabà sent de quasi 49 milions de pessetes. Aquesta va incloure: una peladora; una preassecadora; una assecadora; les sitges; la mecanització de l'assecador, sitges i càrrega, i l'edificació. A l'assemblea del 24 de juliol de 1998 s'informà que el finançament d'aquesta moderna, però costosa instal·lació es realitzaria de la següent manera: un 50% mitjançant una subvenció del FARE i la resta l'haurien de desemborsar el socis, a raó de 5.000 pessetes per hectàrea d'ametllers.

Producció d'ametlles en el període 1993-2009

Anyada	Ametlles (kg)
1993	165.630
1994	147.143
1995	112.887
1996	253.845
1997	243.985
1998	267.917
1999	353.533
2000	201.298
2001	320.668
2002	232.904
2003	207.478
2004	123.485
2005	191.868
2006	296.548
2007	232.290
2008	67.190
2009	250.639
TOTAL	3.669.308

Font: Arxiu Cooperativa de Batea.

Nau de les ametlles

Durant el 1998 la comercialització del vi embotellat del Celler va augmentar un 25%, sobretot a causa de la bona acollida del *Primícia negra*. A més d'aquest, també es varen comercialitzar *Primícia blanc*, *Vallmajor* en les tres modalitats, *BVB*, *Castell d'Algars*, i *Vivertell* blanc i negre. Part d'aquest augment de vendes fou deguda a les exportacions a Alemanya i Dinamarca.

Possiblement, a causa de l'èxit de vendes en general i de les exportacions a Europa dels vins elaborats amb varietats viníferes negres, el cert és que —cinc anys després que els tècnics enòlegs de la Cooperativa haguessin aconsellat diversificar les varietats de raïms conreades per poder començar a elaborar nous vins plurivarietals, amb barreges més adients amb els gustos moderns dels consumidors—, en la darrera assemblea de 1998, celebrada el 30 de desembre, s'acordà conrear les varietats blanques (macabeu i garnatxa blanca) i les negres (garnatxa negra, carinyena, tintorera, ull de llebre i syrah).

El sector de l'oli d'oliva de la comarca, com abans ho havia fet el de vi, conscient dels avantatges que podria implicar reconèixer la qualitat del seu producte davant la competència d'altres zones productores de Catalunya, va començar a donar els primers passos per protegir l'oli d'oliva verge extra, i s'organitzà sota la «Denominació d'Origen Protegida Oli de la Terra Alta». A l'assemblea del 30 de desembre de 1998, el Consell Rector de la Cooperativa informà els socis de l'adhesió de la Societat a l'esmentada denominació d'origen protegida amb seu a Gandesa.

Pràcticament a les acaballes del segle xx, amb la proliferació de les noves tecnologies de la informació i la presència en alguns del principals

mercats europeus, era del tot necessari disposar d'un web a Internet. Així ho va entendre la Junta Rectora i n'obrí una, la primera, on el 1998 ja es podien consultar els tipus de vins embotellats pel Celler Cooperatiu de Batea.

L'any següent, 1999, l'aposta per la qualitat dels vins de la Cooperativa està confirmada i ratificada pels consumidors ja que es constata l'increment de la demanda de dos dels vins de més preu: les marques *Primícia* i *Vivertell* en les seves respectives varietats de negre. Si bé el preu del vi a doll blanc i negre també augmentà, igual que les vendes de vi engarrafat i embotellat s'incrementaren un 3,7%. En part per les exportacions que es realitzaven a Alemanya i Dinamarca.

Per continuar en aquesta línia alcista de vendes, els tècnics enòlegs tornen a recomanar conrear les varietats cabernet i merlot, per produir-hi vins Gran Reserva. Passada la verema de 1999 —en la qual la collita de raïm va disminuir un 8,8%, i en van resultar vins d'alta graduació i de bona qualitat—, per incentivar els socis que plantin entre tots 15 hectàrees d'aquestes dues varietats, s'acorda que es pagaran un 25% més que la varietat syrah. Incentiu insuficient, ja que a 30 de desembre només hi ha oferta de plantar la varietat merlot; per aquesta raó, s'aprova pagar el cabernet un 40% més que el syrah. És evident que en aquest món tan tradicional i de futur incert, les innovacions són acollides amb molta prudència.

Aquell 1999 fou el gran any de la difusió de la marca genèrica «Celler Cooperatiu de Batea», continuant amb la política de màrqueting i difusió engegada anys enrere de publicar articles a la premsa, d'anunciar-se en guies publicitàries i emetre falques radiofòniques, però molt especialment amb una constant presència a totes les fires d'interès que tingueren lloc a les Terres de l'Ebre, a Catalunya i també als Estats Units, un dels mercats més importants del món. Els vins i olis de la Cooperativa varen estar presents a: FiraTast (Fira de Girona), al mes de març; IV Fira d'Oli de les Terres de l'Ebre (Fira de Jesús), mes de març; FiraTast (Fira de Lleida), mes d'abril; IX Fira de Vins i Caves de les DO Taragonines (Fira de Tarragona), mes de maig; 8a-Mosta de Vins, Caves i Gastronomia de Catalunya (Fira de Tortosa), mes de juliol; XIX Mosta del Vins i Caves de Catalunya (Fira de Barcelona), mes de setembre; Fira de Santa Teresa (El Vendrell), mes d'octubre; IXa Fira del Comerç, Agrícola i Ramadera d'Alcarràs (Alcarràs, Segrià), mes d'octubre; Fira del Vi de Móra la Nova (Móra la Nova), mes novembre; Fira de l'Oli Novell, Cítrics i Comerç de Santa Bàrbara (Santa Bàrbara, Terres de l'Ebre), mes de novembre; però sens dubte que el principal objectiu de l'any fou poder mostrar el vins de la Cooperativa de Batea a la *Fancy Food 1999*, que se celebrà al mes de juliol a Nova York, i és considerada com la més famosa

i important Fira Internacional d'Aliments Naturals i Delicatessen.

La Cooperativa finalitzà el segle XX amb 170 socis ordinaris i 1 de Treball, amb actius de quasi 500 milions de pessetes, que havien permès assolir una facturació de 738.095.751 pessetes i un benefici net global de les sis seccions de 8.254.673 pessetes, generat per l'exercici de la seva activitat productiva: elaboració de vi embotellat i la seva comercialització; comercialització de fruits secs; venda al detall de fertilitzant i altres productes; i la Secció de Crèdit. Restaven emmagatzemats 60.600 hectolitres de vi, resultat, en part, de la producció vitícola de la Cooperativa de Batea en el període 1995-1999. El darrer quinquenni del segle XX, es caracteritza per haver assolit la xifra històrica de 7.575.497 kg de producció total de raïms, quan la collita mitjana del període és d'uns cinc milions de quilograms. Les varietats viníferes negres a poc a poc van adquirint més proporció, i passen del 23,75% de 1995, fins al 37% de 1999. Es pot observar que s'ha començat a diversificar aquesta producció, amb les varietats ull de llebre, cabernet i syrah, que s'afegeixen a l'importantíssim augment de la garnatxa negra.

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (1995-1999)

Varietats / Anyada	1995	1996	1997	1998	1999
Garn/mac/clas*	2.951.921	3.991.345	5.284.710	3.130.075	2.292.649
Classes		90.790	77.060	55.220	32.040
Macabeu	146.312	162.430	141.352		347.050
Garnatxa blanca		126.160	135.445	475.279	249.541
Total blanques	3.098.233	4.370.725	5.638.567	3.660.574	2.921.280
Carinyena	274.441	483.272	462.111	299.429	302.639
Garnatxa negra	691.005	837.741	1.411.002	1.046.729	1.260.800
Ull lleb/Tint/Caber**			3.940	9.600	64.640
Syrah			32.160	66.870	102.880
Total negres	965.446	1.321.013	1.909.213	1.422.628	1.730.959
Carrolls			27.717	5.710	22.610
TOTAL GENERAL	4.063.679	5.691.738	7.575.497	5.088.912	4.674.849

*Varietats Garnatxa blanca, Macabeu i Classes.

**Varietats Ull de llebre, Tintorera i Cabernet.

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea.

De Batea al món: el canvi de segle i les exportacions

Amb el canvi de segle, l'any 2000, es va produir en el mercat interior una important davallada de les vendes de vi, concretament un 7%, a causa de la fortíssima competència de les grans zones productores d'Espanya, que varen baixar els preus dels seus productes en més d'un 40%, i del fet que, llavors, la Cooperativa només embotellava el 10% de la seva producció.⁵¹ En el capítol d'inversions es va proposar la compra d'un nou dipòsit d'acer inoxidable amb una capacitat de 10.000 litres, i arranjar un nou descarregador per a camions. Continuant amb la política de comercialitzar els vins elaborats pel Celler emprant els centres de distribució d'una gran superfície, se signà nou contracte amb els Centres Comercials *Carrefour* —que havien absorbit els Hipermercats *PRYCA*—, el qual s'havia de renovar d'any en any, a partir del mes de juny, atenent la notable disminució de vendes en el mercat interior. Per primera vegada, en les normes de campanya de la verema del 2000, s'estipulà que no es podien barrejar les varietats de raïm blanc, a causa de la forta demanda que hi havia de garnatxa blanca. Amb tot, i per intentar pal·liar les dificultats de comercialització, que es pensava que era conjuntural, es continua publicant a la premsa articles dedicats als sector de vi i s'inicià una campanya de falques publicitàries a Catalunya Ràdio, durant els mesos de novembre i desembre.

Vuit anys després de la signatura de l'acord de col·laboració amb la cooperativa de la Fatarella i haver donat de baixa el molí d'oli de la Cooperativa de Batea, el Consell Rector presentà, el 31 de març de 2001, als socis l'estudi i el projecte per construir un nou molí d'oli, que estava pressupostat en 38.408.000 pessetes. La prudència de l'Assemblea en la presa de decisions per a inversions d'aquesta magnitud, fa aplaçar-ne la possible aprovació fins que el Consell Rector presenti un estudi detallat del seu finançament i amortització. Com que l'estudi de finançament del projecte pot diferir-se en el temps i, de fet, continua vigent la col·laboració amb l'altra cooperativa de la comarca, sí que s'aprova adquirir una bàscula i una cinta transportadora per amuntegar les olives. El valor total d'aquesta inversió és de gairebé 4,5 milions de pessetes.

El gran volum de raïms venut al celler Miguel Torres, SA li atorga influència suficient per demanar la instal·lació, en els terrenys de la Cooperativa, d'una bàscula i d'uns descarregadors, per operar amb major facilitat els seus

⁵¹ «La Terra Alta farà menys raïm però de major qualitat», *Diari de Tarragona*, Diumenge, 17 de setembre de 2000.

camions, ja que més del 33% de la verema de la campanya 2001,⁵² en total 2.470.075 kg de la varietat garnatxa negra, seria adquirit pocs mesos després per aquell celler penedesenc. Com no podia ser d'altra manera, la sol·licitud fou aprovada en l'esmentada assemblea del 31 de març de 2001.

Els altres cellers que compren raïms a la Cooperativa i els especialistes en aquest sector agroindustrial cada vegada més exigent saben que els grans vins neixen a partir de vinyes ben conreades. Però el secret de l'elaboració d'aquests vins està en la combinació harmònica de les millors varietats viníferes, criades amb cura en un marc geogràfic adequat com és el terme municipal de Batea, dotat d'un clima òptim i d'un sòl de característiques apropiades. Totes aquestes variables, en conjunció amb l'experiència i dedicació dels tècnics enòlegs, confereixen als vins elaborats per la Cooperativa unes qualitats molt diferenciadores i específiques, que han rebut el públic reconeixement en molts certàmens on aquest producte és el protagonista principal; com ara, l'esmentada Festa del Vi de la Terra Alta, a Gandesa, que en la seva XIII edició, celebrada a l'octubre de 2001, atorgà cinc dels setze premis del tast de vins. Tots cinc premis varen ser obtinguts per la marca *Vallmajor*, que va obtenir el primer premi en les categories de vi blanc novell i rosat novell, i el segon de blanc jove, rosat jove i negre novell.

L'assistència continuada a fires i mostres fou una estratègia de màrqueting engegada el 1976, quan es varen embotellar les marques *Primícia*, *Vinofet* i *BVB*, el resultat de la qual no hi ha dubte que fou positiva des del punt de vista català i internacional. És més, les vendes a l'estranger passaren de 7 milions de pessetes l'any 2000, als 20 milions de pessetes aquest any de 2001, segons s'informà a l'assemblea general del 29 de desembre de 2001.

Després de les festes nadalenques de 2002, l'Assemblea General de la Cooperativa de Batea va ratificar els estatuts socials de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya (FCAC),⁵³ de la qual havia estat una de les entitats fundadores l'any 1981. En el redactat dels nous estatut de la FCAC es fa constar que la Federació té com a objectius principals representar els interessos de les cooperatives agràries i els seus socis al temps que els proporciona l'assessorament i els serveis necessaris que possibiliten una gestió empresarial competitiva. En l'exercici de la seva actuació té el compromís d'afavorir les entitats que en són membres i els seus associats,

⁵² La collita total de raïm del 2001 fou de 7,413.991 kg, distribuïts de la següent manera: 3.633.650 kg de macabeu; 892.703 kg de garnatxa blanca; 188.925 kg de syrah; 2.470.075 kg de garnatxa negra; 370.479 kg de carinyena, i 120.415 kg d'ull de llebre.

⁵³ Actualitzats d'acord a la Llei 18/2002, de 5 de juliol, de cooperatives de Catalunya.

així com la població agrària i el món rural en general, amb la intenció de reforçar el cooperativisme agrari català, considerant que la Federació agrupa el 80% de les cooperatives agràries actives a Catalunya.

Atenent l'èxit de les exportacions en els darrers exercicis, l'estratègia de màrqueting i comercialització del Celler passava per consolidar i augmentar encara més la seva presència en els mercats europeus, on ja ha assolit un bon nivell de vendes a Alemanya, Dinamarca, Bèlgica, Holanda, Itàlia i Andorra. Amb aquesta finalitat, i mitjançant la col·laboració d'un distribuïdor, la Cooperativa va presentar els seus productes a la Fira del Vi de Düsseldorf: *ProWein 2002*, una mostra líder per a la indústria vitivinícola i begudes alcohòliques, on es donen a conèixer les darreres novetats mundials i les tendències del sector, que tingué lloc en aquella ciutat alemanya al mes de març. La presència en aquesta Fira especialitzada en vins amb destí al mercat alemany estava plenament justificada, perquè aquest és el segon en importacions després del Regne Unit, amb prop de 1.800 milions d'ampolles, i per a la Cooperativa, doncs, era fonamental poder contactar amb clients potencials que pugessin comercialitzar els seus productes en aquell país i la seva àrea d'influència centreeuropea.

No hi ha dubte que l'elaboració i la comercialització de vins de qualitat és l'activitat principal de la Cooperativa, però els socis de la Societat també cultiven en quantitat i qualitat res menyspreable: les ametlles i les olives. Centrant-nos en aquestes darreres, la major part es destina a la producció d'oli, però una part considerable és comercialitzada en conserva. Són moltes les maneres i tècniques de fer conserva d'olives, així com els ingredients per afegir-hi, depenent del gust final que vulguem que agafin i que més èxit tinguin entre els consumidors. Igual que els vins, les olives en conserva elaboradores per la Cooperativa de Batea també reben el públic reconeixement de la seva qualitat en un certamen especialitzat com la VII Fira de l'Oli de les Terres de l'Ebre que se celebrà a Jesús (Baix Ebre) l'últim cap de setmana de febrer de 2002, on per segon any consecutiu assolí el primer premi del concurs de tast. Un premi important en si mateix, però també per la seva transcendència, perquè la Fira ha esdevingut amb el temps una plataforma per impulsar el patrimoni etnològic d'aquestes contrades, a més de recuperar i mantenir les tradicions lligades al món de la pagesia.

Si l'elaboració i la comercialització d'olives en conserva és una de les activitats productives de la Cooperativa, també ho és la producció d'oli, i amb molta més rellevància econòmica. Per aquesta raó, el sector d'oli d'oliva de la comarca, a finals de 1998 ja s'havia organitzat sota la «Denominació d'Origen Protegida Oli de la Terra Alta». Finalment, quatre anys després, per

l'Ordre ARP/323/2002, de 17 de setembre, s'aprovà oficialment la Denominació d'Origen Protegida Oli de Terra Alta i el seu Reglament, amb el caràcter transitori que estableix el Reglament CEE 2081/1992. A partir d'ara quedava reglamentat que la zona de producció de les olives emprades en l'elaboració de l'oli protegit per la DOP Oli de la Terra Alta estaria constituïda pels terrenys que el Consell Regulador consideri aptes per a la producció d'oli, ubicats als termes municipals de les comarques de la Terra Alta (Arnes, Batea, Bot, Caseres, Corbera d'Ebre, la Fatarella, Gandesa, el Pinell de Brai, la Pobla de Massaluca, Prat de Comte, Horta de Sant Joan i Vilalba dels Arcs) i la Ribera d'Ebre (Ascó, Riba-roja d'Ebre i part de Flix). Així mateix, les varietats d'oliva aptes per a l'elaboració d'olis protegits per la DOP són empeltre, arbequina, morruda i farga, de les quals la varietat empeltre es considera la principal.

El 2 d'octubre de 2002 es publicà al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya* l'aprovació de la DOP Oli de la Terra Alta i immediatament entrà en funcionament. La Cooperativa de Batea, i les altres entitats acollides a la DOP, des de llavors poden incloure en el seu etiquetatge el característic logotip comunitari que permet al consumidor distingir aquests productes d'alta qualitat. Actualment l'elaboració d'oli de qualitat a la Terra Alta és pràcticament exclusiu de les cooperatives, ja que aquestes són les productores del 90% de l'oli d'oliva, i n'han estat les promotores del reconeixement de la qualitat d'aquest producte tan característic de la comarca, en la qual la superfície de conreu d'olivera és d'unes 10.000 hectàrees, amb una producció mitjana d'unes 7.500 tones, de les quals més de 300 són d'oli d'oliva verge extra. L'aportació de la Cooperativa de Batea a la producció comarcal d'olives i oli de qualitat, en els darrers deu anys, es reflecteix en el següent quadre estadístic, on es pot observar que la producció total d'olives de la Cooperativa en el període 1993-2002 ha estat de 3.010.431 kg. El 75%, 2.263.275 kg, fou destinat a la producció de 497.364 litres d'oli, amb un rendiment mitjà del 22%. És conegut per tothom que la producció oleícola és molt irregular, se situa entre els 49.942 kg de 1994 i els 629.289 kg de 2001.

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Olives de la Cooperativa

Producció d'olives i d'oli de la Cooperativa de Batea (1993-2002)

Any	Olives per al molí			Litres d'oli	D'altres olives				Total anyada
	Arbre	Terra	Total		Trull	Triades	Seques	Total	
1993			141.684	30.444	10.362	86.972	103.298	190.270	331.954
1994			17.891	3.305	2.474	32.051		32.051	49.942
1995			156.193	37.131	66.427	114.542	11.620	126.162	282.355
1996	307.753	75.806	383.559	89.134		25.309	32.872	58.181	441.740
1997	158.792	208.774	367.566	80.938			52.278	52.278	419.844
1998	298.626		298.626	62.122			48.485	48.485	347.111
1999	150.856		150.856	36.978			50.422	50.422	201.278
2000	62.044	39.774	101.818	20.980			113.540	113.540	215.358
2001	548.714	30.598	579.312	121.834			49.977	49.977	629.289
2002	57.171	8.599	65.770	14.498			25.790	25.790	91.560

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea.

Molt més estable és la producció vitivinícola, amb menys fluctuacions anuals. La campanya de la verema del 2002 produí un total de 7.707.298 kg de raïms, dels quals menys de la meitat (3.742.919 kg) entraren a la Cooperativa per haver estat posteriorment elaborats en forma de vins i derivats. La resta foren adquirits pel celler Miguel Torres SA (3.283.891 kg) i en molta menor quantia per dos cellers de la comarca: Font (628.248 kg) i Elies (52.240 kg de carrols). Amb aquesta política de venda a d'altres cellers el 50% de la producció de raïms, la Cooperativa s'assegurava mantenir la capacitat productiva dels socis sense hipotecar la capacitat d'emmagatzematge i transformació de la Societat.

El Consell Rector proposà a l'Assemblea General del 16 de novembre de 2002 la inversió per compra d'uns terrenys ubicats tot justs davant la Cooperativa per import de 108.182 €, propietat dels germans Joan Baptista i Maria del Portal Suñé Vela. La proposta d'inversió formava part del projecte de millora del celler, però fou votada negativament per quasi la meitat dels socis, i en conseqüència rebutjada.⁵⁴

Amb la Cooperativa Agrícola Sant Isidre del Perelló (Baix Ebre) —fundada l'any 1957, que comptava amb uns 280 socis i es dedicava a la producció d'oli, vi i fruits secs—, la Cooperativa de Batea signà un conveni de mútua col·laboració pel qual s'estipulava que el Celler de Batea compraria tota la verema produïda per la Cooperativa del Perelló, i aquesta en contraprestació es comprometia a comprar el vi elaborat al celler bateà. D'aquest conveni se'n informar els socis el mateix 16 de novembre.

Precisament per millorar la distribució del vi elaborat pel Celler Cooperatiu, s'estudià una possible fusió amb l'empresa UNIBAT SAT, amb seu social a Batea i dedicada al comerç al major, no especialitzat, de productes alimentaris, begudes i tabac. La fusió no es considerà prou favorable per als interessos i perspectives de la Cooperativa i no s'aprovà.

Mentrestant, a la xiv edició de la Festa del Vi de la Terra Alta, a Gandesa, celebrada a l'octubre de 2002, el Celler Cooperatiu de Batea acaparà tot el protagonisme, i les seves marques van obtenir els premis de més prestigi: *l'Aube*, primer premi en la categoria de criaça negra; el *Vallmajor* rosat, primer premi en la categoria de vi rosat jove; i el *Vivertell* negre, segon premi en la categoria de criaça negra.

Les distincions i premis s'encadenaven de fira en fira, de certamen en certamen. En el prestigiós Concurs Internacional Zarcillos 2003, celebrat al

⁵⁴ Tot i aquest rebuig inicial, la compra del terreny s'aprovà per l'Assemblea General el 21 de febrer de 2003.

mes de març a Peñafiel (Valladolid) el Celler Cooperatiu de Batea obtingué la medalla de plata per *l'Aube*. Els premis Zarcillo varen néixer el 1991 amb el compromís de realitzar un concurs nacional de vins amb l'objecte de promocionar i defensar la qualitat dels vins espanyols. Dotze anys després, els premis Zarcillo s'havien consolidat com el certamen nacional més important dels vins espanyols i un dels de més prestigi en l'àmbit internacional, un veritable punt de trobada dels millors vins del món i la millor manera de donar a conèixer al públic el tipus de vins característics produïts en les diverses zones vitivinícoles. Compta amb el patrocini de l'Oficina Internacional del Vi i la Unió Internacional d'Enòlegs, i està integrat en la Federació Mundial de Grans Concursos Internacionals de Vins. En l'edició de 2003 es varen presentar 1.724 vins.

El reguizell de premis no cessà, a la xv edició de la Festa del Vi de la Terra Alta, celebrada a Gandesa a l'octubre de 2003, el Celler Cooperatiu de Batea encara acaparà més premis: *l'Aube*, primer premi en la categoria de criança negra; el *Primícia blanc madurat en bóta*, primer premi en la categoria de madurats en bóta; el *Vallmajor* rosat, primer premi en la categoria de vi jove rosat; i la mistela, segon premi en la categoria de vins dolços.

Aquest any començà comercialitzar-se la marca *Primícia blanc madurat en bóta*, i es va continuar exportant a Alemanya, Dinamarca, Bèlgica, Holanda, Itàlia i Andorra i, per primera vegada, la Cooperativa va tenir presència als EUA.

Si el 2003 fou un any caracteritzat pels premis a diversos vins de la Cooperativa, el 2004 seria l'any de les inversions en instal·lacions per valor d'1.200.000 €, concretament per a la construcció d'una nova nau totalment automatitzada de 750 m², situada en un solar davant mateix de les instal·lacions actuals, per a l'elaboració de vins negres, ja que la producció d'aquests vins assolirà en la propera campanya el 60% dels vins elaborats per la Societat. Els principals objectius d'aquesta inversió són la millora de la qualitat dels productes, la incorporació de noves tecnologies i la racionalització dels processos productius i les condicions sanitàries. Aquesta ampliació d'instal·lacions anirà acompanyada d'una nova agrobotiga i una sala d'actes per a l'entitat.⁵⁵ Tot plegat es finançaria amb un crèdit de 500.000 € i subvencions oficials que s'havien d'assolir si es materialitzava la col·laboració amb la «Cooperativa Agrícola Terra Alta i Secció de Crèdit», de la Pobla de Massaluca, una de les principals productores d'oli de la comarca. L'acord de col·laboració s'aprovà en l'assemblea general de 7 de setembre de 2004.

⁵⁵ «La Cooperativa Agrícola de Batea s'amplia amb una nova nau per a l'elaboració de vins negres», *El Punt*, dijous, 3 de juliol de 2003. «La Cooperativa de Batea estrena una nau per elaborar vins negres», *Diari de les Terres de l'Ebre*, dimecres, 29 de desembre de 2004.

Visita del President de la Generalitat, José Montilla, l'any 2007. Cedida per Andreu Ferré

Vista superior dels dipòsits d'acer inoxidable de la nova nau per als vins negres

Entre d'altres moltes raons de caire social, econòmic i jurídic, la Generalitat de Catalunya considerà que era el moment de regular al marc normatiu de les cooperatives davant la necessitat creixent de competir en un mercat cada cop més competitiu, i que aquesta competència havia d'augmentar amb l'ampliació del nombre de membres de la Unió Europea i amb els desafiaments econòmics i empresarials que representa l'entrada a la Unió Monetària Europea. Per tant, i per tenir instruments més vàlids i eficaços, promulgà la Llei 18/2002, de 5 de juliol, de cooperatives.⁵⁶ El primer impacte d'aquesta nova llei derivava del text de l'article 3, dedicat a la denominació de les societats, que estipulava els aspectes següents:

- La denominació de les cooperatives regides per aquesta llei ha d'incloure necessàriament en tota la documentació que produeixin el terme «societat cooperativa catalana», o l'abreviatura corresponent (SCoopC o SCC), i han d'indicar el règim de responsabilitat dels socis, que pot ésser limitada (SCL) o il·limitada (SCI). En tota la documentació d'aquestes cooperatives també s'han de fer constar les dades d'inscripció en el Registre de Cooperatives.
- Les cooperatives amb secció de crèdit subjectes a la llei que les regula han d'incloure l'expressió «i secció de crèdit» en la denominació social.

El Celler Cooperatiu i Secció de Crèdit Sant Miquel de Batea SCCL, a finals de 2004 era una de les 121 cooperatives agràries amb secció de crèdit que desenvolupaven la seva activitat a Catalunya, de les quals 76 estaven radicades a la demarcació de Tarragona.⁵⁷ En total gestionaven un volum de dipòsits superiors als 850 milions d'euros i un volum de crèdits de poc més de 100 milions d'euros. Quasi el 80% del total de seccions pertanyen a una cooperativa de serveis de segon grau (ASC, SCCL), a la qual es va adherir la Cooperativa de Batea el 1998.

Un èxit de la llarga trajectòria de la política de màrqueting i comercialització realitzada per la Cooperativa de Batea, ha estat poder obrir les portes de l'important mercat del vi del Regne Unit, consolidar el d'Alemanya, i fomentar els de Dinamarca, Bèlgica, Holanda, França, Andorra i els EUA; màxim si considerem que el mercat espanyol és reticent als vins catalans, i que la producció de raïms de la Cooperativa augmenta cada any.

⁵⁶ Publicada al DOGC núm. 3679, de 17 de juliol de 2002.

⁵⁷ La resta: 42 a Lleida i només 3 a Barcelona.

Agrobotiga de la Cooperativa

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (2000-2004)

Varietats / Anyada	2000	2001	2002	2003	2004
Garn/mac/clas*	3.583.897	3.633.959	2.685.958	2.905.183	3.565.499
Classes	36.570	58.610	46.220	31.470	29.610
Macabeu		23.264			
Garnatxa blanca	1.177.584	869.441	1.107.020	949.123	1.120.267
Moscatell					13.530
Total blanques	4.798.051	4.585.274	3.839.198	3.885.776	4.728.906
Carinyena	441.300	370.469	328.758	346.791	320.897
Garnatxa negra	2.659.522	2.047.175	2.932.846	2.812.982	4.176.848
Ull lleb/Tint/Caber**	122.166	182.725	241.560	226.670	373.790
Syrah	163.490	188.925	302.798	484.320	882.243
Cabernet-Merlot				81.100	182.670
Total negres	3.386.478	2.789.294	3.805.962	3.951.863	5.936.448
Carrolls	40.240	39.425	63.970	28.480	17.040
TOTAL GENERAL	8.224.769	7.413.993	7.709.130	7.866.119	10.682.394

*Varietats Garnatxa blanca, Macabeu i Classes.

**Varietats Ull de llebre, Tintorera i Cabernet.

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea.

Una problemàtica ben diferent de la del vi era la de l'oli. El fet de no disposar de molí d'oli en propietat no era grat als successius consells rectors, fins al punt d'haver preparat diferents estudis i projectes per tornar a posar en funcionament un molí per elaborar el propi oli de la Cooperativa. La darrera d'aquestes propostes fou desestimada per l'Assemblea General de l'11 de febrer de 2005. Sens dubte, la principal raó d'aquest rebuig és l'alt cost d'una instal·lació d'aquest tipus que reuneixi tots els requisits estipulats per la Denominació d'Origen Protegida Oli de la Terra Alta. Malgrat que des de l'any 1993 el molí de la Cooperativa s'havia donat de baixa del registre oficial de molins d'oli en actiu, fins al 12 de novembre de 2005 l'Assemblea General no va prendre l'acord de procedir al desmantellament i desguàs de l'equipament del vell molí.

El diumenge 29 de maig de 2005, a les 11 del matí, el secretari general d'Agricultura, Josep Pau, inaugurà la V Fira del Vi de la Terra Alta que es celebrà a Batea. Un de la vintena llarga d'estands instal·lats en el pavelló municipal fou el del Celler Cooperatiu. En un anunci del Celler, just al costat d'aquesta notícia, publicat a *La Veu de l'Ebre*, es fa constar la frase: «possiblement el millor vi del món», més que un reclam comercial, és tota una declaració d'intencions adreçada a la cerca de l'excel·lència i la qualitat dels vins elaborats per la Cooperativa.

La campanya de la verema de 2005 suposà un canvi de tendència en la proporció de raïms que es quedaven a la Cooperativa per ser elaborats en el seu celler. Dels 7.425.219 kg de raïms entrats, foren venuts a d'altres cellers 3.017.827 kg, quantitat que representa el 40% de la producció total. Amb aquestes xifres de producció de raïms i de vi elaborat pel Celler, s'han de cercar nous mercats a l'exterior, i especialment consolidar la presència de les marques de la Cooperativa a Alemanya i el Regne Unit, aquest darrer país és el primer importador mundial amb prop de 2.000 milions d'ampolles. Per assolir aquesta finalitat, no hi havia millor aparador que la *London WINW 2005*, una de les fires internacionals exclusivament de vins més importants per al sector, que se celebra a Londres al mes de maig. Seguint aquesta política de màrqueting encaminada a l'augment les exportacions, al mes següent, la Cooperativa de Batea també presentà els seu productes a *WINEXPO 2005*, que se celebra a Bordeus (França), que des del 1981, any de la primera edició, s'ha convertit en un certament absolutament arrelat i és considerat com un dels més importants i selectius des del punt de vista internacional. Aquell any es va exportar a Alemanya, el Regne Unit, Dinamarca, Bèlgica, Holanda, França, Andorra, els EUA, i a més es varen incorporar Àustria i Noruega a la llarga llista de països importadors de vins de la Cooperativa de Batea.

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

*No et puja al cap
que et puja al cor...
lo vi de batea!
Pos, fem un traquet?
Fem!*

COOPERATIVA AGRICOLA DE BATEA

CELLER BATEA

GRANS VINS DE LA TERRA ALTA

possiblement el millor vi del món

Anunci a *La Veu de l'Ebre*, diumenge, 27 de maig de 2005

Per adaptar-se a la nova normativa (Llei 18/2002), s'hagueren de realitzar les oportunes modificacions dels estatuts de la Societat. Segons escriptura pública de 20 de desembre de 2005, la denominació oficial és de «Celler Cooperatiu i Secció de Crèdit Sant Miquel de Batea SCCL».

El 2006 fou un any de transició, que es va aprovar condicionar una nau per emmagatzemar vi blanc. Aquest any la tasca de màrqueting se centrà, d'una banda a consolidar la presència en les dues fires especialitzades en el món del vi més importants d'Europa: la Fira del Vi de Düsseldorf: *ProWein 2006*, i la *London WINW 2006*, per intentar augmentar encara més les exportacions que es realitzaven als importantíssims mercats d'Alemanya i el Regne Unit, que entre tots dos importen quasi 4.000 milions d'ampolles l'any; i d'altra a fer el salt al mercat asiàtic, el més gran del món per nombre de consumidors potencials, presentant els vins a la *Food & Hotel Asia*, FHA 2006, un esdeveniment internacional de la indústria alimentària i de l'hospitalitat que se celebra a Singapur (Malàisia), al mes d'abril.

La cooperativa de segon grau Fructicultors Associats Ribera d'Ebre (FARE) de Vinebre, a la qual estava integrada la Cooperativa de Batea des de 1989, a la seva vegada, volia fusionar-se amb la Unió Agrària Cooperativa, amb la finalitat de millorar la comercialització de l'ametlla. Com havíem comentat anteriorment, la Unió Agrària Cooperativa fou creada el 1963 —en desaparèixer la *Unión de Cooperativas del Campo de la Provincia de Tarragona*, coneguda com UTECO—, com a cooperativa de segon grau per col·laborar amb els pagesos per modernitzar els processos de transformació. L'assemblea general de la Cooperativa de Batea celebrada el 27 de juliol de 2007 rebutjà el projecte de fusió de FARE i Unió Agrària Cooperativa, i els socis demanaren al Consell Rector que sol·licités la baixa de Fructicultors Associats Ribera d'Ebre (FARE) i iniciés les gestions per associar-se com a membre de ple dret a *Crisol de Frutos Secos*, una societat agrària de transformació, amb seu social a Reus, que agrupa a productors d'ametlles, avellanes i d'altres fruits secs de tot Espanya, per concentrar l'oferta de les produccions de tots els seus afiliats, per a la posterior comercialització conjunta i el foment de les bones pràctiques agrícoles.

El diumenge 4 de novembre de 2007, el conseller d'Agricultura, Joaquim Llena, inaugurarà les noves instal·lacions del Celler, que han suposat una inversió de 800.000 €, i que consisteixen en una nau completament automatitzada per elaborar vins blancs i un magatzem per al vi embotellat. Per elaborar 7.000 hectolitres de vi s'ha instal·lat una premsa pneumàtica de 50.000 quilograms i un grup de fred amb 150.000 frigories de potència. La Cooperativa de Batea ja produeix el 25% dels vins de la comarca i s'ha convertit en una

de les cooperatives de primer grau més grans de Catalunya, apostant per retornar a la tradicional preponderància dels vins blancs a la Terra Alta, però adaptats a les exigències i gustos del consumidor actual.⁵⁸

La fusió de les dues cooperatives de segon grau, FARE i Unió Agrària Cooperativa es materialitzà l'any següent, el 2008, i va augmentar la concentració de fruits secs a les comarques tarragonines. Actualment, la denominació social de la nova societat és «Unió Corporació Alimentària SCCL». Tal com s'havia acordat en Assemblea General, la Cooperativa de Batea es va donar de baixa de FARE abans d'aquella fusió, a primers d'any.

Des de l'abril de 2008 es discuteix la conveniència de modificar els estatuts de la Societat per reduir el temps de mandat del Consell Rector, així com el nombre de socis que el constitueixen. Realitzades les consultes jurídiques oportunes, l'Assemblea General del 27 de juny de 2008 aprovà la modificació de diversos articles dels Estatuts, i la reducció esglaonada del Consell Rector a tres membres per a l'any 2011, reduint un membre el 2009 i dos el 2010 (escriptura pública del 8 d'agost de 2008). A més a més de les qüestions estatutàries, l'assemblea del 27 de juny va debatre i aprovar diverses actuacions de futur, adreçades a millorar els equipaments elèctrics i mecànics, així com un pla d'inversions i projectes per al bienni 2009-2010, entre els quals estaven la reestructuració de les oficines, nous dipòsits de vi, una nova embotelladora i l'estudi per instal·lar un dispensador de gasoil agrícola a les instal·lacions de la Cooperativa. També es va ratificar el conveni de col·laboració amb la Cooperativa Agrícola Terra Alta i Secció de Crèdit, de la Pobla de Massaluga, una de les principals productores d'oli de la comarca, que havia entrat en vigència el 2004.

Quantitat i diversitat de vi embotellat que s'ha assolit en relativament poc temps, ja que encara no feia ni vint anys que la Cooperativa de Batea era un petit celler que produïa un vi d'alta graduació que majoritàriament es venia en garrafa en el local de la mateixa Societat o sortia en camions cisterna per millorar vins d'altres cellers. A partir de la profunda transformació a la qual es va sotmetre la Cooperativa a les darreries dels anys vuitanta de segle passat, i amb la introducció de nova tecnologia i moderns processos d'elaboració de vins de qualitat, resulta que actualment s'embotella el 85% de la producció. Però, com que el mercat espanyol és poc receptiu als vins elaborats a Catalunya, les vendes d'aquest producte passen per obrir-se al món, per consolidar-se en els mercats internacionals en què sí saben

⁵⁸ «La Festa del Vi de Gandesa mostra les novetats dels cellers de la Terra Alta», *El Punt*, dimecres, 31 d'octubre de 2007.

apreciar l'excel·lent relació qualitat-preu dels vins del Celler Cooperatiu de Batea. Més concretament als EUA, on s'han duplicat les vendes, arran que el prestigiós enòleg Robert Parker ha inclòs la marca *Las Colinas del Ebro*, nom amb què es comercialitza en el mercat exterior la marca *Vallmajor*, entre els 100 millors vins amb preu inferior a 25 dòlars.⁵⁹ Tanmateix, almenys unes 250.000 ampolles de les diferents marques del Celler s'exporten a Alemanya, Suècia, Dinamarca, Bèlgica, Holanda, Itàlia, Regne Unit, França, Àustria, Noruega, Andorra, i als EUA.

Amb aquesta important presència internacional, el vi esdevé un dels ambaixadors més important de la Terra Alta —però també de la forma de viure i de la identitat dels catalans— i, en bona mesura, això es deu al Celler Cooperatiu de Batea; doncs, l'excel·lent relació qualitat-preu i l'assortiment de diferents elaboracions s'assoleix gràcies a una producció diversificada de varietats viníferes, que en els darrers cinc anys —com es pot observar en la següent taula estadística—, s'ha materialitzat amb la progressiva introducció de les varietats de raïm blanc: moscatell i *chardonnay*, encara que es manté la tendència iniciada en el quinquenni anterior, de més producció de raïms negres en detriment dels blancs.

Dipòsits d'acer inoxidable a la nau de vins blancs

⁵⁹ Rafel VILLA, «Con el vino a otra parte», *Economia & Negocios*, diumenge 12 d'abril de 2009, 4-5.

Producció vitícola de la Cooperativa de Batea (2005-2009)

Varietats / Anyada	2005	2006	2007	2008	2009
Garn/mac/clas*	2.029.777	1.995.700	2.025.560	2.400.180	1.882.570
Classes	19.550	17.000	2.100	1.840	2.020
Garnatxa blanca	1.138.300	1.474.858	2.070.603	1.591.218	2.137.368
Moscatell	4.840	9.960	28.210	62.155	104.440
Chardonnay			3.340	13.350	24.080
Total blanques	3.192.467	3.497.518	4.129.813	4.068.743	4.150.478
Carinyena	200.351	157.250	177.581	115.410	135.040
Garnatxa negra	2.701.632	3.079.674	3.890.047	2.880.886	3.484.433
Ull lleb/Tint/Caber**	309.730	437.570	387.200	335.660	426.320
Syrah	821.659	1.055.980	1.026.820	778.720	1.083.680
Cabernet-Merlot	196.890	344.540	395.310	354.540	441.460
Total negres	4.230.262	5.075.014	5.876.958	4.465.216	5.570.933
Carrolls	2.490		1.540	872	
TOTAL GENERAL	7.425.219	8.572.532	10.008.311	8.534.831	9.721.411

*Varietats Garnatxa blanca, Macabeu i Classes

**Varietats Ull de llebre, Tintorera i Cabernet

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea

Actualment la producció dels cellers elaboradors de vins i cava representen el tercer sector més important de la indústria agroalimentària catalana, i en bona mesura es deu a l'elevada producció de la Cooperativa de Batea, xifrada en poc menys de deu milions de quilograms el 2009. Aquesta elevada producció és dóna en un terme municipal que no ha seguit la mateixa tendència que la resta de Catalunya, on el conreu de la vinya començà a minvar fa 75 anys, durant la Guerra Civil, quan es perderen unes 50.000 hectàrees de conreu, sobre un total de 250.000 que mai no ha tornat a recuperar. Entre el 1950 i el 1965 —període en què es va crear a Batea la seva Cooperativa Agrícola— es produí una certa estabilització, però després continuà la davallada, fins i tot a Batea, que ha passat de les 3.452 de 1982 a les 2.740 hectàrees de 1999.

Hectàrees dedicades a la vinya a Batea (1982-1999)

Raïm de vinificació												
Any	Vins Denominació d'Origen						Altres vins					
	Total		Secà		Regadiu		Total		Secà		Regadiu	
	Explot.	Ha	Explot.	Ha	Explot.	Ha	Explot.	Ha	Explot.	Ha	Explot.	Ha
1999	336	2.740	332	2.644	23	96	8	22	5	12	5	10
1989	407	2.893	406	2.867	6	26	18	85	3	20	17	65
1982	0	0	0	0	0	0	487	3.452	487	3.421	3	31

Font: IDESCAT. *Cens agrari*

Aquesta disminució és causa de la regulació de superfícies imposada per l'administració comunitària d'aquest sector agrícola; però, paradoxalment, cal destacar que la reducció de superfície de conreu de la vinya no s'ha traduït en una caiguda paral·lela de la producció, ans al contrari, no només ha augmentat considerablement per la major productivitat del sector —com es pot observar en les diferents taules estadístiques de producció vitícola de la Cooperativa de Batea, període 1961-2009—, sinó que a més ha anat acompanyada d'un increment general de la qualitat i de l'auge de les exportacions a Europa i els Estats Units, tot plegat en un moment de forta crisi com l'actual.

La Cooperativa de Batea n'és un bon exemple, d'aquest increment de productivitat del sector vitivinícola, del constant augment de la seva qualitat i de la major presència en els mercats exterior i, se'ns dubte, ha tingut, té i tindrà un paper important en la revitalització econòmica d'una comarca com la Terra Alta. De manera que, el present i també el futur del Celler Cooperatiu de Batea —sense menysvalorar l'aportació de les ametlles i les olives— estan estretament vinculats a la producció vitivinícola, com hem esmentat una de les tres més importants del sector agrari de Catalunya, ja sigui des d'un punt de vista econòmic com per la incidència real sobre el territori, com ho posen de manifest les xifres de la taula estadística següent:

Pes específic de la Cooperativa de Batea en la DO Terra Alta (2000-2010)

Anyada	DO Terra Alta (kg)	Coop. de Batea (kg)	Percentatge
2000	40.347.928	8.224.769	20,38
2001	36.920.245	7.413.993	20,08
2002	36.377.356	7.709.130	21,19
2003	35.619.681	7.866.119	22,08
2004	46.805.345	10.682.394	22,82
2005	31.044.532	7.425.219	22,91
2006	37.518.375	8.572.532	22,84
2007	40.149.198	10.008.311	24,92
2008	37.030.588	8.534.831	23,04
2009	38.567.289	9.721.411	25,20
2010	36.075.653	8.284.542	22,96
TOTAL	416.456.190	94.443.251	22,67
MITJANA	37.859.654	8.585.750	22,67

Font: DO Terra Alta i Cooperativa de Batea

Any rere any, el pes específic de la Cooperativa de Batea dins la DO Terra Alta és més gran, ja que en si mateixa representa una quarta part de la producció total de la Denominació d'Origen que, d'altra banda, és una de les més importants de Catalunya.

Aquesta posició preponderant a la comarca de la Terra Alta, adquirida per la Cooperativa, és el resultat directe de cinquanta anys de constància i d'esforç dels cooperativistes, d'un conreu esmerat de la vinya, de conjuntar qualitat i volum de producció, d'invertir en tecnologia i instal·lacions per desenvolupar la indústria vitivinícola, de cercar experimentats elaboradors amb una sòlida formació enològica, i de fomentar la formació i l'adquisició de coneixements pels viticultors. Mig segle ha calgut per consolidar un sistema productiu eficient i rentable, de prestigi reconegut mitjançant els nombrosos premis al vins elaborats pel Cellar.

Però, el potencial productor i elaborador de la Cooperativa va més enllà de l'àmbit estrictament comarcal, posicionant-se en línia amb els principals

elaboradors de vins de Catalunya. La producció total de raïms de la Cooperativa de Batea representà el 2009 el 2,21% de total produït a Catalunya i el 5,09% del recollit a les demarcacions de Tarragona, com es pot observar en la següent taula estadística:

**Raïms produïts a Catalunya, Tarragona
i per la Cooperativa de Batea (1997-2009)**

Anyada	CATALUNYA Kg de raïms	TARRAGONA Kg de raïms	COOPERATIVA DE BATEA (kg)	% respecte Catalunya	% respecte Tarragona
1997	469.419.000	211.970.000	7.575.497	1,61	3,57
1998	420.663.000	202.310.000	5.088.912	1,21	2,51
1999	459.857.000	220.274.000	4.674.849	1,02	2,12
2000	454.169.000	224.252.000	8.224.769	1,81	3,67
2001	408.997.000	216.478.000	7.413.993	1,81	3,42
2002	439.794.000	212.220.000	7.709.130	1,75	3,63
2003	487.564.000	227.309.000	7.866.119	1,61	3,46
2004	557.521.000	258.885.000	10.682.394	1,92	4,13
2005	384.413.000	165.067.000	7.425.219	1,93	4,50
2006	452.675.000	174.420.000	8.572.532	1,89	4,91
2007	417.937.000	155.856.000	10.008.311	2,39	6,42
2008	411.447.000	174.904.000	8.534.831	2,07	4,88
2009	439.828.000	190.921.000	9.721.411	2,21	5,09
TOTAL	5.804.284.000	2.634.866.000	103.497.967	1,78	3,93
MITJANA	446.483.385	202.682.000	7.961.382	1,78	3,93

Font: IDESCAT: *Anuari estadístic de Catalunya (1989-2009)* i Cooperativa de Batea

Una realitat molt diferent és la producció oleícola de la Cooperativa de Batea —encara que té una explicació com veurem més avall—, amb una producció total d'olives que en els darrers sis anys ha estat d'1.012.996 kg. El 83,20%, 842.971 kg, fou destinat a la producció de 169.081 litres d'oli, amb un rendiment mitjà del 20%. Com és habitual, la producció oleícola fou molt irregular, i se situà entre els 35.049 kg de 2008 i els 266.021 kg de 2003.

Producció d'olives i d'oli de la Cooperativa de Batea (2003-2009)

Any	Olives per al molí			Litres d'oli	D'altres olives	Total anyada
	Arbre	Terra	Total			
2003	236.739	9.738	246.477	48.777	19.544	266.021
2004	108.214	7.016	115.230	17.336	37.566	152.796
2005	240.702		240.702	44.763	7.985	248.687
2006	31.380		31.380	6.987	104.930	136.310
2007	99.710		99.710	25.395		99.710
2008	35.049		35.049	8.400		35.049
2009	74.423		74.423	17.423		74.423

Font: Arxiu de la Cooperativa de Batea

En aquests cinquanta anys la producció agrària de Batea s'ha transformat notablement, i en conseqüència la dels socis cooperatius. El 1961 el conreu majoritari eren els cereals: ordi, blat i civada, en aquest ordre d'importància. Els seguien les oliveres; la vinya anava més enrere, i finalment l'ametller; mentre que els fruiters i l'horta eren conreus dedicats sobretot al consum domèstic. En només deu anys, la superfície de conreu augmentà notablement i canvià la importància relativa dels principals conreus. Des de llavors, seguint un procés de transformació constant, la vinya ha passat a ser amb molta diferència el principal conreu, i el segueix en importància l'ametller; l'olivera —com s'observa en la taula estadística anterior— s'ha reduït notablement, mentre que els cereals pràcticament han desaparegut.⁶⁰

⁶⁰ *La Terra Alta. Estructures productives i evolució social*, Barcelona 1993, 296-297.

El present del Celler Cooperatiu de Batea

El Celler Cooperatiu de Batea té una estructura productiva organitzada en les següents seccions:

COMERCIAL	AMETLLES
CELLER	EMBOTELLADORA
OLIVES	CRÈDIT

La plantilla de personal amb contracte laboral fix és:

Administració	Jaume Ferré Ubach Ma. Lourdes Solé Martí Eva Ma. Rivera Curto
Secció de Crèdit	Miguela Maijó Sangenís
Enologia	Luis Marín Torres Judith Folch Rius
Comercial	Ma. del Mar Ferré Ubach
Bodega	Josep Pastor Bes Marian Nastase Josep Ma. Aguiló Ferrús David Canalda Rams
Embotelladora	Ma. José Alañá Vaquer Rosa Caballé Adrià Ma. Teresa Altés Centelles Jana Solarikova
Agrobotiga	Esther Piñol Vaquero Miguela Adrià Canalda
Transportista	Francisco Alañá Rams

Plantilla actual dels treballadors de la Cooperativa. Foto: Taller d'Imatges Manel i Judith

Membres de la Junta Rectora 2011. Foto: Miguela Maijó

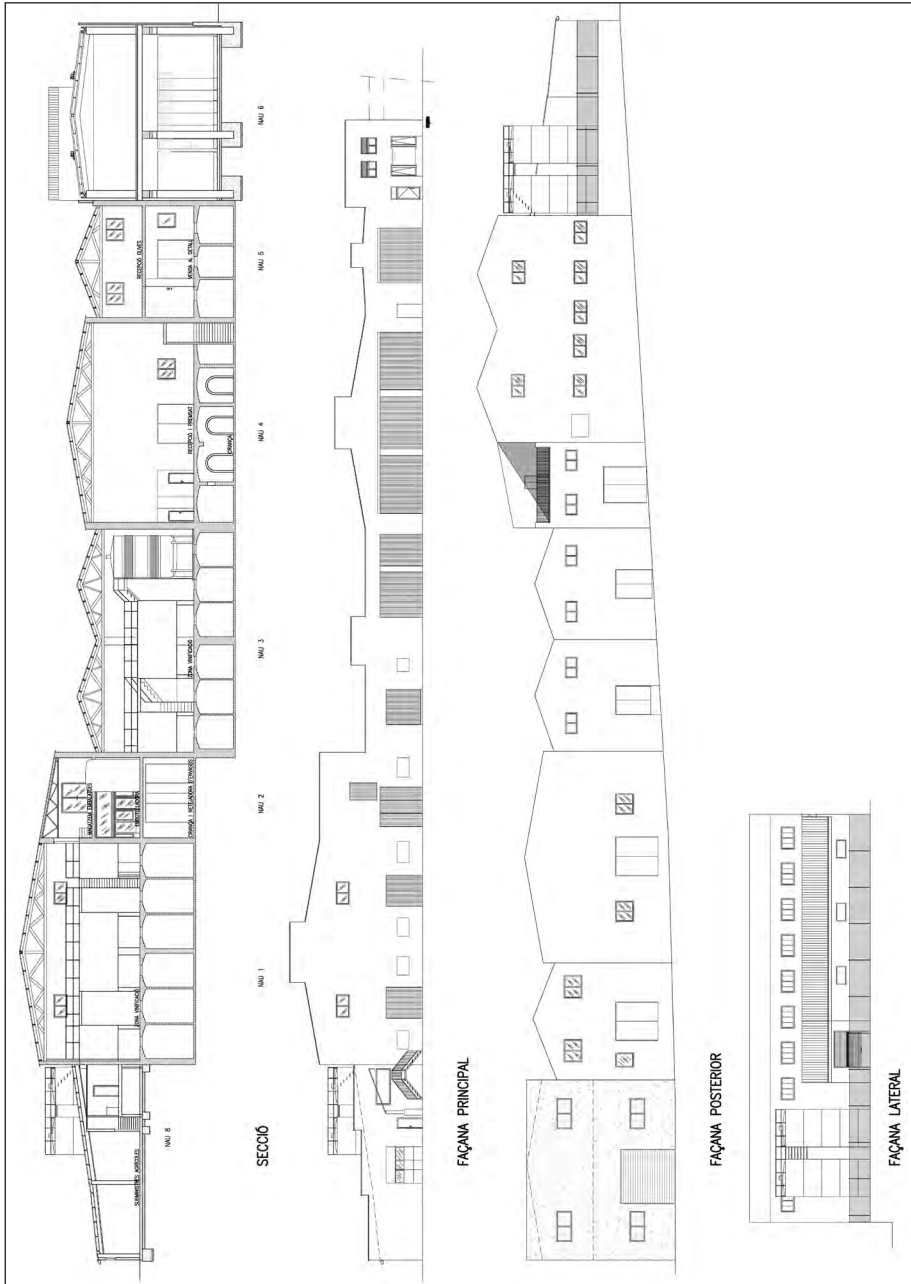
PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Amb aquesta estructura i personal laboral, amb la participació dels membres de les juntes rectores, es desenvolupa l'objecte social de la Cooperativa, que engloba set grans àmbits de producció: elaboració i embotellament de vi i misteles per a la comercialització; comercialització de fruits secs, venda al detall de fertilitzants i altres productes; envasament i comercialització d'olives; comercialització d'oli i de productes financers oferts als socis per la secció de crèdit.

Actualment el Celler Cooperatiu i Secció de Crèdit Sant Miquel de Batea, SCCL, és una de les 117 cooperatives agrícoles catalanes amb secció de crèdit i una de les 76 radicades a les demarcacions de Tarragona. Està formada per 214 associats (entre homes i dones). La Secció Cooperativa, a 31 de desembre de 2010, disposa d'uns actius nets valorats en 5.217.381,05 € i ha generat una facturació anual de 3.658.673,38 € el darrer exercici.

L'oferta diversificada de vins elaborats pel Celler Cooperatiu de Batea des de l'any 2008, fins al present, és molt ampli i aquesta inclou vins joves, criances i reserves, en total més de 500.000 ampolles (mentre que a l'engròs es ven un 15% del vi elaborat).

Categoria	Marca
Vi jove	Vallmajor blanc Vallmajor rosat Vallmajor negre Las Colinas del Ebro BVB blanc BVB negre Castell d'Algars Batea finca Primícia Chardonnay
Vi fermentat en bóta	Primícia blanc madurat en bóta
Criança	Primícia blanc Primícia negre Torre del Moro Vivertell negre L'Aube Tipicitat
Reserva	Vivertell blanc

Alçats del conjunt d'instal·lacions de la Cooperativa. Autor: Francesc Primé Vidiella

ANNEX I. MEMBRES DE LES JUNTES RECTORES

Abril/1961 a Abril/1962
President
JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
Tomàs Maijó Llop
Secretari
Ramon Vallespí Ferré

Tresorer
Francisco Álvarez Alañá
Vocals
Lidio Ventura Ferré
Manuel Frígola Alañá
Josep Caballé Martí
Eugenio Castillo Maijó

Francisco Alís Balañá
Miquel Arrufí Monlleó
Andreu Julià Suñé
Ramon Vaquer Bes
Miquel Gasull Rams
Cristóbal Porta Bonillo
Miquel J. Llop Suñé

Abril/1962 a Abril/1963
President
JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
Tomàs Maijó Llop
Secretari
Ramon Vallespí Ferré
Tresorer
Francisco Álvarez Alañá

Vocals
Eugenio Castillo Maijó
Miquel Arrufí Monlleó
Andreu Julià Suñé
Miquel J. Llop Suñé
Francisco Rams Aguiló
Bautista Llop Maijó
Enrique Castillo Aguiló
Àngel Adell Gordo

Joaquín Ulldemolins Valls
Francisco Llop Piñol
Francisco Arrufí Peris
Revisors Comptes
Josep Altés Villarroja
Francisco Plana Pubill
Manuel Antolín Altés

Abril/1963 a Maig/1964
President
JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
Bautista Llop Maijó
Secretari
Joan Prades Mulet
Tresorer
José Ma. Altés Galcerá

Tractor
Enrique Castillo Aguiló
Bautista Martí Suñé
Joaquín Ulldemolins Valls
Bautista Martí Amado
Vocals
Francisco Arrufí Peris
Francisco Llop Piñol
Àngel Adell Gordo

Josep Suñé Altés
Manuel Martí Vallespí
Francisco Peig Sucarrat
Avisador
Francisco Rams Aguiló
Revisors Comptes
Francisco Plana Pubill
Fernando Maijó Llop
Manuel Antolín Altés

Maig/1964 a Maig/1965
President
JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
Mateo Rams Aguiló
Secretari
Joan Prades Mulet
Tresorer
José Ma. Altés Galcerá

Tractor
Bautista Martí Suñé
Bautista Martí Amado
Josep Ulldemolins Riba
Miquel Ferré Llop
Vocals
Manuel Martí Vallespí
Francisco Peig Sucarrat
Josep Suñé Altés

Fernando Llop Maijó
Miquel Adell Martí
Jaume Busquets Jordá
Avisador
Manuel Pubill Vaqué
Revisors Comptes
José Ma. Vidal Curto
Francisco Plana Pubill
Fernando Maijó Llop

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

Maig/1965 a Maig/1966
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Mateo Rams Aguiló
Secretari:
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Pedro Bes Valls

Tractor
 Miquel Ferré Llop
 Josep Uldemolins Riba
 Agustí Villagrassa Fuertes
 Santiago Mora Martí
Vocals
 Jaume Busquets Jordá
 Fernando Llop Maijó
 Santiago Valén Masía

Josep Bes Albesa
 Miquel Adell Martí
 Víctor Domenech Cabré
Avisador
 Manuel Pubill Vaqué
Revisors Comptes
 Miquel Llorens Villarroya
 José Ma. Vidal Curto
 Fernando Maijó Llop

Maig/1966 a Juny/1967
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Tomàs Rams Llop
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Pedro Bes Valls

Secció Crèdit
 Bautista Bes Peig
 Santiago Valén Masía
Tractor
 Agustí Villagrassa Fuertes
Vocals
 Santiago Mora Martí
 Domingo Busquets Jordá
 Josep Curto Lapiedra
 Josep Bes Albesa

Víctor Domenech Cabré
 Joaquín Suñé Suñé
 Higinio Aguiló Balagué
Avisador
 Manuel Bes Gavaldá
Revisors Comptes
 Joaquín Maijó Riba
 Miquel Llorens Villarroya
 José Ma. Vidal Curto

Juny/1967 a Maig/1968
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Tomàs Rams Llop
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Genís Bes Domenech

Secció Crèdit
 Jesús Vallespí Díez
 Bautista Bes Peig
Tractor
 Domingo Busquets Jordá
 Josep Curto Lapiedra
 Emilio Piñol Llop
 Mariano Amado Canalda
Vocals
 Joaquín Suñé Suñé

Higinio Aguiló Balagué
 Mariano Alañá Alabart
 Miquel Casals Valls
Avisador
 Manuel Bes Gavaldá
Revisors Comptes
 Josep Llop Arrufí
 Joaquín Maijó Riba
 Miquel Llorens Villarroya

Maig/1968 a Maig/1969
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Francisco Alís Balañá
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Genís Bes Domenech

Secció Crèdit
 Jesús Vallespí Díez
 Manuel Barrué Peris
Tractor
 Mariano Amado Canalda
 Emilio Piñol Llop
 Manuel Adrià Alañá
 Bautista Aguiló Simó
Vocals
 Miquel Casals Valls

Mariano Alañá Alabart
 Fernando Peig Solé
 Eugenio Busom Martí
Avisador
 Fèlix Frígola Peris
Revisors Comptes
 Josep Mallén Peris
 Josep Llop Arrufí
 Joaquín Maijó Riba

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Maig/1969 a Maig/1970
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Francisco Alís Balañá
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Federico Bes Busom

Secció Crèdit
 Manuel Barrué Peris
 Manuel Altés Plana
Vocals
 Manuel Adrià Alañá
 Fernando Peig Solé
 Eugenio Busom Martí
 Bautista Aguiló Simó
 Camilo Antolín Altés

Manuel Ferré Curto
 Miquel Aguiló Suñé
 Bautista Llop Llop
Avisador
 Fèlix Frígola Peris
Revisors Comptes
 Enrique Castillo Aguiló
 Josep Mallén Peris
 Josep Llop Arrufí

Maig/1970 a Juny/1971
President
 JOSÉ Ma. LLOP AGUILÓ
Vicepresident
 Bautista Martí Suñé
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Federico Bes Busom

Secció Crèdit
 Manuel Altés Plana
 Miquel Piñol Llop
Vocals
 Camilo Antolín Altés
 Manuel Ferré Curto
 Bautista Llop Llop
 Miquel Aguiló Suñé
 Miquel Ulldemolins Mestre

Remigio Caldú Serrat
 Francisco Peig Sucarrat
Avisador
 Miquel Salvadó Suñé
Revisors Comptes
 Juan Rams Domingo
 Enrique Castillo Aguiló
 Josep Mallén Peris

Juny/1971 a Juny/1972
President
 BAUTISTA MARTÍ SUÑE
Vicepresident
 Francisco Arrufí Peris
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Juan Castillo Aguiló

Secció Crèdit
 Miquel Piñol Llop
 Antonio Alís Vidal
Vocals
 Miquel Ulldemolins Mestre
 Remigio Caldú Serrat
 Francisco Peig Sucarrat
 Miquel Rel Ferrer
 Domingo Busquets Jordá

Domingo Alís Llop
 Segundo Losmozos Soriano
 Josep Paladella Vaquer
Avisador
 Miquel Salvadó Suñé
Revisors Comptes
 Francisco Villarroya Galcerá
 Juan Rams Domingo
 Enrique Castillo Aguiló

Juny/1972 a Maig/1973
President
 FRANCISCO ARRUFÍ PERIS
Vicepresident
 José Ma. Altés Galcerá
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Juan Castillo Aguiló

Secció Crèdit
 Antonio Alís Vidal
 Francisco Navarro Ramos
Vocals
 Segundo Losmozos Soriano
 Josep Paladella Vaquer
 Domingo Busquets Jordá
 Domingo Alís Llop
 Jordi Ferrús Peris

Salvador Mallén Mulet
 José Ma Solé Tobia
 Josep Suñé Altés
Avisador
 Manuel Antolín Altés
Revisors Comptes
 Josep Piñol Gasull
 Francisco Villarroya Galcerá
 Juan Rams Domingo

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

Maig/1973 a Juny/1974
President
 JOSÉ Ma. ALTÉS GALCERÁ
Vicepresident
 Francisco Plana Pubill
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Genís Bes Domenech

Secció Crèdit
 Francisco Navarro Ramos
 Miquel Rams Villarroya
Vocals
 Jordi Ferrús Peris
 José Ma. Solé Tobia
 Salvador Mallén Mulet
 Josep Suñé Altés
 Josep Ulldemolins Riba

Joaquín Peris Piñol
 Bautista Domenech Cabré
 Manuel Bes Gabaldà
Avisador
 Manuel Antolín Altés
Revisors Comptes
 Francisco Suñé Altaba
 Josep Piñol Gasull
 Francisco Villarroya Galcerà

Juny/1974 a Juliol/1975
President
 FRANCISCO PLANA PUBILL
Vicepresident
 Bautista Aguiló Martí
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Genís Bes Domenech

Secció Crèdit
 Miquel Rams Villarroya
 José Ma. Amado Altaba
Vocals
 Bautista Domenech Cabré
 Manuel Bes Gabaldà
 Joaquín Peris Piñol
 Josep Ulldemolins Riba
 Francisco Peris Llop

Felipe Llop Domenech
 Juan Bta. Rams Martí
 Joaquín Maijó Riba
Avisador
 Miquel Suñé Rams
Revisors Comptes
 Àngel Adell Gordo
 Francisco Suñé Altaba
 Josep Piñol Gasull

Juliol/1975 a Juliol/1976
President
 BAUTISTA AGUILÓ MARTÍ
Vicepresident
 Josep Llop Boix
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Felip Maijó Aguiló

Secció Crèdit
 José Ma. Amado Altaba
 Manuel Amado Adrià
Ametlla
 Felip Adrià Alañá
 Joaquín Maijó Riba
Adobs
 Esteve Villarroya Galcerà
 Felip Llop Domenech
Pinsos
 Juan Bta. Rams Martí

Miquel Suñé Bes
Neteja
 Francisco Peris Llop
 Jaume Bes Altés
Avisador
 Miquel Suñé Rams
Revisors Comptes
 Josep Llop Arrufí
 Francisco Suñé Altaba
 Àngel Adell Gordo

Juliol/1976 a Juliol/1977
President
 JOSEP LLOP BOIX
Vicepresident
 Pere Rams Masía
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Felip Maijó Aguiló

Secció Crèdit
 Manuel Amado Adrià
 José Ma. Vidal Curto
Ametlla
 Felip Adrià Alañá
 Manuel Adrià Alañá
Adobs
 Francisco Villarroya Galcerà
 Manuel Barrué Peris
Pinsos
 Miquel Suñé Bes

Federico Bes Busom
Neteja
 Jaume Bes Altés
 Francisco Canalda Aguiló
Avisador
 Valero Olivé Albesa
Revisors Comptes
 Pedro Ulldemolins Valls
 Àngel Adell Gordo
 Josep Llop Arrufí

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Juliol/1977 a Juliol/1978
President
 PERE RAMS MASÍA
Vicepresident
 Antonio Alís Vidal
Secretari
 Joan Prades Mulet
Tresorer
 Francisco Villarroya Galcerà

Secció Crèdit
 José Ma. Vidal Curto
 Francisco Arrufí Villarroya
Ametlla
 Manuel Adrià Alañá
 Joaquín Ulldemolins Valls
Adobs
 Manuel Barrué Peris
 Carlos Bes Peris
Pinsos
 Federico Bes Busom

Fernando Frígola Martí
Neteja
 Francisco Canalda Aguiló
 Bautista Martí Amado
Avisador
 Valero Olivé Albesa
Revisors Comptes
 Josep Llop Arrufí
 Pedro Ulldemolins Valls
 Ramon Rivera Llop

Juliol/1978 a Juliol/1979
President
 ANTONIO ALIS VIDAL
Vicepresident
 Juan Rams Domingo
Secretari
 Carlos Bes Peris
Tresorer
 Francisco Villarroya Galcerà

Secció Crèdit
 Francisco Arrufí Villarroya
 Francisco Suñé Altaba
Ametlla
 Joaquín Ulldemolins Valls
 Miquel Ferré Llop
Adobs
 Joaquín Ferré Ferré
Pinsos:
 Fernando Frígola Martí
Vocals
 Pedro Busom Llop

Neteja
 Bautista Martí Amado
 Santiago Valén Masià
Avisador
 Juan Rams Adell
Revisors Comptes
 Pedro Ulldemolins Valls
 Ramon Rivera Llop
 Manuel Suñé Aguiló

Juliol/1979 a Juliol/1980
President
 JUAN RAMS DOMINGO
Vicepresident
 José Ma. Altés Galcerà
Secretari
 Juan Castillo Aguiló
Tresorer
 Josep Ulldemolins Riba

Secció Crèdit
 Francisco Suñé Altaba
Embotelladora
 Francisco Plana Pubill
Ametlla
 Miquel Ferré Llop
 Àngel Adell Gordo
Adobs
 Joaquín Ferré Ferré
 José Ma. Solé Tobia
Pinsos
 Fernando Maijó Llop

Neteja
 Santiago Valén Masià
 Josep Piñol Gasull
Avisador
 Juan Rams Adell
Revisors Comptes
 Manuel Suñé Aguiló
 Ramon Rivera Llop
 Josep Alañá Altés

Juliol/1980 a Agost/1981
President
 JOSÉ Ma. ALTÉS GALCERÀ
Vicepresident
 Felip Maijó Aguiló
Secretari
 Juan Castillo Aguiló
Tresorer
 Josep Ulldemolins Riba

Embotelladora
 Francisco Plana Pubill
 Esteve Villarroya Galcerà
Ametlla
 Joaquín Maijó Riba
 Àngel Adell Gordo
Adobs
 José Ma. Solé Tobia
 Joaquín Peris Piñol
Pinsos
 Josep Blanch Conchello

Vocals
 Joaquín Rams Adrià
 Josep Piñol Gasull
Neteja
 Àngel Bes Gabaldà
Avisador
 Tomàs Bes Bes
Revisors Comptes
 Manuel Suñé Aguiló
 Josep Alañá Altés
 Joaquín Ulldemolins Royo

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

Agost/1981 a Juny/1983
President
 FELIP MAIJÓ AGUILÓ
Vicepresident
 Bautista Aguiló Martí
Secretari
 Àngel Adell Gordo
Tresorer
 Joaquín Maijó Riba

Secció Crèdit
 Esteve Villarroya Galcerà
Ametlla
 Joaquín Rams Adrià
 José Ma. Vidal Curto
Adobs
 Joaquín Peris Piñol
 Jaume Bes Altés
Pinsos
 Josep Blanch Conchello
 Víctor Domenech Cabré

Vocals
 Bautista Solé Suñé
Neteja
 Àngel Bes Gabaldà
 Miquel Bes Rams
Avisador
 Tomàs Bes Bes
Revisors Comptes
 Josep Alaña Altés
 Joaquín Ulldemolins Royo
 Bautista Ferrús Caldú

Juny/1983 a Juny/1985
President
 BAUTISTA AGUILÓ MARTÍ
Vicepresident
 Antonio Alís Vidal
Secretari
 Àngel Adell Gordo
Tresorer
 Jaume Rams Altés

Secció Crèdit
 Bautista Solé Suñé
Ametlla
 José Ma. Vidal Curto
 Juan Bta. Rams Masià
Adobs
 Jaume Bes Altés
 Miquel Joan Pubill Martí
Pinsos
 Víctor Domenech Cabré
 Fernando Peig Solé

Vocals
 José Ma. Ulldemolins Royo
Neteja
 Miquel Bes Rams
 Remigio Caldú Serrat
Avisador
 Juan Rams Adell
Revisors Comptes
 Bautista Ferrús Caldú
 Ramon Rivera Llop
 Pedro Busom Llop

Juny/1985 a Juliol/1987
President
 ANTONIO ALÍS VIDAL
Vicepresident
 Juan Rams Domingo
Secretari
 Carlos Bes Peris
Tresorer
 Jaume Rams Altés

Secció Crèdit
 José Ma. Ulldemolins Royo
Embotelladora
 Francisco Arrufí Villarroya
Olives
 Fernando Peig Solé
Ametlla
 Felip Solé Suñé
 Juan Bta. Rams Masià
Adobs
 Miquel Joan Pubill Martí
Pinsos
 Fernando Peig Solé

Vocals
 Francisco Villarroya Galcerà
Neteja
 Remigio Caldú Serrat
 Miquel Joan Pubill Martí
Avisador
 Juan Rams Adell
Revisors Comptes
 Pedro Busom Llop
 Ramon Rivera Llop
 Juan Solé Tobia

Juliol/1987 a Juliol/1989
President
 BAUTISTA AGUILÓ MARTÍ
Vicepresident
 Cristóbal Porta Aguiló
Secretari
 Miquel Rams Altés
Tresorer
 Tomàs Bes Bes

Embotelladora
 Miquel Llorens Villarroya
 Joaquín Ulldemolins Royo
Olives
 Francisco Canalda Aguiló
 Bautista Caballé Adrià
Ametlla
 Felip Solé Suñé
 Josep Alaña Altés
 Josep Balagué Peris

Adobs
 Joaquín Ferré Ferré
 Jaume Suñé Altés
Neteja
 Daniel Masià Cabes
 Santiago Suñé Adrià
Revisors Comptes
 Juan Bta. Rams Martí
 Fernando Suñé Peris
 Juan Solé Tobia

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Juliol/1989 a Juny/1991
President
 CRISTÓBAL PORTA AGUILÓ
Vicepresident
 Àngel Miquel Rams Martí
Secretari
 Josep Balagué Peris
Vicesecretari
 Miquel Rams Adrià
Tresorer
 Tomàs Bes Bes

Vicetresorer
 Pedro Alañá Benavent
Embotelladora
 Joaquín Ulldemolins Royo
 Fèlix Losmozos Alañá
Olives
 Bautista Caballé Adrià
Ametlla
 Josep Alañá Altés
 Juan Peig Loscos

Adobs
 Jaume Suñé Altés
 Esteve Frisach Alañá
Manteniment
 Gabriel Giné Altés
Avisador
 Francisco Piñol Bes
Revisors Comptes
 Joaquín Arrufí Peris
 Juan Bta. Rams Martí
 Fernando Suñé Peris

Juny/1991 a Juny/1993
President
 ÀNGEL M. RAMS MARTÍ
Vicepresident
 Àngel Adell Llop
Secretari
 Miquel Rams Adrià
Vicesecretari
 Lluís Suñé Rams
Tresorer
 Pedro Alañá Benavent

Vicetresorer
 Ramon Rivera Llop
Embotelladora
 Fèlix Losmozos Alañá
 Josep Llop Maijó
Olives
 Josep Piñol Gasull
Ametlla
 Miquel Piñol Adrià
 Juan Peig Loscos

Adobs
 Esteve Frisach Alañá
 Miquel Bes Rams
Manteniment
 Agustín Bielsa Latorre
Avisador
 Francisco Piñol Bes
Revisors Comptes
 Joaquín Arrufí Peris
 Miquel Bes Balañá
 Esteve Canalda Llop

Juny/1993 a Juny/1995
President
 ÀNGEL ADELL LLOP
Vicepresident
 Francisco Caballé Adrià
Secretari
 Lluís Suñé Rams
Vicesecretari
 Miquel Adrià Sanz
Tresorer
 Ramon Rivera Llop

Vicetresorer
 Jaume Rams Altés
Embotelladora
 Josep Llop Maijó
 Antonio Pubill Valls
Olives
 Josep Piñol Gasull
Ametlla
 Juan Villagrasa Caballé
 Alejandro Giné Peig
 Miquel Piñol Adrià

Adobs
 Pedro Martí Llop
 Miquel Bes Rams
Manteniment
 Agustín Bielsa Latorre
Revisors Comptes
 Miquel Poyo Sanz
 Miquel Bes Balañá
 Esteve Canalda Llop

Juny/1995 a Juny/1997
President
 FRANCISCO CABALLÉ ADRIÀ
Vicepresident
 Santiago Aguiló Valén
Secretari
 Miquel Adrià Sanz
Vicesecretari
 Tomàs Bes Bes
Tresorer
 Jaume Rams Altés

Vicetresorer
 Miquel Suñe Villarroya
Embotelladora
 Antonio Pubill Valls
 Josep Alañá Altés
Olives
 Miquel Joan Valén Monlleó
Ametlla
 Juan Villagrasa Caballé
 Alejandro Giné Peig
 Bautista Caballé Adrià

Adobs
 Juan Bta. Rams Martí
 Pedro Martí Llop
Manteniment
 José Ma. Ulldemolins Royo
Revisors Comptes
 Miquel Poyo Sanz
 Josep Balagué Peris
 Enrique Alañá Piñol

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

Juny/1997 a Juny/1999
President
 SANTIAGO AGUILÓ VALÉN
Vicepresident
 Miquel Rams Adrià
Secretari
 Tomàs Bes Bes
Vicsecretari
 Àngel Miquel Rams Martí
Tresorer
 Miquel Suñé Villarroya

Vicetresorer
 José Ma. Paladella Alañá
Embotelladora
 Josep Alañá Altés
 Fèlix Losmozos Alañá
Olives
 Manuel Balsebre Vaqué
 Miquel Joan Valen Monlleó
Ametlla
 Bautista Caballé Adrià
 Francisco Antonio Bes Altés

Adobs
 Valero Gabaldà Bes
 Juan Bta. Rams Martí
Manteniment
 José Ma. Ulldemolins Royo
Revisors Comptes
 Josep Balagué Peris
 Enrique Alañá Piñol
 Miquel Joan Peig Suñé

Juny/1999 a Juny/2001
President
 MIQUEL RAMS ADRIÀ
Vicepresident
 Miquel Sangenis Amado
Secretari
 Àngel Miquel Rams Martí
Vicsecretari
 Manuel Ulldemolins Fígols
Tresorer
 José Ma. Paladella Alañá

Vicetresorer
 Miquel Joan Castillo Sancho
Embotelladora
 Fèlix Losmozos Alañá
 Joaquín Ulldemolins Royo
Olives
 Manuel Balsebre Vaqué
 Francisco Maijó Sangenis
Ametlla
 Enrique Amado Alabart
 Llorenç Canalda García

Adobs
 Valero Gabaldà Bes
 Miquel Fuertes Suñé
Manteniment
 Alberto Suñé Rel
Revisors Comptes
 Miquel Joan Peig Suñé
 Serafí Tarragó Olivé
 Vicent Balagó Cabes

Juny/2001 a Juny/2003
President
 MIQUEL SANGENIS AMADO
Vicepresident
 Joaquín Solé Cabré
Secretari
 Manuel Ulldemolins Fígols
Vicsecretari
 Santiago Bes Rams
Tresorer
 Miquel Joan Castillo Sancho

Vicetresorer
 Francisco A. Brio Llop
Embotelladora
 Joaquín Ulldemolins Royo
 Manuel Àngel Bes Solé
Olives
 Francisco Maijó Sangenis
 Miquel Joan Ferrús Altés
Ametlla
 Llorenç Canalda García
 Àngel Rams Adell

Adobs
 Miquel Fuertes Suñé
 Josep A. Frígola Centelles
Manteniment
 Alberto Suñé Rel
Revisors Comptes
 Serafí Tarragó Olivé
 Vicent Balagó Cabes
 Josep Lluís Maijó Vallespí

Juny/2003 a Juny/2005
President
 JOAQUÍN SOLÉ CABRÉ
Vicepresident
 Josep Llop Maijó
Secretari
 Santiago Bes Rams
Vicsecretari
 Domingo Altés Carrasco
Tresorer
 Francisco A. Brio Llop

Vicetresorer
 Miquel Joan Llorens Peris
Embotelladora
 Manuel Àngel Bes Solé
 Manel Altés Suñé
Olives
 Miquel Joan Ferrús Altés
 Braulio Altés Carrasco
Ametlla
 Àngel Rams Adell
 Pere Llop Valls

Adobs
 Josep A. Frígola Centelles
 Joaquín Bes Maijó
Manteniment
 Miquel Valén Sangenis
Revisors Comptes
 Josep Lluís Maijó Vallespí
 Luis Viñals Rey
 Josep Navarro Cabré

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

Juny/2005 a Juny/2007
President
 JOSEP LLOP MAIJÓ
Vicepresident
 Andreu Ferré Peris
Secretari
 Domingo Altés Peris
Vicsecretari
 Josep Ramon Vilanova Blanch
Tresorer
 Miquel Joan Llorens Peris

Vice tresorer
 Miquel Adrià Sanz
Embotelladora
 Manel Altés Suñé
 Francisco Caballé Adrià
Olives
 Braulio Altés Carrasco
 José A. Requena Sanfelipe
Ametlla
 Pere Llop Valls
 Joan Villagrasa Caballé

Adobs
 Joaquín Bes Majjó
 Joaquín Arrufí Peris
Manteniment
 Miquel Valén Sangenis
Revisors Comptes
 Luis Viñals Rey
 Josep Navarro Cabré
 Jaume Balagué Balsebre

Juny/2007 a Juny/2009
President
 ANDREU FERRÉ PERIS
Vicepresident
 Tomàs Bes Bes
Secretari
 Josep Ramon Vilanova Blanch
Vicsecretari
 Alejandro Giné Suñé
Tresorer
 Miquel Adrià Sanz

Vicetresorer
 Jordi Paladella Valén
Embotelladora
 Francisco Caballé Adrià
 Joaquín Olivé Bes
Olives
 José A. Requena Sanfelipe
 Francisco Pubill Altés
Ametlla
 Joan Villagrasa Caballé
 José Manuel Serret Bel

Adobs
 Joaquín Arrufí Peris
 Xavier Peig Todó
Manteniment
 Francisco Piñol Bes
Revisors Comptes
 Joan Francesc Solé Navarro
 Jaume Balagué Balsebre
 Miquel Llop Martí

Juny/2009 a Juny/2011
President
 TOMÀS BES BES
Vicepresident
 Àngel Miquel Rams Martí
Secretari
 Alejandro Giné Suñé
Vicsecretari
 Ferran Altés Rams
Tresorer
 Jordi Paladella Valén

Vicetresorer
 Miquel Rams Adrià
Embotelladora
 Joaquín Olivé Bes
 Santiago Aguiló Valen
Olives
 Francisco Pubill Altés
 Josep Alaña Altés
Ametlla
 José Manuel Serret Bel

Adobs
 Xavier Peig Todó
 Marcel Suñé Altés
Manteniment
 Francisco Piñol Bes
Revisors Comptes
 Miquel Llop Martí
 Joan Francesc Solé Navarro
 Batiste Caballé Adrià

ANNEX II. SOCIS DES DE LA CONSTITUCIÓ DE LA COOPERATIVA

Ordre	Nom del soci	Data de l'alta	Data de la baixa
1.	Joaquín Ulldemolins Valls	10/03/1961	16/10/1997
2.	Gaspar Salvadó Nicolau	10/03/1961	08/08/1969
3.	Manuel Antolín Altés	10/03/1961	15/06/1990
4.	Francisco Llop Piñol	10/03/1961	04/09/1968
5.	Camilo Antolín Altés	10/03/1961	28/12/1987
6.	Miquel Ferré Curto	10/03/1961	20/02/1971
7.	Bautista Barrué Zapater	10/03/1961	15/11/1976
8.	Bautista Vaqué Adrià	10/03/1961	07/09/1962
9.	Miquel Rams Villarroya	10/03/1961	
10.	Bautista Llop Maijó	10/03/1961	18/10/1980
11.	Manuel Ferré Curto	10/03/1961	10/03/1978
12.	Ismael Curto Galcerà	10/03/1961	21/01/1977
13.	Francisco Rams Aguiló	10/03/1961	18/02/1986
14.	Francisco Bes Suñé	10/03/1961	22/11/1976
15.	Fernando Llop Maijó	10/03/1961	20/11/1978
16.	Francisco Arrufí Peris	10/03/1961	07/06/1977
17.	Pascual Albesa Aguiló	10/03/1961	04/09/1968
18.	Celestino Adrià Suñé	10/03/1961	30/08/1977
19.	Enrique Castillo Aguiló	10/03/1961	03/09/1992
20.	Josep Sancho Tarragó	10/03/1961	20/01/1974
21.	Mariano Alañá Alabart	10/03/1961	12/12/1985
22.	Santiago Mora Martí	10/03/1961	03/01/1995
23.	José Ma. Altés Galcerà	10/03/1961	09/06/1905
24.	Josep Bes Albesa	10/03/1961	15/11/1976
25.	Josep Curto Lapiedra	10/03/1961	03/02/1981
26.	Miquel Ulldemolins Mestres	10/03/1961	04/05/1983
27.	Josep Altés Villarroya	10/03/1961	16/02/1972
28.	Pedro Valls Frisach	10/03/1961	04/06/1965
29.	Juan Burgués Suñé	10/03/1961	05/06/1970
30.	Manuel Martí Vallespí	10/03/1961	28/02/1981
31.	Bautista Martí Amado	10/03/1961	30/10/1984
32.	Miquel Gavaldà Bernat	10/03/1961	18/09/1964
33.	Esteve Alañá Altés	10/03/1961	31/07/1976
34.	Miquel Casals Valls	10/03/1961	01/10/1971
35.	Manuel Bes Gavaldà	10/03/1961	03/03/1988
36.	Pedro Peris Rams	10/03/1961	01/05/1978
37.	Joaquín Maijó Llop	10/03/1961	10/09/1986
38.	Fernando Maijó Llop	10/03/1961	30/05/1991
39.	Miquel Giné Olivé	10/03/1961	04/02/1981
40.	Joaquín Balagué Altés	10/03/1961	11/12/1997
41.	Amadeo Casals Valls	10/03/1961	
42.	Josep Vidal Curto	10/03/1961	30/11/1988
43.	Manuel Altés Plana	10/03/1961	29/07/1981
44.	Manuel Povill Vaqué	10/03/1961	03/06/1980
45.	Domingo Busquets Jordà	10/03/1961	17/04/1986

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

46.	Víctor Domenech Cabré	10/03/1961	01/03/1991
47.	Felip Adrià Alañá	10/03/1961	22/05/1992
48.	Emilio Piñol Llop	10/03/1961	13/03/1986
49.	Miquel Piñol Llop	10/03/1961	22/10/1985
50.	Antonio Alís Balañá	10/03/1961	22/07/1976
51.	Jaume Busquets Jordà	10/03/1961	17/01/1985
52.	Santiago Valen Masià	10/03/1961	25/04/1989
53.	Isidoro Roig Pallarès	10/03/1961	BAIXA
54.	Miquel Llorens Villarroya	10/03/1961	
55.	Fernando Peig Solé	10/03/1961	21/03/1986
56.	Francisco Martí Balagué	10/03/1961	BAIXA
57.	Agustí Vilagrassa Fuertes	10/03/1961	03/03/1986
58.	Bautista Masip Guardia	10/03/1961	28/08/1987
59.	Josep Caldú Serrat	10/03/1961	23/03/1981
60.	Agustín Canalda Aguiló	10/03/1961	BAIXA
61.	Josep Ferré Aguiló	10/03/1961	03/04/2001
62.	Domingo Alís Llop	10/03/1961	01/04/1986
63.	Francisco Peig Sucarrat	10/03/1961	01/10/1975
64.	Bautista Ferrús Frígola	10/03/1961	28/09/1981
65.	Miquel Aguiló Solé	10/03/1961	01/12/1982
66.	Remigio Caldú Serrat	10/03/1961	BAIXA
67.	Miquel Aguiló Suñé	10/03/1961	01/04/1986
68.	Miquel Castillo Tarragó	10/03/1961	13/02/1989
69.	Nolasco Perís Aguiló	10/03/1961	29/01/1965
70.	Antonio Todó Bes	10/03/1961	29/05/1986
71.	Miquel Llop Suñé	10/03/1961	31/01/1975
72.	Salvador Mallen Mulet	10/03/1961	31/01/1977
73.	Tomàs Maijó Llop	10/03/1961	25/08/1970
74.	Josep Caballé Martí	10/03/1961	BAIXA
75.	Manuel Frígola Alañá	10/03/1961	11/03/1986
76.	Francisco Álvarez Alañá	10/03/1961	
77.	Andreu Julià Suñé	10/03/1961	17/09/1986
78.	Miquel Arruffí Monlleó	10/03/1961	02/10/1980
79.	Eugenio Castillo Maijó	10/03/1961	26/10/1980
80.	Ramon Vaque Bes	10/03/1961	18/09/1970
81.	Lídio Ventura Ferré	10/03/1961	19/09/1981
82.	Àngel Vaquer Perís	10/03/1961	10/01/1963
83.	Miquel Gasull Rams	10/03/1961	23/04/1987
84.	Ramon Vallespí Ferré	10/03/1961	BAIXA
85.	José Ma. Llop Aguiló	10/03/1961	28/08/1980
86.	Francisco Alís Balañá	10/03/1961	18/12/1976
87.	Cristóbal Porta Bonillo	10/03/1961	23/02/1966
88.	Josep Ulldemolins Riba	10/03/1961	11/01/1993
89.	Josep Balagué Altés	10/03/1961	14/03/1984
90.	Josep Llop Arruffí	10/03/1961	17/09/1986
91.	Bautista Martí Suñer	10/03/1961	03/03/1986
92.	Francisco Caballé Martí	10/03/1961	30/01/1986
93.	Manuel Suñé Llorens	10/03/1961	17/11/1980
94.	Francisco Plana Povill	10/03/1961	14/09/1989
95.	Llorenç Peris Suñé	10/03/1961	05/05/1970
96.	Josep Aguiló Marches	10/03/1961	08/08/1977

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

97.	Àngel Adell Gordo	10/03/1961	09/06/1905
98.	Miquel Altés Masià	10/03/1961	09/11/1967
99.	Víctor Llorens Villarroya	10/03/1961	27/09/1978
100.	Josep Suñé Altés	10/03/1961	29/04/1986
101.	Pedro Valls Guart	10/03/1961	BAIXA
102.	Mariano Balagué Altés	10/03/1961	04/11/1970
103.	Joaquín Vaqué Arnau	07/09/1962	BAIXA
104.	Mariano Amado Canalda	11/12/1962	16/07/1986
105.	Zenón Galcerà Pedrol	17/12/1962	21/01/1981
106.	Bautista Bes Peig	23/12/1962	14/07/1972
107.	Miquel Tarragó Alañá	05/01/1963	01/02/1983
108.	Antonio Castillo Maijó	06/01/1963	10/12/1970
109.	Tomàs Rams Llop	09/01/1963	26/02/1985
110.	Eugenio Buzón Martí	16/01/1963	19/07/1977
111.	Joaquín Ulldemolins Mestre	27/01/1963	BAIXA
112.	José Ma. Bes Lapedra	02/02/1962	BAIXA
113.	Sebastian Bes Franch	05/02/1963	BAIXA
114.	Manuel Perís Aguiló	07/02/1963	BAIXA
115.	Mateo Rams Aguiló	15/02/1963	08/04/1975
116.	Àngel Bes Gavaldà	20/02/1963	23/07/1997
117.	Joaquín Vaqué Viña	21/02/1963	12/09/1981
118.	Manuel Altés Domenech	21/02/1963	01/07/1964
119.	Manuel Bes Pech	24/02/1963	10/11/1976
120.	Joaquín Cabes Tobia	25/02/1963	27/03/1996
121.	Josep Suñé Domenech	04/03/1963	05/07/1966
122.	Joaquín Suñé Suñé	06/03/1963	09/04/1986
123.	Miquel Ferré Llop	23/03/1963	09/06/1905
124.	Josep Altés Monlleó	25/03/1963	01/07/1986
125.	Francisco Canalda Aguiló	25/03/1963	BAIXA
126.	Miquel Rams Tarragó	01/04/1963	21/02/1986
127.	Fernando Rams Canalda	02/04/1963	BAIXA
128.	Miquel Adell Martí	03/04/1963	BAIXA
129.	Feliz Frígola Perís	11/04/1963	BAIXA
130.	Pedro Bes Valls	11/04/1963	BAIXA
131.	Miquel Ferrús Ferré	18/04/1963	04/02/1977
132.	Juan Monfort Castell	02/05/1963	23/05/1978
133.	Manuel Salvadó Valls	03/05/1963	31/12/1975
134.	Enrique Caballé Altés	03/05/1963	04/03/1986
135.	Francisco Ferrus Ferre	22/05/1963	02/06/1965
136.	Josep Creixenti Solé	19/06/1963	15/10/1986
137.	Josep Altés Altés	01/07/1964	07/10/1998
138.	Evaristo Gavaldà Altés	18/09/1964	01/02/1996
139.	Joaquín Perís Piñol	29/01/1965	05/03/1998
140.	Higinio Aguiló Balaguer	01/07/1965	BAIXA
141.	Joaquín Alañá Ferrús	02/06/1965	BAIXA
142.	Manuel Adrià Alañá	04/06/1965	18/09/1986
143.	Antonio Sancho Tarragó	11/12/1965	BAIXA
144.	Emilio Cubells Suñé	16/12/1965	BAIXA
145.	Miquel Castillo Tarragó	16/12/1965	25/02/1980
146.	Pedro Gil Tarragó	16/12/1965	16/09/1971
147.	Bautista Aguiló Simó	16/12/1965	06/02/1987

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

148.	Ginés Bes Domenech	16/12/1965	10/06/1986
149.	Serapio Aguiló Ripollés	16/12/1965	24/02/2000
150.	Josep Suñé Altaba	16/12/1965	16/04/1986
151.	Joaquín Martí Peig	16/12/1965	14/03/1984
152.	Joaquín Alañá Altés	17/12/1965	22/01/1987
153.	Joaquín Satué Ferré	17/12/1965	24/01/1985
154.	Jesús Vallespi Diez	17/12/1965	21/03/1986
155.	Josep Fígols Alañá	25/05/1976	BAIXA
156.	Josep Adell Gordo	18/01/1966	18/09/1967
157.	Bautista Llop Llop	19/01/1966	08/09/1992
158.	José Ma. Arrufí Monlleó	20/01/1966	10/09/1974
159.	Joaquín Maijó Riba	20/01/1966	25/06/1993
160.	José Ma. Peris Llop	20/01/1966	20/12/1976
161.	Antonio Albesa Martí	11/01/1966	BAIXA
162.	Miquel Rams Salvadó	13/01/1966	21/09/1982
163.	Joaquín Amado Martell	13/01/1966	25/09/1967
164.	Segundo Losmozos Soriano	20/01/1966	26/10/1979
165.	Francisco Suñé Ysanta	20/01/1966	09/09/1982
166.	Santiago Suñé Llorens	20/01/1966	30/12/1980
167.	Joaquín Aguiló Balaguer	22/01/1966	27/07/1992
168.	Mariano Guimerà Folqué	22/01/1966	01/10/1970
169.	Joaquín Martí Monlleó	22/01/1966	30/03/1983
170.	Casildo Perís Aguiló	22/01/1966	BAIXA
171.	Fernando Fibla Forés	22/01/1966	20/01/1972
172.	Vicenta Aguiló Bueso	23/02/1966	12/09/1985
173.	Miquel Ferrer	11/01/1967	01/10/1971
174.	Josep Piñol Rams	11/01/1967	BAIXA
175.	Francisco Perís Llop	11/01/1967	28/10/1981
176.	Bautista Suñé Galcerà	11/01/1967	BAIXA
177.	Carmen Aguiló Perís	11/01/1967	20/10/1987
178.	Antonio Presculi Sabaté	11/01/1967	BAIXA
179.	Manuel Rams Llorens	11/01/1967	11/06/1999
180.	Manuel Busom Ballester	09/11/1967	31/12/1968
181.	Miquel Vaqué Salvadó	07/02/1968	
182.	Rosa Vaqué Salvadó	07/02/1967	BAIXA
183.	Josep Herrera Marches	07/02/1967	10/09/1986
184.	Baldomero Ferrús Suñé	07/02/1967	30/09/1968
185.	Miquel Miró Suñé	07/02/1967	19/11/1985
186.	Raimundo Povill	03/06/1967	03/06/1971
187.	Antònia Martí Marqués	07/03/1969	06/03/2009
188.	Miquel Salvadó Suñé	08/08/1969	28/08/2000
189.	Felip Llop Domenech	31/12/1969	02/01/1980
190.	Pedro Bes Bes	31/12/1969	30/06/1980
191.	Martín Alabart Tobia	31/12/1969	
192.	José Ma. Caballé Bernat	31/12/1969	08/07/1993
193.	Francisco Navarro Ramos	31/12/1969	06/09/1983
194.	Esperanza Suñé Vaqué	31/12/1969	31/12/1975
195.	Miquel Roca Casadó	31/12/1969	01/02/1983
196.	Josep Piñol Perís	31/12/1969	17/12/1976
197.	Jordi Ferrús Perís	31/12/1969	25/09/1981
198.	José Ma. Solé Tobia	31/12/1969	13/02/2000

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

199.	Josep Paladella Vaquer	31/12/1969	19/07/1986
200.	Miquel Villarroya Rams	31/12/1969	04/10/1971
201.	Francisco Villarroya Galcerà	31/12/1969	20/05/1986
202.	Esteve Villarroya Galcerà	31/12/1969	20/05/1986
203.	José Ma. Brau Cañardo	31/12/1969	09/06/1905
204.	Antonio Solé Rams	31/12/1969	16/04/1986
205.	Juan Sendros Armengol	31/12/1969	03/10/1970
206.	Bautista Domenech Cabré	10/01/1970	19/09/2007
207.	Virginia Suñé Altés	10/09/1970	21/05/1986
208.	Francisco Ferré Caballé	21/09/1970	BAIXA
209.	Francisco de Riba de Sala	03/10/1970	BAIXA
210.	Liberto Balagué Altés	04/11/1970	22/07/1996
211.	Eugenio Castillo Alañá	20/02/1971	
212.	Teresa Altés Pubill	03/06/1971	30/04/1979
213.	María Villarroya Galcerà	04/10/1971	BAIXA
214.	Ramon Rambla Bono	04/10/1971	BAIXA
215.	Joaquín Ferrús Perís	16/02/1972	BAIXA
216.	Juan Rams Adell	23/03/1972	31/07/2003
217.	Francisco Suñé Altaba	14/07/1972	BAIXA
218.	Ramon Cabes Martí	07/12/1972	06/10/1980
219.	Felip Altés Carrasco	11/12/1972	
220.	Pedro Masià Marches	15/12/1972	31/12/1976
221.	Manuel Creixenti Solé	23/12/1972	20/05/1986
222.	Bautista Aguiló Martí	03/01/1973	01/08/2001
223.	Antonio Martí Aguiló	09/01/1973	25/04/1986
224.	Miquel Ferré Serrat	02/02/1973	27/08/2001
225.	Josep Blanch Conchello	14/03/1973	
226.	Miquel Suñé Rams	21/03/1973	BAIXA
227.	Miquel Suñé Bes	02/04/1973	29/01/1987
228.	José Ma. Amado Altaba	16/04/1973	05/05/1986
229.	Brígida Altés Perís	16/04/1973	31/12/1974
230.	Mercedes Valen Rufat	16/04/1973	28/10/1987
231.	Juan Bautista Rams Martí	14/08/1973	11/11/2009
232.	Pedro Galcerà Alabart	28/08/1973	23/09/1986
233.	Manuel Amado Adrià	05/09/1973	16/03/1983
234.	Felip Maijó Aguiló	05/09/1973	
235.	Joaquín Rams Adrià	13/09/1973	29/07/2003
236.	Mariano Prat Camp	25/10/1973	29/01/1986
237.	Juan Castillo Aguiló	24/01/1974	BAIXA
238.	Isidro Alañá Rams		BAIXA
239.	Josep Llop Boix	14/03/1975	20/11/1996
240.	Juan Rams Domingo	08/04/1975	09/06/1905
241.	Miquel Arrufi Llorens		20/01/1993
242.	Pedro Rams Masià	27/09/1975	BAIXA
243.	Fernando Frígola Martí	27/09/1975	28/02/2002
244.	Carlos Bes Perís	27/09/1975	19/09/1986
245.	Miquel Pedro Bes Perís	27/09/1975	23/09/1986
246.	Juaquina Altés Altés	01/10/1975	18/09/1986
247.	Francisco Salvadó Guimerà	31/12/1975	
248.	Rosa Suñé Aguiló	25/05/1976	BAIXA
249.	José Ma. Ulldemolins Fígols	27/07/1976	

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

250.	Federico Alaña Roig	31/07/1976	BAIXA
251.	Carmen Presculi	31/07/1976	19/09/1986
252.	Jaime Bes Altés	10/11/1976	30/08/1999
253.	Manuel Barrué Perís	12/11/1976	BAIXA
254.	Valero Olivé Albesa	15/11/1976	18/02/1997
255.	Federico Bes Busom	22/11/1976	13/02/1998
256.	Pedro Ulldemolins Valls	22/11/1976	31/03/1998
257.	Josep Piñol Gasull	17/12/1976	
258.	Antonio Alís Vidal	18/12/1976	05/08/1998
259.	Joaquina Martí Puyol	20/12/1976	22/08/1991
260.	Daniel Masià Cabes	31/12/1976	
261.	Ramon Rivera Llop	21/01/1977	08/07/2003
262.	Josep Mallen Perís	31/01/1977	02/06/1992
263.	Bautista Ferrús Caldu	04/02/1977	25/11/1999
264.	Francisco Arrufi Villarroya	12/06/1977	20/03/1986
265.	Fernando Burgués Suñé		12/06/1977
266.	Purificación Altés Alañá		11/11/1987
267.	Pedro Busom Llop	19/07/1977	18/11/1998
268.	Josep Alañá Altés	28/07/1977	
269.	Maria Balaguer Busom	08/08/1977	BAIXA
270.	Miquel Juan Galcerà Vaquer	15/09/1977	25/09/1981
271.	Miquel Rams Altés	20/09/1977	11/12/2000
272.	Joaquín Ferré Ferré	10/03/1978	
273.	Joaquín Adrià Pellisa	30/08/1977	BAIXA
274.	Francisco Suñé Altés	02/05/1978	23/06/1983
275.	Joaquín Monfort Velades	23/05/1978	04/02/1980
276.	Manuel Suñé Aguiló		BAIXA
277.	Joaquín Ulldemolins Royo	14/09/1978	
278.	Esteve Canalda Llop	20/11/1978	08/04/1986
279.	Miquel Bes Rams	13/09/1979	BAIXA
280.	Tomàs Bes Bes	12/07/1979	
281.	Francisco Piñol Bes	26/10/1979	20/02/2001
282.	Rosario Cabes Tobia	02/01/1979	26/01/1988
283.	Pilar Velades Selva	14/02/1980	30/04/1980
284.	Fernando Ferrús Castillo	25/02/1980	BAIXA
285.	Juan Castell Guarchs	30/04/1980	29/10/1992
286.	Miquel-Juan Pubill Martí	03/06/1980	
287.	Juaquin Busquet Asna	30/06/1980	22/09/1986
288.	S.A.T. "Chuts" núm. 1229	28/08/1980	01/08/1985
289.	Carmen Solé Solé	06/10/1980	11/02/1985
290.	Bautista Solé Suñé	01/10/1980	09/07/2002
291.	Jaime Rams Altés	18/10/1980	10/07/2000
292.	Jaime Suñé Altés	17/11/1980	03/11/1998
293.	Santiago Suñé Adrià	30/12/1980	
294.	Josep Galcerà Adrià	21/01/1981	15/01/1986
295.	José Ma. Giné Descarrega	04/02/1981	
296.	Josep Pastor Bes	10/02/1981	
297.	Pedro Caldu Balañá	23/03/1981	23/08/2001
298.	Jaime Suñé Altés	29/07/1981	25/06/2002
299.	Juan Bta. Rams Masia	21/09/1982	
300.	Juan Llorens Villarroya	01/02/1983	31/03/1992

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

301.	Teresa Alabart Segarra	01/02/1983	21/03/1986
302.	Fernando Sangenís Briansó	16/03/1983	BAIXA
303.	Fernando Ferrús Salvadó	30/03/1983	
304.	José Ma. Ulldemolins Royo	04/03/1983	05/03/2002
305.	Fernando Suñé Peris	23/06/1983	BAIXA
306.	Javier Ferré Altés	21/07/1983	22/03/1990
307.	Felip Solé Suñé	06/09/1983	BAIXA
308.	Maria Aguiló Suñé	01/12/1983	
309.	Vicent Balagué Ferràs	10/10/1983	22/09/1986
310.	Miquel Martí Altés	14/03/1984	
311.	Josep Balagué Peris	14/03/1984	
312.	Miquel Tarragó Alañá	09/04/1984	BAIXA
313.	Joaquín Arrufí Peris	26/10/1984	BAIXA
314.	Fèlix Masip Guàrdia	30/10/1984	
315.	Juan Solé Tobia	11/12/1984	02/09/1999
316.	Pedro Domenech Domenech	04/01/1985	28/11/2002
317.	Joaquín Altés Altés	17/01/1985	23/10/1986
318.	Manuel Aguiló Vaquer	24/01/1985	
319.	Isabel Satué de Velasco	24/01/1985	
320.	Manuel Alañá Solé	11/02/1985	BAIXA
321.	Agustí Peig Fuertes	26/02/1985	BAIXA
322.	Blai Canalda Ferré	02/03/1985	22/04/1997
323.	Fèlix Losmozos Alañá	17/07/1985	
324.	Ma. Carme Llop Maijó	18/09/1985	BAIXA
325.	Josep Piñol Bes	22/10/1985	20/05/1986
326.	Bautista Miró Testón	19/11/1985	
327.	Josep Alañá Piñol	12/12/1985	09/04/2001
328.	Joaquín Pubill Martí	16/12/1985	
329.	Modesto Giné Descarrega	15/01/1986	
330.	Dolores Prat Galleni	29/01/1986	BAIXA
331.	Bautista Ferré Ferràs	12/02/1986	01/02/1990
332.	Magdalena Adell Gordo	19/02/1986	BAIXA
333.	Miquel Rams Adrià	21/02/1986	
334.	Ma. Teresa Caballé Altés	03/03/1986	09/09/1988
335.	Angela Altés Suñé	03/03/1986	05/05/2004
336.	Ma. Cinta Caballé Altés	04/03/1986	BAIXA
337.	Ma. José Vaquer Piñol	11/04/1986	BAIXA
338.	Miquel Piñol Adrià	13/03/1986	28/05/2010
339.	Francisco Llop Maijó	17/04/1986	20/05/1986
340.	Francisco Maijó Royo	20/03/1986	19/02/1998
341.	Miquel López Vaquer	20/03/1986	30/10/1992
342.	Miquel-Juan Peig Suñé	21/03/1986	
343.	Teresa Peris Valls	01/04/1986	07/08/1986
344.	Mariana Llorens Villarroya	01/04/1986	BAIXA
345.	Carmen Llop Piñol	08/04/1986	BAIXA
346.	Joaquín Suñé Vaquer	09/04/1986	05/06/1994
347.	Carmen Valén Piñol	16/04/1986	19/09/1986
348.	Adelaida Vallespí Díez	16/04/1986	BAIXA
349.	Rosa Asmà Suñé	17/04/1986	22/09/1986
350.	Tomaşa Suñé Aguiló	29/04/1986	BAIXA
351.	Ma. Ángeles Martí Tarragó	25/04/1986	BAIXA

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

352.	Felip Martí Aguiló	30-04-86-	01/08/1990
353.	Josefina Martí Andreu	29/05/1986	19/11/1987
354.	Filomena Suñé Rams	05/05/1986	
355.	Herminia Bes Masià	10/06/1986	16/10/2002
356.	Josep Maijó Suñé	21/05/1986	
357.	Antonio Amado Vallespí	16/07/1986	21/11/2002
358.	Francisca Frígola Galcerà	10/09/1986	15/02/2005
359.	Espina Balañá Alañá	10/09/1986	20/01/1993
360.	Joaquín Pelendreu Alañá	22/01/1987	
361.	Bautista Caballé Adrià	30/01/1987	
362.	Conchita Gasull Llorens	30/01/1987	BAIXA
363.	Mercedes Aguiló Ripollès	06/02/1987	24/02/2000
364.	Manuel Boix Llop	04/03/1987	08/02/1993
365.	Cristóbal Porta Aguiló	23/04/1987	01/09/2003
366.	Juan José Rebozo Portero	28/08/1987	05/01/1997
367.	Fernando Casals	20/10/1987	BAIXA
368.	Carmen Valén Piñol	28/10/1987	03/03/2000
369.	Agustín Andrés Bielsa Latorre	11/11/1987	07/07/2005
370.	Juan Peig Loscos	19/11/1987	
371.	Ma Rosa Antolín Gavalda	28/12/1987	02/02/1988
372.	Esteve Frisach Alañá	26/01/1988	21/02/2002
373.	Pedro Alañá Benavent	02/02/1988	
374.	Fco. Antonio Brio Llop	07/09/1988	
375.	Àngel-Miquel Rams Martí	09/09/1988	
376.	Joan Villagrasa Caballé	12/09/1988	
377.	Josep Suñé Altés		BAIXA
378.	Àngel Rams Adell	14/10/1988	
379.	Antonio Vidal Cortiella	30/11/1988	
380.	Miquel Bes Balañá	03/03/1989	
381.	Higinio Aguiló Balaguer		14/11/2003
382.	Fernando Amado Frígola	14/03/1989	10/10/1996
383.	Josefina Valén Canalda	25/04/1989	08/05/1989
384.	Trinidad Valén Canalda	25/04/1989	10/05/1989
385.	Gabriel Giné Altés	08/05/1989	
386.	José Ma. Paladella Alañá	10/05/1989	
387.	Miquel Rel Ferrer	21/07/1989	
388.	Àngel Adell Llop	22/06/1989	05/06/2007
389.	Josep Llop Maijó	14/09/1989	
390.	Esteve Canalda Llop	25/10/1989	
391.	Lluís Suñé Rams	13/11/1989	
392.	Francisco A. Bes Altés	13/11/1989	05/12/1997
393.	Ma. Cinta Creixenti Vaquer	14/12/1989	
394.	Juan Burgues Masip	10/01/1990	BAIXA
395.	Andreu Ferré Peris	01/02/1990	
396.	Luis Marín Torres	01/02/1990	
397.	Rosa Tudela Romero	22/03/1990	15/05/1998
398.	Miquel Antolín Centelles	15/06/1990	11/12/2003
399.	Miquel Fco. Martí Aguiló	01/08/1990	
400.	Braulio Altés Carrasco	29/08/1990	
401.	Maria Adrià Altés	10/09/1990	BAIXA
402.	Joaquín Balagué Cebes	10/09/1990	19/07/1996

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

403.	Vicent Balagué Cabes	12/06/1905	
404.	Porfidio Barberán Roig	10/09/1990	
405.	Juan Bta. Domenech Gasull	01/03/1991	
406.	Esther Peig Rams	30/05/1991	
407.	Magdalena Bes Valls	30/05/1991	25/02/1998
408.	Antonio Pubill Valls	22/07/1991	
409.	Alberto Suñé Suñé	01/08/1991	05/12/1996
410.	Antonio Altés Carrasco	09/08/1991	
411.	Manuel Suñé Martell	30/08/1991	BAIXA
412.	Alejandro Giné Peig	09/09/1991	
413.	Miquel Valén Monlleo	10/09/1991	18/10/1996
414.	Pedro Martí Llop	12/09/1991	
415.	Miquel Suñé Villarroya	12/09/1991	
416.	Manuel Balsebre Vaqué	12/09/1991	
417.	Santiago Aguiló Valen	19/09/1991	
418.	Bautista Altés Masià	23/09/1991	
419.	Enrique Alañá Piñol	23/09/1991	
420.	Fernando Navarro Cabes	13/01/1992	
421.	Ma. Rosa Caballé Adrià	30/01/1992	
422.	Adoración Peris Valls	31/03/1992	28/09/1999
423.	Víctoria Bes Rams	15/04/1992	16/11/1994
424.	Francisco Caballé Adrià	23/04/1992	
425.	Miquel Adrià Sanz	22/05/1992	
426.	Salvador Mallén Albé	02/06/1992	07/09/1993
427.	Encarnación Aguiló Vidal	27/07/1992	
428.	Miquel Poyo Sanz	03/09/1992	
429.	Miquel Llop Martí	08/09/1992	
430.	Joan Calbet Espadurce	29/10/1992	14/01/1998
431.	Teresa Alabart Segarra	30/10/1992	22/10/2010
432.	Manuel Ulldemolins Fígols	11/01/1993	
433.	Pedro Llop Valls	20/01/1993	
434.	José Ma. Arrufí Martí	20/01/1993	
435.	Antònia Grau Martí	18/02/1993	15/10/1999
436.	Serafí Tarragó Olivé	25/06/1993	
437.	Juan-Fco. Solé Navarro	08/07/1993	
438.	Josefa Albe Barrobés	07/09/1993	12/08/1999
439.	Rosa Altés Peris	23/06/1994	20/04/2006
440.	Joaquín Suñé Betria	05/09/1994	
441.	Juan-Bta. Suñé Bes	16/11/1994	
442.	José Antonio Mora Piñol	02/01/1995	
443.	Fernando Suñé Peris	21/07/1995	
444.	Valero Gabaldá Bes	01/02/1996	
445.	Miquel Sánchez Casasola	27/03/1996	
446.	Ma. Carmen Pellisa Albesa	19/07/1996	
447.	Jaume Balagué Balsebre	22/07/1996	
448.	Enrique Amado Alabart	10/10/1996	
449.	Miquel Valén Sangenis	18/10/1996	
450.	Esperanza Suñé Suñé	20/11/1996	
451.	Alberto Suñé Rel	05/12/1996	
452.	Mercedes Navarro Caballé	30/12/1996	08/06/2004
453.	Miquel Joan Valen Monlleó	02/01/1997	BAIXA

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

454.	José Manuel Serret Bel	21/01/1997	
455.	Antoni Villalonga Palou	18/03/1997	07/07/2005
456.	Ma. Cinta Rams Aguiló	22/04/1997	
457.	Miquel Valén Sangenís	22/04/1997	
458.	Miquel Juan Castillo Sancho	13/06/1997	
459.	Miquel Sangenís Amado	19/06/1997	
460.	Manuel Àngel Bes Solé	23/07/1997	
461.	Jordi De Riba Soldevila	15/09/1997	
462.	Bautista Ulldemolins Llop	16/10/1997	
463.	Teresa Ma. Frígola Centelles	18/11/1997	13/06/2000
464.	Ma. Carme Llop Maijó	05/12/1997	
465.	Salvador Altés Alañá	11/12/1997	BAIXA
466.	Olga Amparo Balaguer Nevet	05/01/1998	23/08/2001
467.	José Emilio Piñol Solé	13/01/1998	
468.	Francesc Xavier Calbet Castell	14/01/1998	
469.	Jordi Ferrús Peris	29/01/1998	BAIXA
470.	Joaquim Josep Olivé Bes	12/02/1998	15/10/1999
471.	José Luis Maijó Vallespí	19/02/1998	
472.	Adelaida Maijó Bes	25/02/1998	23/04/2002
473.	Francisco Felip Maijó Sangenís	05/03/1998	
474.	Rosa Giné Peig	31/03/1998	
475.	Miquel Fuertes Suñé	13/05/1998	
476.	Javier Ferré Altés	15/06/1998	11/11/2009
477.	Teresa Llorens Aguiló	05/08/1998	26/02/2003
478.	Manuel Ramon Altés Suñé	07/10/1998	
479.	Antonieta Gasull Llorens	03/11/1998	
480.	Miquel Busom Frígola	18/12/1998	16/06/2008
481.	Llorenç Canalda Aguiló	09/03/1999	
482.	Esperanza Rams Peris	11/06/1999	
483.	Salvador Antonio Mallén Albé	12/08/1999	
484.	Santiago Bes Rams	30/08/1999	
485.	Ma. Lourdes Solé Martí	02/09/1999	
486.	Juan Llorens Villarroya	28/09/1999	13/08/2002
487.	Francisco Boix Grau	15/10/1999	
488.	Joana Ma. Boix Masià	15/10/1999	
489.	Miquel Ferrús Altés	23/11/1999	
490.	Joaquín Solé Cabré	13/01/2000	
491.	Fernando Aguiló Gasull	24/02/2000	15/07/2002
492.	Carolina Aguiló Gasull	24/02/2000	
493.	Mercedes Solé Valén	03/03/2000	
494.	Josep Antoni Frígola Centelles	13/06/2000	
495.	Joaquín Morelló Carbó	13/06/2000	
496.	Ma. Margarita Rams Llop	10/07/2000	
497.	Mariana Rams Descarrega	28/08/2000	
498.	Natividad Altés Altés	11/12/2000	23/09/2003
499.	Manel Suñé Suñé	20/12/2000	
500.	David Piñol Losmozos	20/02/2001	
501.	Jordi Paladella Valén	02/04/2001	
502.	Xavier Alañá Tarragó	03/04/2001	
503.	Domingo Altés Carrasco	03/04/2001	
504.	Xavier Peig Todó	04/04/2001	

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

505.	Manolita Blanch Suñé	05/04/2001	
506.	Jaume Ferré Ubach	05/04/2001	
507.	José Ma. Alañá Tarragó	09/04/2001	
508.	Santiago Giné Valén	11/04/2001	
509.	Ferran Altés Rams	11/04/2001	
510.	Pasqual Alañá Antolín	17/04/2001	
511.	Francisco Piñol Bes	23/04/2001	
512.	Sergi Castillo Ferrús	25/04/2001	
513.	Miquela Maijó Sangenís	07/05/2001	10/05/2001
514.	Miquel Poyo Martí	10/05/2001	
515.	Joaquín Arrufí Peris	10/05/2001	BAIXA
516.	Ma. del Portal Aguiló Frisach	26/06/2001	
517.	Ma. Teresa Altés Centelles	04/07/2001	
518.	Teresa Maijó Balañá	30/07/2001	
519.	Joaquín Ferrús Masdeu	01/08/2001	
520.	Jordi Ferrús Masdeu	01/08/2001	
521.	Teresa Castillo Ferré	01/08/2001	
522.	Francisco Pubill Altés	10/08/2001	
523.	Alejandro Giné Suñé	10/08/2001	
524.	Josep Miquel Caldú Vaqué	23/08/2001	29/10/2001
525.	Juan Antonio Caldú Vaqué	23/08/2001	
526.	Luis Viñals Rey	23/08/2001	
527.	Joan Josep Navarro Cabré	23/08/2001	02/07/2007
528.	Ramon Montornés Pena	23/08/2001	
529.	Santiago Aguiló Martí	23/08/2001	
530.	Ma. Carme Sangenís Briansó	23/08/2001	
531.	Miquel Valén Monlleó	23/08/2001	
532.	Montserrat Suñé Llop	27/08/2001	
533.	Ma. del Mar Ferré Ubach	27/08/2001	
534.	Francisco A. Bes Altés	27/08/2001	
535.	Marc Navarro Suñé	07/09/2001	
536.	Francisco J. Añor Ferré	07/09/2001	
537.	José Ramon Vilanova Blanch	07/09/2001	
538.	Bautista Martí Andreu	07/09/2001	
539.	Miquel Ferré Cabels	07/09/2001	
540.	Fèlix Masià Altés	07/09/2001	04/11/2005
541.	Pere Caldú Balañá	29/09/2001	
542.	Joaquín José Bes Maijó	21/11/2001	
543.	Pedro Rams Masià	04/02/2002	03/11/2004
544.	Joan Josep Balagué Pellisa	06/02/2002	
545.	Esteve Frisach Llop	21/02/2002	
546.	Francisca Frígola Pérez	28/02/2002	
547.	Teresa Ma. Ulldemolins Giné	05/03/2002	
548.	Josep Martí Altés	23/04/2002	
549.	José Antonio Requena San Felipe	17/06/2002	
550.	Marcel Suñé Altés	25/06/2002	
551.	Juan Bta. Solé Castillo	09/07/2002	
552.	Ester Joaquina Adrià Aguiló	15/07/2002	21/07/2006
553.	Juan Bta. Aguiló Gasull	15/07/2002	
554.	Josefina A. Tarragó Suñé	17/07/2002	14/10/2009
555.	Robert Losmozos Alañá	30/07/2002	

JOSEP MARIA PÉREZ SUÑÉ I PERE RAMS FOLCH

556.	Miquel Joan Llorens Peris	13/08/2002	
557.	Genís Bes Domenech	16/10/2002	
558.	Ma. del Claustro Casadó Domenech	21/11/2002	
559.	Maria Altés Ferré	28/11/2002	
560.	Rosa Ma. Alís Llorens	26/02/2003	
561.	Ma. Mercedes Rivera Curto	08/07/2003	
562.	Josefina Balsebre Vaqué	09/07/2002	
563.	Ma. José Rams Aguiló	29/07/2003	
564.	Laura Rams Castillo	31/07/2003	
565.	Juan Antonio Suñé Vallespí	01/08/2003	05/06/2007
566.	Óscar Porta Gasull	01/09/2003	
567.	Miquel Rams Altes	23/09/2003	02/02/2009
568.	Juan A. Aguiló Galcerà	14/11/2003	
569.	Virgínia Maijó Balañá	11/11/2003	
570.	Mercedes Civil Marín	11/12/2003	02/02/2009
571.	Ana Ma. Peris Suñé	12/12/2003	
572.	Bautista Martí Maijó	12/02/2004	
573.	Ma. Luisa Puchol Angosto	13/02/2004	
574.	Ma. Higinia Gimeno Gamundi	05/04/2004	
575.	Ma. Àngels Solé Navarro	08/06/2004	02/09/2004
576.	Ma. Enriqueta Martí Aguiló	02/09/2004	
577.	Mercedes Navarro Caballé	02/09/2004	
578.	Guiomar Maza Cisneros	09/11/2004	
579.	Ma. Montserrat Antolí Solé	26/01/2005	
580.	José Herrera Marches	15/02/2005	
581.	Ma. Nieves Cusco Arnal	07/07/2005	
582.	Isabel Ferrús Altés	07/07/2005	
583.	Míriam Llop Plana	21/07/2005	
584.	Rossana Guimerà Roch	04/11/2005	
585.	Miquel Llop Martí	20/04/2006	
586.	Miguela Maijó Sangenís	12/05/2006	
587.	Pedro Adrià Valls	21/08/2006	
588.	Joaquim Josep Olivé Bes	29/08/2006	
589.	Teresa Vidal Llop	05/06/2007	
590.	Olga Balaguer Nevot	02/07/2007	
591.	Josep Ma. Vilanova Rios	05/06/2007	
592.	Anselma Teresa Vaquer Boix	05/06/2007	
593.	Fidela Castillo Piñol	19/09/2007	
594.	Pedro Busom Llop	16/06/2008	22/05/2009
595.	Miquel Antolín Centelles	03/02/2009	
596.	Agustina Altés Masip	22/05/2009	
597.	Antònia Frígola Altés	22/05/2009	
598.	Teresa Folch Roig	11/11/2009	
599.	Rosa Tudela Romero	11/11/2009	
600.	Ma. Teresa Altés Rams	28/05/2010	
601.	Miguel López Vaquer	22/10/2010	

ANNEX III

REULL DE VINS, ESCUMOSOS I LICORS ELABORATS PER LA COOPERATIVA

En els cinquanta anys d'existència, el Celler Cooperatiu de Batea s'ha adaptat a les tendències que marca la moderna enologia i s'ha dotat d'unes instal·lacions que incorporen la tecnologia vinícola d'avantguarda per elaborar vins de qualitat en les millors condicions possibles, mitjançant dipòsits d'acer inoxidable, control automatitzat de la temperatura de fermentació, envelliment en botes de roure, emmagatzematge a baixa temperatura, i tot plegat dirigit i executat per un experimentat equip humà.

Varietats de raïm produïdes pels socs de la Cooperativa		
Varietats Blanques	Garnatxa	Moscatell
	Macabeu	Sauvignon blanc
	Parellada	Chardonnay
Varietats Negres	Carinyena	Morenillo
	Garnatxa negra	Syrah
	Ull de llebre	Merlot
	Tintorera	Cabernet sauvignon

Aquestes varietats es produeixen en 1.300 hectàrees, repartides en valls, vessants i planes, en una zona de la comarca de la Terra Alta que confereix unes característiques peculiars als mostos i vins, degudes a l'escassa pluja, gran quantitat d'hores de sol, baixa producció per cep i una altitud de 350 metres per sobre del nivell del mar.

La convergència d'un raïm d'excel·lent qualitat amb una tecnologia adient, uns coneixements enològics apropiats i una organització empresarial a disposició d'aquests tres factors, ha possibilitat que el Celler Cooperatiu de Batea hagi produït, des que posà en funcionament la seva planta embotelladora, el següent catàleg de vins, escumosos i licors de vi, que hem classificat per marques, contingut i anyada de la collita que consta a cada ampolla.

No volíem acabar aquest llibre sense fer el recull del producte estrella de la Cooperativa: el vi. Hem intentat fer un catàleg amb totes les marques i ampolles de la Cooperativa. Malauradament, no s'ha pogut recollir exemplars de totes les marques i diferents anyades, ja que no es troben totes ni a la mateixa entitat. Gràcies a l'amabilitat de Miquel Rams —ampolles identificades amb asterisc (*)— soci, expresident de la Cooperativa i col·leccionista, hem pogut completar una mostra prou gran per fer un catàleg bastant exhaustiu d'ampolles que serveixi per valorar el treball d'aquests anys.

ELS VINS

Batea Finca

Blanc

Negre

Presenta dues modalitats: blanc i negre, que s'elaboren amb raïms de la darrera collita. Començà a embotellar-se l'any 2008, amb una ampolla tipus Bordelès de 75 cl. Graduació alcohòlica: 13% (vi blanc) i 13,5% (vi negre). És un vi similar al Castell d'Algars.

El blanc s'elabora amb les varietats garnatxa blanca i macabeu; es caracteritza pel seu color groc pallós i la transparència. El negre s'elabora amb carinyena i garnatxa negra, es caracteritza pel seu color roig robí brillant.

BVB

Presenta tres modalitats: blanc, negre i rosat, que s'elaboren amb raïms de la darrera collita i va ser una de les primeres marques comercialitzades per la Cooperativa.

La primera producció d'aquest vi blanc de taula tenia una graduació alcohòlica del 14,5%, fou embotellat en ampolla tipus 6 estrelles de 100 cl. Estava etiquetat amb la marca BB, però va haver-se de canviar per coincidència amb les etiquetes de Bodegas Bilbaínas. Per aquesta raó s'embotellà en la mateixa ampolla, però amb la marca definitiva de BVB, després que s'hagueren de reimprimir amb una V de color verd les 20.000 etiquetes que ja es tenien de la marca original; la graduació alcohòlica era del 14%. Posteriorment, s'embotellà en ampolla del tipus Bordelesa de 75 cl (anys setanta) i Borgonyesa de 77 cl (anys vuitanta), per tornar a l'ampolla Bordelesa de 75 cl (anys noranta). Aquest vi de taula s'ha produït amb diverses graduacions alcohòliques: del 14% al 12,5%. En una ocasió, als anys noranta, la botella de 75 cl es presentava amb una malla.

Blancs

1973*

Anys setanta*

Anys vuitanta

Anys noranta*

Actual

La primera producció d'aquest vi negre de taula tenia una graduació alcohòlica del 14% i estava embotellat en ampolla tipus 6 estrelles de 100 cl; posteriorment fou del 12,5% i s'embotellà en ampolla del tipus Borgonyesa de 75 cl (anys vuitanta). Des dels anys noranta s'embotella en ampolla del tipus Bordelesa de 75 cl.

Negres

Anys setanta*

Anys vuitanta*

Anys noranta*

Rosat actual

El vi rosat, amb una graduació alcohòlica entre el 14,5% i el 12,5%, s'ha embotellat amb les mateixes ampolles que el blanc i el negre. Primer en ampolla tipus 6 estrelles de 100 cl; després en Borgonyesa de 75 cl i, finalment, en Bordelesa de 75 cl.

Castell d'Algars

Blancs

1990

2005

2009

Presenta les tres modalitats: blanc, rosat i negre, que s'elaboren amb raïms de la darrera collita. Començà a embotellar-se a la dècada dels noranta i encara és una de les produccions actuals del Celler en una ampolla tipus Bordelesa de 75 cl. Graduació alcohòlica del 13%.

Les primeres produccions de blanc s'elaboraven amb raïms de les varietats garnatxa blanca i macabeu; actualment s'elabora amb garnatxa blanca; es caracteritza pel seu color groc pallós i la transparència.

El negre s'elabora amb raïms de les varietats garnatxa negra i carinyena; es caracteritza pel seu color roig robí brillant.

Negres

1990

2005

2009

Rosats

1990

2006

2010

El rosat s'elabora també amb raïms de les varietats garnatxa negra i carinyena; es caracteritza pel seu color roig cirera brillant.

Clos del Frare

Presenta les tres modalitats: blanc, rosat i negre, que s'elaboren amb raïms de la darrera collita. Començà a embotellar-se l'any 2009 per a la distribuïdora Matilde Sánchez Gutiérrez, de Barcelona, en una ampolla tipus Bordelesa de 75 cl. Graduació alcohòlica: 13% (vi blanc i rosat) i 13,5% (vi negre). És un vi similar al Vallmajor.

El blanc s'elabora amb raïms de les varietats garnatxa blanca i moscatell (muscat). El rosat i el negre s'elaboren amb raïms de les varietats garnatxa negra i syrah.

Blanc

Rosat

L'Aube

Es presenta únicament en la modalitat de vi negre criança; s'elabora amb raïms seleccionats de vinyes velles de les varietats merlot, garnatxa negra i cabernet sauvignon; es caracteritza pel seu atractiu color cirera fosc, molt intens i brillant. Començà a embotellar-se amb vi de la collita de l'any 1999, en ampolla tipus Bordelesa Europa troncocònica de 75 cl. Graduació alcohòlica del 14%. L'anyada del 2005 s'embotellà també en ampolles de 150 cl (tipus magnum).

Darrers premis:

- Bacchus d'Or. IX Concurso Internacional de Vinos Bacchus 2010.
- Primer Premi al Gran Vi Negre de la Terra Alta. Fira del Vi de la Terra Alta, Gandesa 2008 i 2009.
- Medalla de Plata. Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi'09.
- Valoració Excel·lent en el Concurs de Cata. *Premium Select Wine Challenge, ProWein 2009.*

1999

2000

2006

Bacchus d'Or

2005. Magnum i 75 cl.

Las Colinas del Ebro

Blanc 2007 Garnatxa Blanca
2009

Presenta cinc modalitats: blanc, blanc garnatxa blanca, rosat, negre i negre selecció, que s'elaboren amb raïms de la darrera collita. Començà a embotellar-se per a l'exportació, especialment als Estats Units, l'any 2008. La marca Colinas del Ebro està cedida per l'empresa Exportiberia Trading, SL. S'elabora amb vins de la collita 2007, en ampolla tipus Bordelesa de 75 cl. Graduació alcohòlica: 13% (vi blanc) i 13,5% (vi negre i rosat).

El blanc s'elabora amb garnatxa blanca i macabeu; es caracteritza pel seu color groc pàl·lid brillant. Als EUA, el blanc del 2008 ha estat valorat com un dels 113 millors vins d'Espanya, dins de la seva categoria.

El blanc Garnatxa Blanca s'elabora únicament amb raïms d'aquesta varietat.

El negre s'elabora amb garnatxa negra i syrah, es caracteritza pel seu color roig cirera brillant. L'anyada 2008 guanyà la Medalla d'Or al *12th Berlín Wine Trophy* 2009.

El rosat s'elabora amb garnatxa negra i syrah, es caracteritza pel seu color roig robí, amb matisos violeta brillant.

Negre 2007 Negre Selecció
2007 Rosat 2008

Primícia

La marca Primícia fou la primera a embotellar-se al Celler, i des del principi es presenta en blanc, rosat i negre. Es tracta d'un dels vins de criança i és dels productes més reconeguts i demandats del Celler.

Les primeres produccions en vi blanc són de 1975, el mateix moment que es posa en funcionament l'embotelladora. S'utilitza vi elaborat de la collita de 1973, tot i que a les primeres botelles no es posa la collita sinó la denominació *Cosecha de dos años*, que ben aviat es va canviar per l'anyada. Era vi elaborat amb garnatxa blanca i s'embotellà en ampolles tipus Borgonyesa de 72 cl. La producció amb vi de l'anyada 1974 s'embotellà com a Cooperativa Terra Alta Vinícola. Era un vi blanc de criança elaborat amb garnatxa blanca i macabeu, amb una graduació alcohòlica del 15%. Curiosa és la botella amb vi de l'anyada 1979, embolicada amb paper de cel-lofana. A la dècada dels vuitanta i fins a la meitat de la dels noranta, la botella utilitzada continua sent la Borgonyesa de 75 cl.

Amb els vins de la collita de 1996, es comença a utilitzar l'ampolla del tipus Bordelesa Stilus de 75 cl, i es canvia també el disseny de les etiquetes, amb un estil

Blancs

1973*

1974*

1979*

1985*

1990*

Blancs

1996*

2003*

més modern. Etiqueta que canvia de nou amb el vi de l'anyada 2003 i que es mantindrà fins a l'actualitat. El vi s'elabora amb garnatxa blanca i macabeu amb una graduació alcohòlica de 15%.

Des del 2000, amb la marca Primícia s'embotella vi madurat en bóta (anyada 1999) i vi fermentat en bóta (anyada 2003); ambdós vins blancs de 14% de graduació alcohòlica. El primer en botella del tipus Bordelesa Stilus de 75 cl; i el segon en botella del tipus Bordelesa Estòrica de 75 cl. Amb el vi elaborat de la collita 2008, amb només garnatxa blanca, s'ha elaborat un vi blanc fermentat en bóta, de 13% de graduació alcohòlica, caracteritzat pel seu color groc clar amb matisos groc-verdosos, en el mateix tipus d'ampolla.

El Primícia blanc fermentat en bóta 2008, guanyà el segon premi al millor vi blanc criança de les denominacions d'origen Montsant, Priorat, Tarragona i Terra Alta. Fira de Móra la Nova, 2009.

Blancs fermentats en bóta

1999

2003

2008

Pel que fa al Primícia negre es va començar a embotellar a l'entrada en funcionament de l'embotelladora, a la segona meitat de la dècada dels setanta, en ampolles tipus Borgonyesa de 72 cl, fins a la segona meitat dels noranta, quan es canvia el tipus de botella per la Bordelesa Stilus de 75 cl. Es tracta d'un vi de criança ente 14% i 15% de graduació alcohòlica, elaborat amb raïms de les varietats de garnatxa negra principalment, tot i que algunes anyades s'utilitza carinyena, ull de llebre (2001 i 2002) i syrah (2004, 2007 i 2008).

Negres

1979*

1985*

1990*

Negres

1996

2001

En la dècada dels noranta s'embotellà aquest vi de criança elaborat amb garnatxa negra. La dècada següent (anyades 2001 i 2002) ja s'elabora amb les varietats garnatxa negra i ull de llebre. Tots en ampolles tipus Bordelesa Stilus de 75 cl i 14% de graduació alcohòlica.

Posteriorment (anyades 2004, 2007 i 2008) s'elabora amb les varietats garnatxa negra i syrah, en ampolles tipus Bordelesa Stilus de 75 cl i 14% de graduació alcohòlica.

El Primícia negre 2004 guanyà la Medalla d'Or a l'11th Berlín Wine Trophy 2008.

El Primícia rosat, igual que el blanc i el negre es començà a elaborar a la segona

Negres

2002

2007

meitat de la dècada dels setanta, en ampolles tipus Borgonyesa de 72 cl. La de l'anyada 1973 s'embotellà com a Cooperativa Terra Alta Vinícola. Era un vi rosat de taula amb una graduació alcohòlica del 14,5%.

El 2011 s'ha presentat un nova modalitat de Primícia blanc anomenat Primícia Chardonnay, elaborat exclusivament amb raïms de la varietat chardonnay de la collita 2010. Els raïms estan vint-i-quatre hores de maceració pel·licular, 55% escorreguda sense cap mena de pressió i fermentació a 17°C. Es caracteritza pel seu color groc pàl·lid amb ribets verdosos. Es presenta en ampolla tipus Bordelesa de 75 cl. Graduació alcohòlica del 13,5%.

A principis dels anys vuitanta es va elaborar un vi jove blanc denominat Primícia Novell, amb una graduació alcohòlica del 14%, que es va embotellar en ampolles tipus Bordelesa de 72 cl.

Rosats

1973*

1974*

Blancs

Chardonnay

Novell 1980*

2007

Tipicitat

El 2010 s'ha produït un vi negre elaborat amb raïms de les varietats garnatxa negra i carinyena, seleccionats de vinyes velles de la collita 2007. Criança entre dotze i catorze mesos en botes de roure francès, caracteritzat pel seu color cirera fosc brillant. Té una graduació alcohòlica del 14% i es va embotellar en ampolles tipus Borgonyesa de 75 cl.

Torre del Moro

Des de la segona meitat de la dècada del 2000 s'embotella aquest vi destinat a l'exportació. Es tracta d'un negre reserva molt semblant al Primícia negre. S'elabora amb les varietats garnatxa negra i ull de llebre, que es caracteritza pel color roig fosc brillant. Es presenta en ampolla tipus Bordelesa Tradició de 75 cl, amb una graduació alcohòlica del 14%.

2004

Vallmajor, Vall Major i Vallmajó

Amb els noms Vallmajor, Vall Major i Vallmajó es denomina un tipus de vi jove, elaborat amb raïms de la darrera collita i presentat en les modalitats de blanc, negre i rosat. Començà a embotellar-se a la segona meitat de la dècada dels anys vuitanta, en una ampolla tipus Rhin Alta de 73 cl. Les primeres etiquetes presentaven un dibuix de la façana de la Cooperativa,

però el disseny no va agradar i es van fer les etiquetes amb un dibuix del carrer del Centre realitzat per la Lourdes Solé. A principis dels anys noranta l'ampolla utilitzada és del tipus Rhin Baixa de 75 cl. A la meitat d'aquella dècada es comença a utilitzar l'ampolla del tipus Bordelesa de 75 cl que encara s'utilitza.

Els blancs s'elaboren amb garnatxa blanca i es caracteritzen pel seu color groc pàl·lid amb ribets verdosos. Les primeres produccions tenien 11% de graduació alcohòlica, però el més normal és que tingui 13% de graduació alcohòlica.

El Vallmajor és un dels vins més premiats de la Cooperativa de Batea. Els darrers premis que ha rebut són:

- Primer Premi a la millor garnatxa blanca de la DO Terra Alta, blanc'09. Fira Alimentària de Barcelona, 2010.
- Medalla de Plata, blanc'09. Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi 2010.
- Medalla de Plata, blanc'08. Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi 2009.

Blancs

1985*

1990*

1995

2000

2004

2010

Les primeres produccions de negre es varen elaborar amb les varietats de carinyena i garnatxa negra i es caracteritzaven pel seu color roig robí amb matisos violats. La graduació alcohòlica era a l'entorn del 13%. Les primeres ampolles eren del tipus Rhin Alta, Rhin Baixa i Borgonyesa de 72 cl. Es van fer etiquetes personalitzades, com la realitzada per al Bar-restaurant Arturo, en ampolla de 75 cl. A partir de la segona meitat dels anys noranta s'imposa l'ampolla del tipus Bordelesa de 75 cl.

L'anyada 2008 guanyà la Medalla de Bronze en el Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi'09. Les darreres produccions (anyada 2009) foren elaborades amb les varietats garnatxa negra i syrah i es caracteritzen pel seu color roig robí amb matisos violeta brillant. La graduació alcohòlica és del 13%.

Negres

Les primeres produccions de rosat, en botella del tipus Rhin Baixa de 72 cl, es varen elaborar amb les varietats de carinyena i garnatxa negra i es caracteritzaven pel seu color roig cirera brillant. La graduació alcohòlica era entre 11% i 13,5%. A partir de la segona meitat dels anys noranta s'utilitzarà l'ampolla del tipus Bordelesa de 75 cl. Les darreres produccions (anyada 2010) estan elaborades amb la varietat garnatxa negra i tenen una graduació alcohòlica del 13%.

Negres

2009

Export. Xina

L'anyada 2008 guanyà el 3r Premi al millor vi rosat jove de les denominacions d'origen Montsant, Priorat, Tarragona, Terra Alta, a la Fira de Móra la Nova, 2009.

Rosats

1985*

1995

2000

2002*

2006

2010

1977*

Vinofet

Es tracta d'una de les primeres marques que s'embotellaren però que als anys vuitanta va deixar-se d'elaborar. Era un vi de taula negre del 14,5% de graduació alcohòlica, embotellat el 1977 en ampolla tipus Bordelesa Estàndard de 75 cl, per les cooperatives de Batea, Favara i Nonasp (Cooperativa Terra Alta Vinícola).

Vinya Vinofet

Als anys vuitanta, quan deixà d'embotellar-se la marca Vinofet, es va embotellar Vinya Vinofet, un vi de taula rosat elaborat amb les varietats garnatxa negra i carinyena; tenia el 12,5% de graduació alcohòlica. Fou embotellat en ampolla tipus Rhin Alta de 73 cl. Aquesta marca no va continuar produint-se. Entre les curiositats que hem trobat destaca l'elaboració d'aquest vi amb l'etiqueta personalitzada de la sala de festes *Quando Yo Era Pequeño*. Sembla que per mantenir la reputació, la Cooperativa no va voler figurar en les etiquetes personalitzades, ja que aquestes eren provocatives, almenys per l'època que es van fer.

1980*

Anys vuitanta*

Vivertell

Amb la marca Vivertell s'han elaborat vins de la gamma més alta de la Cooperativa. Es tracta de vins gran reserva (modalitat de blanc) i criança (en negre). Es començà a embotellar a finals de la dècada dels anys setanta només en blanc, i no serà fins als anys noranta que s'elaborarà el negre.

Les primeres produccions d'aquest vi blanc gran reserva (collites 1973, 1976 i 1979) es varen elaborar amb varietats de garnatxa blanca i macabeu, i tenien una graduació alcohòlica del 15%. Les posteriors (collites 1992 i 1998) es varen elaborar amb garnatxa blanca, i va reposar vint-i-quatre mesos en botes de roure americà i trenta-sis mesos en botella; es caracteritzen pel seu color groc pallós brillant i també tenen una graduació alcohòlica del 15%. Des del seu inici s'ha embotellat en ampolla tipus Rhin Alta verda de 72 i 75 cl.

Blancs

1973

1973

1979

1992*

1998

Les primeres produccions en negre d'aquesta criança (collites 1992, 1993 i 1995) es varen elaborar amb varietats de garnatxa negra i ull de llebre; tenien una graduació alcohòlica del 13%. L'anyada de 1999 s'elaborà amb les varietats de garnatxa negra i syrah, i tenia una graduació alcohòlica del

PASSAT I PRESENT DE LA COOPERATIVA DE BATEA

13,5%. Les posteriors es varen elaborar amb les varietats garnatxa negra, ull de llebre, syrah i cabernet sauvignon, i va reposar catorze mesos en botes de roure i vint-i-quatre mesos en botella. Es caracteritza pel color robí amb suaus tons color teula. L'anyada de 2001 tenia una graduació alcohòlica del 13%; mentre que les de 2003 i 2007 foren del 14%. Fins a la collita 2001 s'embotellà en ampolla del tipus Bordelesa Stilus de 75 cl; a partir d'aquesta collita s'utilitza l'ampolla del tipus Bordelesa Europa Bartop de 75 cl.

Negres

VINS ESCUMOSOS

Per raons de denominació d'origen, la Cooperativa de Batea no pot elaborar ni embotellar cava català, ja que la DO Terra Alta només està autoritzada a elaborar i embotellar vi escumós. El Primícia Brut Nature va ser un cava elaborat i embotellat a l'Arboç del Penedès, però amb l'etiqueta de Primícia, en una ampolla de cava de 75 cl. Els altres dos, elaborats i embotellats a la Cooperativa de Batea, tenen una graduació alcohòlica del 12,5 i 12%, respectivament.

Primícia
Brut Nature

Brut Natural

Brut Nature

VINS DE LICOR

Equinox Batea

Amb aquesta marca s'embotella un vi generós que es presenta en tres modalitats: moscatell, garnatxa blanca i garnatxa negra. S'embotellen en ampolla tipus Futura Leggera VA de 50 cl.

L'Equinox Batea Moscatell i Equinox Batea Garnatxa Blanca es caracteritzen pel seu color ambre, or vell, brillant i nítid. Tenen una graduació alcohòlica del 15%.

L'Equinox Batea Moscatell 2008 ha obtingut els següents premis:

- Medalla d'Or. Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi'10.
- 1r premi al millor vi dolç de les denominacions d'origen Montsant, Priorat, Tarragona i Terra Alta. Fira de Móra la Nova 2009.

L'Equinox Batea Garnatxa Blanca 2008 ha obtingut els següents premis:

- Medalla d'Or. Concurs de Vins i Caves de Catalunya. Girovi'09.
- Millor vi dolç de la Terra Alta. Fira del Vi de la Terra Alta, Gandesa 2008.

L'Equinox Batea Garnatxa Negra es caracteritza pel seu color cirera quasi opac i té una graduació alcohòlica del 15%. Guanyà el primer premi Consell Regulador de la DO Terra Alta 2008.

Moscatell

Garnatxa
Negra

Garnatxa
Blanca

Misteles, Moscatell, Vi de Pansa i Vi Ranci

Tots ells són vins generosos. La primera ampolla, de 20 cl, conté mistela blanca amb una graduació alcohòlica del 15%. Les altres dues són de mistela blanca i negra, respectivament, també amb una graduació alcohòlica del 15%. Estan embotellades en ampolla tipus Raffaro de 50 cl.

Pel que fa al Moscatell s'elabora amb aquesta varietat de raïm. Es caracteritza pel seu color ambre, or vell, brillant i nítid. Té una graduació alcohòlica del 15%, i s'embotella en ampolla tipus Raffaro de 50 cl.

El Vi de Pansa s'elabora amb garnatxa blanca. Es caracteritza pel seu color groc amb reflexos daurats vells. Té una graduació alcohòlica del 17% i s'embotella en ampolla de 50 cl.

El Vi Ranci és un licor tradicional de garnatxa blanca obtingut per via d'oxidació en bótes de roure al sol i serena. Té una graduació alcohòlica del 16% i es caracteritza pel seu color or vell amb tons mel i reflexos ambre. Embotellat en ampolla de 50 cl.

Mistela
blanca 20 cl

Mistela
blanca

Mistela
negra

Moscatell

Vi de Pansa

Vi Ranci

Aquest llibre
commemoriatiu dels 50 anys
del Celler Cooperatiu de Batea
s'acabà d'estampar
a la veïna vila de Calaceit
a finals del mes de març
del 2011

R BATEA

Patrocina:

Diputació Tarragona

Col·laboren:

Generalitat de Catalunya
**Departament d'Agricultura, Ramaderia,
Pesca, Alimentació i Medi Natural**

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura
Serveis Territorials a les Terres de l'Ebre

CONSELL COMARCAL
DE LA TERRA ALTA

AJUNTAMENT
DE BATEA

Castellania
ASSOCIACIÓ CULTURAL

Banesto **BBVA** "la Caixa"

CatalunyaCaixa
Caixa Catalunya Tarragona Marçosa

Bankia

Caixa Renedès